

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia

Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

**ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ**

Kingdom of Cambodia
Nation Religion King

Royaume du Cambodge
Nation Religion Roi

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

Trial Chamber

Chambre de Premiere instance

ឯកសារដើម
ORIGINAL/ORIGINAL
05-Dec-2012, 16:00
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date):.....
CMS/CFO:..... **Uch Arun**.....

កំណត់ហេតុវាយលក្ខណ៍អក្សរនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី

ជំនុំជម្រះក្តីនៅដំណាក់កាលដំបូង

សាធារណៈ

សំណុំរឿងលេខ ០០២/១៩-០៩-២០០៧/អវតក/អជសដ

ថ្ងៃទី០៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២

ម៉ោង ០៩: ០៦នាទី

សវនាការលើកទី១៣៤

ចៅក្រមសាលាដំបូង៖

ចៅក្រម និល ណុន ជាប្រធាន

ចៅក្រម ស៊ីលវៀ ខាតវ៉ាយថ័
(Judge Silvia CARTWRIGHT)

ចៅក្រម យ៉ា សុខន

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវេរ៉េនី
(Judge Jean-Marc LAVERGNE)

ចៅក្រម ធ្វូ មណី

ចៅក្រម យូរ ឧត្តរា

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍
(Judge Claudia FENZ)

ក្រឡាបញ្ជីសាលាដំបូង៖

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី

លោក ឌុច ផារី

លោក ហ្វីលីព រ៉ូដ្រី (Mr. Roger Phillips)

ការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា៖

លោក សេង ប៊ុនហោង

លោក វីល្លៀម ស្មីត (Mr. William SMITH)

កញ្ញា សុង ឆវ៉ែន

លោក ខេល លីសាក់ (Mr. Mr. Dale Lysak)

ជនជាប់ចោទ៖

លោក នួន ជា

លោក ខៀវ សំផន

លោក អៀង សារី

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ នួន ជា៖

លោក សុន អរុណ

លោក ហ្សាស្បើ ប៉ៅ (Mr Jasper PAUW)

លោក អេនដ្រូ អ៊ីនុហ្ស៊ី (Mr. Andrew IANUZZI)

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ ខៀវ សំផន៖

លោក គង់ សំអុន

កញ្ញា អង់តា ហ្គីសសេ (Ms. Anta GUISSSE)

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ អៀង សារី៖

លោក អាង ឧត្តម

លោក ម៉ែខល កាណាវ៉ាស

(Mr. Michael KARNAVAS)

មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី៖

លោកស្រី អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហ្វុត

(Ms. Elisabeth SIMONNEAU-FORT)

លោក ពេជ អង្គ

លោក សំ សុគង់

លោក វ៉ែន ពៅ៖

លោកស្រី ជេត វណ្ណលី

លោកស្រី ស៊ីន សុវ៉ែន

លោក ហុង គឹមសួន

លោក ឡោ ជុនធី

ផ្នែកគ្រប់គ្រងតុលាការ៖

លោក អ៊ិច អរុណ

លោកស្រី សួ សុទ្ធាវី

បញ្ជីឈ្មោះអ្នកនិយាយ៖
ភាសាដែលបានប្រើ លើកលែងតែមានការបញ្ជាក់ផ្សេងទៀតនៅក្នុងប្រតិចារឹក

អ្នកនិយាយ	ភាសា
ចៅក្រម និល ណុន (ប្រធានអង្គជំនុំ)	ខ្មែរ
ចៅក្រម ស៊ុលវៀ ខាតវ៉ាយថី	អង់គ្លេស
ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវ៉ែនី	បារាំង
លោក ម៉ែខល កាណាវ៉ាស	អង់គ្លេស
លោក អេនឌ្រូ អ៊ីនូហ្សឺ	អង់គ្លេស
លោក ហ្សូស្តី ប៉ៅ	អង់គ្លេស
លោក គង់ សំអុន	ខ្មែរ
លោក សំ សុគង់	ខ្មែរ
លោក វីល្លៀម ស្ទីត	អង់គ្លេស
លោក ខេល លីសាក់	អង់គ្លេស
លោក ពេជ អង្គ	ខ្មែរ
លោក អាង ឧត្តម	ខ្មែរ
លោកស្រី អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហ្វូត	បារាំង
លោកស្រី ទីង សុខា (TCCP-188)	ខ្មែរ

ឧបសម្ព័ន្ធ

ការសួរដេញដោលនិងបញ្ជាក់ប្រយោជន៍៖ លោកស្រី ទីង សុខា (TCCP-188)

សួរដោយប្រធានអង្គជំនុំ ផ្ដើមពីទំព័រ ២៦

សួរដោយលោក សំ សុគង់ ផ្ដើមពីទំព័រ ២៨

សួរដោយលោកស្រី អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហ្វត ផ្ដើមពីទំព័រ ៤៣

សួរដោយលោក ខេល លីសាក់ ផ្ដើមពីទំព័រ ៦៦

សួរដោយលោក ហ្សានស្ទើ ប៉េរ៉ា ផ្ដើមពីទំព័រ ៧២

កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី

1

2 [០៩:០៦:៥៣]

ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ

4

អង្គុយចុះ!

5

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។ តាមកាលវិភាគដែលបានគ្រោងទុក
សវនាការនៅថ្ងៃនេះអង្គជំនុំជម្រះកំណត់ស្តាប់សក្ខីកម្មដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលមានរហស្សនាម
TCCP-188។

8

លោក ឌុច ផារី ឡើងរាយការណ៍អំពីស្ថានភាពវត្តមាន អវត្តមាន ភាគីនិងបុគ្គលដែលអង្គជំនុំ
ជម្រះកោះអញ្ជើញឱ្យចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនេះ!

10

ក្រឡាបញ្ជី

11

សូមគោរពលោកប្រធាន! គ្រប់ភាគីទាំងអស់នៃរឿងក្តីនេះមានវត្តមាន លើកលែងតែជនជាប់
ចោទអៀង សារី មានវត្តមាននៅបន្ទប់ឃុំខ្លួន នៅខាងក្រោមបន្ទប់សវនាការ ដោយមូលហេតុសុខភាព។
ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលត្រូវមកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងសវនាការថ្ងៃនេះ គឺដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែល
មានរហស្សនាម TCCP-188។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះមានវត្តមាននៅបន្ទប់រង់ចាំ រង់ចាំការ
កោះហៅពីអង្គជំនុំជម្រះ។ រីឯដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបម្រុងសម្រាប់សវនាការថ្ងៃនេះ គឺដើមបណ្តឹង
រដ្ឋប្បវេណី ដែលមានរហស្សនាម TCCP-108។ សូមអរគុណលោកប្រធាន។

17

[០៩:០៨:៥៧]

ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ

19

បាទ អរគុណ។

20

នៅថ្ងៃនេះ តាមសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២
បានសម្រេចថា អង្គជំនុំជម្រះអាចបង្គាប់ឱ្យជនជាប់ចោទចូលរួម -- អៀង សារី ចូលរួមនៅក្នុងកិច្ច
ដំណើរការនីតិវិធី ពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនាការនេះ អនុលោមតាមវិធាន៨១(៥) នៃវិធាន
ផ្ទៃក្នុង នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ការបង្គាប់បែបនេះ គឺជាផលប្រយោជន៍នៃយុត្តិធម៌
លើកលែងតែពេលដែលជនជាប់ចោទជ្រើសរើសការបង្ហាញវត្តមានដោយផ្ទាល់នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ
ហើយនៅក្នុងអំឡុងពេលកាលពីម្សិលមិញនេះ គឺក្រុមមេធាវីការពារក្តី តាមរយៈមេធាវីការពារក្តី លោក

25

1 អៀងសារី បានដាក់ពាក្យដកហូតនូវលិខិតលះបង់សិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ
2 ហើយគាត់មានបំណងចូលរួមដោយផ្ទាល់នៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការក្នុងបន្ទប់ដោយផ្ទាល់
3 ជាពិសេសនៅក្នុងអំឡុងពេលស្តាប់សក្ខីកម្មសាក្សីនិងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី លើកលែងតែ ខ្លួនគាត់ហ្នឹង
4 ជ្រើសរើសដើម្បីចូលរួមកិច្ចដំណើរការសវនាការដោយប្រយោលពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោម។

5 [០៩:១០:៣៧]

6 ប៉ុន្តែនៅព្រឹកមិញនេះ គឺមុនពេលដំណើរការសវនាការលោកវេជ្ជបណ្ឌិត ឈា គន្ធារី ដែលជាគ្រូ
7 ពេទ្យប្រចាំការទទួលពិនិត្យថែទាំសុខភាពជនជាប់ចោទនៅមន្ទីរឃុំឃាំង អ.វ.ត.ក បានពិនិត្យ និងកត់
8 សម្គាល់ឃើញនូវសុខភាពរបស់លោក អៀង សារី មិនល្អ ដូចជាមានការហត់ខ្លាំងនៅពេលធ្វើចលនា
9 បន្តិចបន្តួច ចុកទ្រូង សម្រាន្តមិនលក់ ហូបមិនបាន ហើយក្អក។ ហើយគាត់បានផ្តល់អនុសាសន៍ថាគាត់
10 មិនអាចស្តាប់នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការខាងលើបានឡើយ ហើយសូមឱ្យប្រធានអង្គជំនុំជម្រះអនុញ្ញាតឱ្យ
11 គាត់ស្តាប់សវនាការនៅបន្ទប់រង់ចាំខាងក្រោម ដោយស្រួលពេទ្យតាមដាន។ ដោយមូលហេតុនេះ អង្គជំនុំ
12 ជម្រះសម្រេចថាដោយសារមានបញ្ហាសំណើសុំពិតមែន ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអនុវត្តសិទ្ធិនេះវាមិនស៊ី
13 សង្វាក់គ្នាទៅនឹងវិធាន និងការចាំបាច់ ដើម្បីធានាអំពីសុខុមាលភាពផ្នែករូបរាងកាយរបស់ជនជាប់ចោទ
14 ឬដើម្បីធានានូវការប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូននៃកិច្ចដំណើរការជំនុំជម្រះ អង្គជំនុំជម្រះគឺសម្រេចថា បង្គាប់
15 ឱ្យជនជាប់ចោទនោះចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ក្នុងដំណើរការសវនាការថ្ងៃនេះពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាង
16 ក្រោមតាមរយៈឧបករណ៍សោតទស្សន៍។

17 សូមអញ្ជើញ!

18 **លោក ម៉ែល កាណាវ៉ាស៖**

19 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ សូមជម្រាបសួរអស់លោក លោកស្រីចៅក្រម សូមជម្រាបសួរ
20 ប្រិយមិត្តទាំងអស់គ្នា។ ជាដំបូង ខ្ញុំគិតថាមានការបកប្រែខុស ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាការបកប្រែជាភាសា
21 អង់គ្លេសមានបញ្ហា។ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ទៅលើគោលដំហែររបស់យើង កាលពីម្សិលមិញលោក
22 អៀង សារី បានដាក់នូវឯកសារដកនូវការលះបង់សិទ្ធិរបស់គាត់ ហើយគាត់ទទួលបានវត្តមាន
23 នៅក្នុងសវនាការតែម្តង។ គឺគាត់មិនចង់ចូលរួមដោយប្រយោលនៅក្នុងបន្ទប់ខាងក្រោមនោះទេ។

24 [០៩:១២:៥៩]

25 ដូច្នេះ ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាមានការបកប្រែខុស ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យមានបញ្ជាក់ច្បាស់ទៅលើដំហែរ

1 របស់យើង។ ហើយជាមួយនឹងការដកនូវការលះបង់សិទ្ធិនេះ យើងក៏បានដាក់នូវឯកសារមួយដែលយើង
 2 បញ្ជាក់ថា -- ទៅលើបញ្ហានេះថា “ថ្ងៃនេះយើងបានជួបជាមួយលោក អៀង សារី ហើយបាននិយាយ
 3 ជាមួយវេជ្ជបណ្ឌិត ហើយយើងសួរ សុំឱ្យលោកវេជ្ជបណ្ឌិតមកផ្តល់នូវភស្តុតាង”។ ហើយលោក
 4 វេជ្ជបណ្ឌិតគាត់នឹងបញ្ជាក់ថា តើលោក អៀង សារី អាចមានលទ្ធភាពតាមដានសវនាការពេញ ១ថ្ងៃ
 5 ឬមួយក៏អត់។ ដូចដែលបានបញ្ជាក់ដោយលោកវេជ្ជបណ្ឌិត លោកបណ្ឌិត ខាំប៊ែល ដែលបានបញ្ជាក់
 6 កាលពីពេលលើកមុន។ ខ្ញុំទុកឱ្យមានការបកប្រែ ដោយមានការបកស្រាយ ថាតើវាមានអ្វី?

7 [០៩:១៣:៤៦]

8 តាមវិធាន៨១(៥) បានចែងថា “ដោយសារតែហេតុផលសុខភាព ឬក៏ការព្រួយបារម្ភដទៃទៀត
 9 នៅពេលដែលជនជាប់ចោទមិនអាចចូលរួមដោយផ្ទាល់នៅក្នុងសវនាការ ប៉ុន្តែគាត់មានសម្បទាគ្រប់
 10 គ្រាន់ទាំងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត អាចចូលរួម”។ នេះគឺជាចំណុចដែលមានបញ្ហា ដែលយើងចង់លើកឡើង
 11 យកមកជជែក នេះគឺជាបញ្ហាមួយ។ នៅពេលដែលយើងនិយាយថា មានសម្បទាទាំងផ្លូវកាយ និងផ្លូវ
 12 ចិត្ត។ ប៉ុន្តែយើងចង់បញ្ជាក់ថា គាត់មិនមានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីចូលរួមតាមផ្នែកផ្លូវចិត្តនោះឡើយ។
 13 ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះទាមទារថាឱ្យគាត់អង្គុយនៅខាងក្រោម នៅបន្ទប់ខាងក្រោមដើម្បីចូលរួមនោះគឺ
 14 ថា យើងសូមឱ្យមានការរៀបចំការតាមដានជាអក្រង ដើម្បីបញ្ជាក់ច្បាស់ដើម្បីឱ្យសាធារណជនបាន
 15 មើលឃើញថា គាត់មានស្ថានភាពខុសភាពបែបណា។ គឺថានៅពេលដែលកូនក្តីរបស់យើងនៅបន្ទប់
 16 ឃុំខ្លួនខាងក្រោម ប្រសិនបើគាត់គេងលក់ ឬក៏គាត់មិនបានតាមដានដឹង ឬក៏គាត់មានយ៉ាងម៉េច គឺយើង
 17 ចង់ឱ្យមានការបញ្ជាក់ច្បាស់ដើម្បីឱ្យគាត់អាចការពារខ្លួនក្តី ដោយខ្លួនគាត់ផ្ទាល់។ ដូច្នោះហើយ គឺយើង
 18 មិនចង់ឱ្យមានការធ្វើនៅក្នុងរបៀបបែបនេះទេ។

19 [០៩:១៥:០៨]

20 ជម្រើសមួយទៀត គឺយើងនាំគាត់ចូលមកបន្ទប់សវនាការតែម្តង។ នេះគឺជាអ្វីដែលលោក អៀង
 21 សារី ចង់បាន។ ខ្ញុំអាចយល់ថា អង្គជំនុំជម្រះមិនចង់ឱ្យសាធារណជនគាត់មើលឃើញលោក អៀង
 22 សារី ឬក៏ឱ្យមានការបង្ហាញលោក អៀង សារី នៅក្នុងស្ថានភាពបែបនេះទេ។ យើងមានជម្រើសមួយ
 23 ទៀត គឺឱ្យមានសមាជិកមេធាវីការពារក្តីមួយរូបនៅខាងក្រោមជាមួយគាត់ ដើម្បីធ្វើការថតវីដេអូទៅ
 24 លើគាត់ផ្ទាល់។ យើងមានជម្រើសច្រើន នៅពេលនោះ គឺក្រុមការពារក្តី និងធ្វើការថតវីដេអូ។ នេះ
 25 គឺជាអ្វីដែលយើងចង់បាន ហើយយើងបានស្នើសុំ។ យើងបានស្នើទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដើម្បីឱ្យ

1 ចេញនូវដីកាបង្គាប់មួយទៅដល់មន្ទីរឃុំឃាំង ដើម្បីឱ្យយើងអាចតាមដានថាតើគាត់មានលក្ខណៈបែប
2 ណា? ប៉ុន្តែនៅពេលដែលជួបហ្នឹង គឺមានការប្រជុំសម្ងាត់មុនមួយ ជាមួយខាងមេធាវីការពារក្តី ប៉ុន្តែ
3 មានខាងព្រះរាជអាជ្ញាចូលរួមផងដែរ។

4 [០៩:១៦:១៣]

5 គឺថា យើងនៅពេលដែលមានការប្រជុំជាមួយនឹងខាងរដ្ឋបាល ជាមួយនឹងខាងព្រះរាជអាជ្ញា និង
6 ខាងភាគីនានា គឺខាងមេធាវីការពារក្តីមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលរួម ហើយក៏មិនបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើ
7 ការថតសំឡេង ឬក៏ថតនូវវីដេអូនៃអ្វីដែលគាត់បានឃើញ បានធ្វើ បានដឹងនោះឡើយ។ ដូច្នេះហើយ
8 នេះគឺជាអ្វីដែលយើងស្នើ។ យើងគិតថា នៅពេលដែលខ្ញុំប្រើពាក្យ “ការប្រជុំសម្ងាត់”នេះ គឺព្រោះដោយ
9 សារតែការប្រជុំហ្នឹងមិនមានមេធាវីការពារក្តីបានចូលរួមនោះឡើយ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំគិតថាមុនពេលដែល
10 យើងបន្តទៅមុខទៀត យើងគួរស្តាប់វេជ្ជបណ្ឌិត ហើយខ្ញុំនឹងមានចេតនាចោទសួរវេជ្ជបណ្ឌិត ដើម្បី
11 ធ្វើការកត់ត្រាចូលប្រតិចារិក។ យើងចង់ឱ្យមានការកត់ត្រាប្រតិចារិក។ យើងយល់អំពីទ្វេគ្រោះ ឬក៏ការ
12 ប្រឈមដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានជួបប្រទះ។ យើងដឹងថា លោក អៀង សារី នៅមានជីវិត
13 នៅឡើយ។ ប៉ុន្តែគួរនាំទិរបស់ខ្ញុំជាមេធាវីការពារក្តី គឺខ្ញុំចង់ឱ្យមានការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌។
14 ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចធ្វើទៅបានទេ ប្រសិនបើយើងទុកឱ្យលោក អៀង សារី នៅខាងក្រោមដែលឱ្យគាត់គេង
15 លក់ ឬក៏គាត់មិនអាចតាមដាន ឬក៏គាត់មិនអាចផ្តល់អារម្មណ៍បាន។ នេះ គឺជាបញ្ហាមួយ។

16 [០៩:១៧:៣៣]

17 ដូច្នេះ សំណើរបស់ខ្ញុំគឺសូមឱ្យអញ្ជើញ ឱ្យកោះហៅវេជ្ជបណ្ឌិតមក ហើយយើងនឹងពិភាក្សា
18 បញ្ហាហ្នឹង ជាមួយលោក អៀង សារី ហើយយើង -- ប្រសិនបើមានការចាំបាច់យើងនឹងដើរចេញពី
19 អង្គជំនុំជម្រះនេះតែម្តង។ ដើម្បីឱ្យយើងអាចដោះស្រាយទៅលើបញ្ហានេះបានដោយយុត្តិធម៌។ លុះត្រា
20 តែសិទ្ធិរបស់ខាងការពារក្តីត្រូវបានការពារឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ និងយុត្តិធម៌ យើងនឹងបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិ
21 វិធីនេះ ជាមួយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបន្តទៅមុខទៀត។

22 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

23 បាទ អរគុណ។ សូមអញ្ជើញតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាមុន ព្រោះដើម្បីមានការពាក់ព័ន្ធជាមួយ
24 នឹងអ្វីដែលលើកឡើងដោយក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក អៀង សារី។ សូមអញ្ជើញ!

25 [០៩:១៨:២០]

1 **លោក អេនឌ្រូ អ៊ិនហ្គ្រី:**

2 លោកប្រធាន--

3 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ:**

4 យើងអនុញ្ញាតឱ្យលោកតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាធ្វើមុន ដើម្បីឱ្យចប់បញ្ហាមួយពាក់ព័ន្ធជាមួយ
5 នឹងការលើកឡើងរបស់មេធាវីការពារ--

6 អង្គុយចុះទៅបានហើយ!

7 **លោក អេនឌ្រូ អ៊ិនហ្គ្រី:**

8 (មីក្រូហ្វូនមិនទាន់ដំណើរការ)

9 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ:**

10 យើងនឹងទុកឱកាសជូនលោក ដោះស្រាយបញ្ហាមុនដំណើរការសួរដេញដោលដើមបណ្តឹងរដ្ឋ
11 ប្បវេណី ដោយបញ្ហាផ្សេងគ្នា។ យើងបានឃើញលោកងើបតាំងពីដំបូងមកម៉្លេះ ប៉ុន្តែដោយសារបញ្ហា
12 យើងបានលើកចាត់ចែងចំពោះលោក អៀង សារី ជាមុន។ មេធាវីលោក អៀង សារី គាត់បានងើប
13 ឡើង។ ឥឡូវនេះ គាត់បានចប់ហើយ នៅមានមតិយោបល់របស់ភាគីម្ខាងទៀត ធ្វើការសង្កេត ឬកត់
14 សម្គាល់លើមតិយោបល់ដែលលើកឡើងដោយមេធាវី អៀង សារី។ ឱ្យចប់បញ្ហានីមួយៗ។

15 សូមអញ្ជើញតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញា!

16 [០៩:១៩:៤៣]

17 **លោក វិណ្ណៀម ស្មីត:**

18 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ សូមជម្រាបសួរដល់អស់លោក លោកស្រី មេធាវីទាំងអស់។
19 ជាដំបូងពាក់ព័ន្ធនឹងសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី ដែលទាក់ទងទៅនឹងការនាំជនជាប់ចោទមកអង្គ
20 សវនាការនេះ ដូចដែលលោកចៅក្រមបានកត់សម្គាល់ឃើញច្បាស់ហើយនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចថ្ងៃ២៦
21 ខែធ្នូ (ស៊ីក) គឺថាខាងលោកវេជ្ជបណ្ឌិត ខាំប៊ែល បានបញ្ជាក់ច្បាស់ថា ថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា លោកវេជ្ជ
22 បណ្ឌិត ខាំប៊ែល បានបញ្ជាក់ថា “ការរក្សាទុកគាត់នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោម គឺសមស្រប ដោយសារ
23 មានគ្រែ។ វាមិនមែន មានត្រឹមតែកៅអីដូចនៅខាងលើនេះទេ។ ហើយគាត់អាចចូលបន្ទប់ទឹកដោយ
24 ងាយស្រួល ហើយការថែរក្សាចំពោះជនជាប់ចោទ គឺវាប្រសើរជាងនៅខាងលើ។ ដោយសារតែមានវត្ថុ
25 មានរបស់វេជ្ជបណ្ឌិតនៅជាប់ជាមួយលោក អៀង សារី”។ ខ្ញុំគិតថា នេះមិនមែនជាសំណើរបស់មេធាវី

1 ការពារក្តីទេ ដែលស្នើសុំឱ្យនាំលោក អៀង សារី មកបន្ទប់សវនាការនេះ។ ប្រសិនបើស្ថានភាពរក្សាទុក
2 គាត់នៅខាងក្រោម វាប្រសើរជាង។ ដូច្នោះ ខ្ញុំគិតថា ការនាំគាត់មកបន្ទប់សវនាការ វាធ្វើឱ្យស្ថានភាព
3 របស់គាត់វាកាន់តែលំបាកទៅវិញទេ។ ព្រោះយើងផ្អែកទៅលើអនុសាសន៍របស់លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ខាំប៊ែល
4 គឺបានថាគួរតែដាក់នៅខាងក្រោម ជាទឹកនៃឈ្នួលរបស់គាត់។ ដូច្នោះ វាមិនមែនជាការត្រឹមត្រូវនោះឡើយ
5 ប្រសិនបើយើងនាំគាត់មកខាងលើ។

6 [០៩:២១:២០]

7 បញ្ហាមូលដ្ឋានដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើង គឺ វាត្រឹមត្រូវក្នុងលក្ខណៈមួយ ដែលថា
8 លោក អៀង សារី អាចនឹងមិនមានលទ្ធភាពការតាមដានដោយប្រសិទ្ធភាពខ្លាំងក្លានោះ។ ប៉ុន្តែបញ្ហា
9 ថាគាត់តាមដាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ ឬក៏នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោម? វាគឺជាបញ្ហាមួយ។ ដូច្នោះ
10 វាជាបញ្ហាសំខាន់ ថាគាត់អាចតាមដានតាមមធ្យោបាយសោតទស្សន៍ ឬក៏អត់ ផ្អែកតាមវិធាន៨១(៥)។
11 នេះគឺជាបញ្ហាសំខាន់។

12 លោកប្រធានបានស្តាប់ឮអំពីមតិរបស់អ្នកជំនាញទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហានេះរួចអស់ទៅហើយ
13 ហើយផ្អែកទៅតាមសេចក្តីសម្រេច ដោយផ្អែកទៅលើអ្នកជំនាញចំនួនបីរូប ដែលបានធ្វើការពិនិត្យទៅ
14 លោក អៀង សារី គឺថាអ្នកជំនាញទាំងបីរូប គឺលោក អៀង សារី មានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ទាំងផ្លូវកាយ
15 និងផ្លូវចិត្ត អាចចូលរួមនៅក្នុងការជំនុំជម្រះនេះ ទាំងការចូលរួមនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការផ្ទាល់ ឬក៏បន្ទប់
16 ឃុំខ្លួនខាងក្រោម។ ហើយពួកគាត់បានផ្តល់អនុសាសន៍ថា “ជាការប្រសើរ ដើម្បីរក្សាគាត់ទុកនៅបន្ទប់
17 ឃុំខ្លួនខាងក្រោម”។ វាជាការពិត ដែលថាមនុស្សដែលមានវ័យបែបនេះ គួរតែត្រូវទទួលបាននូវការថែ
18 រក្សាបន្ថែមទៀត ប៉ុន្តែអ្វីដែលច្បាស់ចំពោះយើង គឺថាសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះបានធ្វើ ដោយ
19 ផ្អែកទៅលើមូលដ្ឋាន ដែលថាគាត់អាចចូលរួមដោយពេញលេញ និងប្រកបដោយអត្ថន័យនៅក្នុងការ
20 ជំនុំជម្រះ។

21 [០៩:២២:៥៨]

22 អ្វីដែលកើតឡើងជាញឹកញាប់នៅទីនេះ គឺទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាមេធាវីការពារក្តី ហើយនៅក្នុង
23 ការសំណើរបស់គេ គឺមានបញ្ហាមួយផ្សេងទៀត។ ហើយយើងមានភស្តុតាងដែលយើងស្តាប់ឮ គឺវាមាន
24 បញ្ហា គឺនៅម្ខាង ចំណែកអ្វីដែលមេធាវីការពារក្តីលើកឡើង វាផ្ទុយទៅវិញ គឺវានៅម្ខាងទៀត។ ដូច្នោះ
25 គឺគួរតែផ្អែកទៅលើភស្តុតាងដែលយើងបានស្តាប់ឮនៅក្នុងសវនាការ។ ហើយយើងគួរតែចេញសេចក្តី

1 សម្រេចផ្អែកទៅលើភស្តុតាងដែលបានស្តាប់ មិនមែនធ្វើសេចក្តីសម្រេចផ្អែកទៅលើសំណើរបស់ភាគី
2 នោះទេ។ នៅពេលដែលយើងមើលទៅលើសំណើ ដែលភាគីទាំងអស់បានទទួលកាលពីម្សិលមិញ
3 ខ្ញុំសំណើសុំទៅអង្គជំនុំជម្រះពិចារណាទៅលើសេចក្តីសម្រេច។ ខ្ញុំសូមដកស្រង់កថាខណ្ឌ៣២ ដែល
4 មេធាវីការពារក្តី អៀង សារី បានបញ្ជាក់ថា “មិនដែលមានការចោទប្រកាន់ណាមួយដែលថា លោក
5 អៀង សារី គាត់មានបញ្ហាវិបល្លាសស្មារតីនោះឡើយ”។ គឺថាមានការបញ្ជាក់ថា គាត់អាចតាមដាន
6 កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតាមផ្លូវសតិបញ្ញាបាន។

7 [០៩:២៤:០៤]

8 នៅក្នុងកថាខណ្ឌណាមួយទៀត ដែលបញ្ជាក់ថា ដែលបានបញ្ជាក់ថា “លោក អៀង សារី
9 មិនអាចចូល មានលក្ខណៈ -- គាត់មិនអាចចូលរួមដោយសកម្ម ប៉ុន្តែគាត់អាចចូលរួមបាន”។ ដូច្នោះ
10 អានេះ គឺជាអ្វីដែលមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី បានលើកឡើងទាក់ទងទៅនឹងការវាយតម្លៃរបស់វេជ្ជ
11 បណ្ឌិត។ ប្រសិនបើលោក អៀង សារី គាត់គេងស្ងៀមនៅមួយកន្លែង មិនអាចប្រែខ្លួន ឬក៏មិនអាចធ្វើ
12 អីបាន គឺថាខ្ញុំគិតថា ស្ថានភាពដែលល្អបំផុត គួរតែទុកនៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោម ហើយឱ្យគាត់បន្ត
13 តាមដាន១ម៉ោងកន្លះ ហើយបន្ទាប់មកយើងសម្រាក ហើយបន្ទាប់មកយើងបន្តសវនាការតទៅទៀត។
14 នេះគឺជាអ្វីដែលលោកវេជ្ជបណ្ឌិត ខាំប៊ែល បាននិយាយ។ គឺថានៅពេលដែលគាត់សម្ភាសលោក អៀង
15 សារី នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា រយៈពេល១ម៉ោងកន្លះ គឺគាត់អាចធ្វើបាន។ ហើយនៅពេលដែលគាត់ត្រឡប់មក
16 សម្ភាស មកជួបលោក អៀង សារី នៅពេលរសៀល គឺលោក អៀង សារី អាចបន្តការសន្ទនាបានបន្ត
17 ទៅមុខ ដោយមិនមានបញ្ហា។

18 នេះគឺជាអ្វីដែលលោក ដែលមេធាវី អៀង សារី បានលើកឡើងកាលពីម្សិលមិញ ប្រសិនបើ
19 លោក អៀង សារី គាត់គេងស្ងៀមមួយកន្លែង គាត់នៅតែអាចបន្តតាមដានសវនាការ។ ដូច្នោះប្រសិនបើ
20 យើងយកមកគាត់មកលើបន្ទប់សវនាការទាំងនេះ គាត់មិនអាចគេងបាន ហើយវាជាបញ្ហាមួយលំបាក។
21 ដូច្នោះ យើងគួរតែគោរពទៅតាមអ្វីដែលវេជ្ជបណ្ឌិតបាននិយាយ ក៏ដូចជាលោកបណ្ឌិត ខាំប៊ែល បាន
22 បញ្ជាក់ផងដែរ។

23 [០៩:២៥:៣១]

24 មេធាវីការពារ អៀង សារី បាននិយាយជាមួយនឹងវេជ្ជបណ្ឌិត ប៉ុន្តែយើងមិនច្បាស់ថាតើការជួប
25 និយាយនោះ និយាយពីអ្វី ឬក៏វាមានន័យអ្វីនោះទេ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំគិតថាអង្គជំនុំជម្រះគួរតែទទួលព័ត៌មានឱ្យ

1 បានលម្អិត ហើយសាកសួរវេជ្ជបណ្ឌិត ដើម្បីធ្វើការសន្និដ្ឋានថា លោក អៀង សារី អាចបន្តតាមដានកិច្ច
 2 ដំណើរការនីតិវិធីបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោម។ ខ្ញុំគិតថា នេះគឺជាបញ្ហាមូលដ្ឋានទាក់ទងនឹងវិធាន៨១(៥)។
 3 ដូច្នេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យមានការពិចារណាថាលោក អៀង សារី គាត់អាចតាមដានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី
 4 ទាំងនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ ឬក៏នៅបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោម។ យើងក្នុងនាមជាព្រះរាជអាជ្ញា យើងនឹង
 5 ព្យាយាមបំពេញទៅតាមអ្វីដែលអង្គជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់ ក៏ដូចជាអ្វីដែលលោកវេជ្ជបណ្ឌិតបានបញ្ជាក់
 6 គឺយើងជឿជាក់ទៅលើវេជ្ជបណ្ឌិត ហើយយើងសូមសន្និដ្ឋានថា លោក អៀង សារី អាចមានលទ្ធភាព
 7 បន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងថ្ងៃនេះបាន។ ហេតុដូច្នេះហើយ ការសវនាការនៅថ្ងៃនេះ គួរតែបន្តទៅមុខ។

8 [០៩:២៦:៤៧]

9 យើងសូមស្នើថា ផ្អែកទៅលើភស្តុតាងដែលយើងបានទទួលក្នុងរយៈពេលកន្លងមក ពេលវេជ្ជ
 10 បណ្ឌិតនានា គឺថាសវនាការថ្ងៃនេះ គឺមានលទ្ធភាពបន្តទៅមុខដោយគ្មានបញ្ហា។

11 យើងទទួលស្គាល់ថា បញ្ហាសុខភាពលោក អៀង សារី គឺមានភាពទន់ខ្សោយមែន ប៉ុន្តែលោក
 12 វេជ្ជបណ្ឌិតបញ្ជាក់ថា មិនអីទេ។ ដូច្នេះយើងគួរតែមើលទៅតាមប្រចាំថ្ងៃ។ យើងមើលទៅតាមស្ថាន
 13 ភាពជារៀងរាល់ថ្ងៃ ១ថ្ងៃម្តងៗ។

14 ប្រសិន -- ដូច្នេះ ខ្ញុំគិតថា យើងគួរតែផ្អែកទៅលើព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យយើងសម្រេចថា
 15 លោក អៀង សារី អាចមានលទ្ធភាពតាមដានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជារៀងរាល់ថ្ងៃ គឺថាយើងវាយតម្លៃ
 16 ១ថ្ងៃម្តងៗ តាមករណីជាក់ស្តែង ដើម្បីធ្វើការសម្រេច។ ហើយអ្វីដែលខ្ញុំចង់បញ្ជាក់គឺថា ការចូលរួមនៅ
 17 បន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមនោះ គឺវាមានលក្ខណៈដូចគ្នា ឬក៏ថាសឹងតែជាដូចគ្នានឹងការចូលរួមនៅក្នុងបន្ទប់
 18 សវនាការនេះផ្ទាល់តែម្តង។ ហេតុនេះក៏វាស្របទៅតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិក៏ដូចជាមានចែងនៅក្នុងវិធាន
 19 ៨១(៥) ផងដែរ។

20 [០៩:២៧:៥៤]

21 ខ្ញុំគិតថា លោកវេជ្ជបណ្ឌិត គាត់បានផ្តល់នូវអនុសាសន៍គ្រប់គ្រាន់រួចទៅហើយទាក់ទងទៅនឹង
 22 លទ្ធភាពរបស់ អៀង សារី ក្នុងការតាមដានសវនាការបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោម។ ដូច្នេះយើងអាចបន្ត
 23 សវនាការទៅមុខទៀតបាន។ សូមអរគុណលោកប្រធាន។

24 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

25 អរគុណ! សូមអញ្ជើញ មេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី!

1 **លោកស្រី អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហ្វត៖**

2 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ជម្រាបសួរលោកប្រធាន ជម្រាបសួរលោក លោកស្រីចៅក្រម
3 ជម្រាបសួរភាគីទាំងអស់។ ខ្ញុំមានការកត់សម្គាល់ខ្លីទេ ដោយបន្ថែមទៅលើអ្វីដែលបានលើកឡើងដោយ
4 សហព្រះរាជអាជ្ញា។

5 ការកត់សម្គាល់ដំបូងរបស់ខ្ញុំហ្នឹង គឺពាក់ព័ន្ធនឹងការកែប្រែជំហររបស់ អៀង សារី កាលពី
6 ម្សិលមិញ ពីព្រោះថាពីដំបូងនោះ អំ! គឺគាត់ថាសម្រេចថាគាត់លែងលះបង់សិទ្ធិវត្តមានទៀតហើយ។
7 សាក្សីនៅដដែល ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក៏នៅតែដដែល ក៏ប៉ុន្តែ អៀង សារី គឺគាត់កែប្រែគោលជំហរ
8 គឺគាត់ចង់មកមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការវិញ។ ដូច្នោះយើងអាចសួរអំពីមូលហេតុ ហេតុអ្វីបានជាគាត់
9 កែប្រែគោលជំហររបស់គាត់នៅក្នុងការជំនុំជម្រះក្តីយើងនេះ?

10 [០៩:២៩:១១]

11 ការកត់សម្គាល់ទី២របស់ខ្ញុំនោះ ដូចដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើងហើយថា ដើមបណ្តឹង
12 រដ្ឋប្បវេណីក៏យល់ផងដែរ កាលពីថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា នោះ អង្គជំនុំជម្រះបានចេញនូវសេចក្តីសម្រេច
13 ដោយគិតទៅលើតុល្យភាពនៃសិទ្ធិរបស់ភាគីទាំងអស់ ហើយនិងគិតទៅលើសិទ្ធិរបស់ អៀង សារី។
14 អង្គជំនុំជម្រះបានគ្រោងនូវការរៀបចំពិសេស ហើយខ្ញុំគិតថាការសម្រេចនេះ គឺថាស្របទៅនឹងយុត្តិ-
15 សាស្ត្រអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានេះ។

16 ដូច្នោះខ្ញុំគិតថាវាជារឿងធម្មតាទេ ដែលអង្គជំនុំជម្រះចេញសេចក្តីសម្រេចបែបនេះ បន្ទាប់ពីបាន
17 ស្តាប់នូវយោបល់របស់អ្នកជំនាញដែលបានបង្ហាញ ដែលបានពន្យល់ប្រាប់អំពីស្ថានភាពនោះ។ ដូច្នោះ
18 ច្បាស់ណាស់ អៀង សារី គាត់មានសម្បទា ហើយមិនដែលបានបញ្ជាក់ថាគាត់មិនមានសម្បទា ឬក៏
19 មានខ្លះ អត់ខ្លះនោះទេ។ ដូច្នោះ ស្ថានភាពគឺថាបញ្ជាក់ច្បាស់ណាស់ ហើយអង្គជំនុំជម្រះក៏បានចេញ
20 សេចក្តី សម្រេចច្បាស់ហើយ យើងបានស្តាប់យោបល់របស់គ្រូពេទ្យរួចហើយ ដូច្នោះមិនចាំបាច់ហៅគ្រូ
21 ពេទ្យមកសួរគាត់នោះទេ។ ដូច្នោះ យើងអាចបន្តសវនាការយើងទៀតបាន ដើម្បីផលប្រយោជន៍ដើម
22 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីផងដែរ គឺថា យើងអាចធ្វើបាន ដូចដែលបានធ្វើកន្លងមកហើយ ហើយរហូតដល់
23 បញ្ចប់។ សូមអរគុណ។

24 **ប្រធានអង្គជំនុំ៖**

25 សូមអញ្ជើញលោកមេធាវីអន្តរជាតិការពារក្តីលោក អៀង សារី!

1 **លោក ម៉ែឈល កាណាវ៉ាសៈ**

2 សូមអរគុណលោកប្រធាន សូមលើកយកចំណុចមួយចំនួនដែលខ្ញុំចង់លើកឡើង។ ជាដំបូង
3 លោក ស្ទីត បានបញ្ជាក់ខុស ហើយនាំមានការនិយាយខុសទាក់ទងនឹងគោលជំហររបស់យើង។ យើង
4 មិនដែលបញ្ជាក់បែបនេះទេ។ យើងមិនដែលបញ្ជាក់ថាលោក អៀង សារី មានបញ្ហាខាងសតិបញ្ញា
5 ឬក៏ថាគាត់មានជំងឺរង្វេងរង្វាន់ស្មារតីនោះឡើយ។ អ្វីដែលយើងបានអះអាង គឺថាដោយសារតែស្ថានភាព
6 ជំងឺផ្លូវកាយរបស់គាត់ ទើបគាត់មិនអាចមានលទ្ធភាពតាមដានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ នេះគឺជាគោល
7 ជំហររបស់យើងវាបានបន្តតាំងពីដើមរហូតមកដល់ឥឡូវនេះ ហើយយើងមិនដឹងថាហេតុអ្វីបានជា
8 ព្រះរាជអាជ្ញាព្យាយាមធ្វើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះយល់ខុសពីគោលជំហររបស់យើងនោះឡើយ។ គឺថាយើង
9 និយាយអំពីស្ថានភាពពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ហើយយើងសូមគាំទ្រ ខ្ញុំចង់និយាយបន្តទៀតថា អាចនឹង
10 ពិនិត្យមើលដល់កម្រិត១ម៉ោងម្តងៗទៀតឯណោះ។ ដូចដែលវេជ្ជបណ្ឌិត ខាំប៊ែល បានបញ្ជាក់ថា គឺ
11 របាយការណ៍ហ្នឹងធ្វើឡើងគាំពីប៉ុន្មានខែមុនម៉្លោះ ប៉ុន្តែអ្វីដែលគាត់មានស្ថានភាពនៅថ្ងៃនេះ គឺថាយើង មិន
12 ដឹងច្បាស់ឡើយ។

13 នៅពេលដែលយើងសួរវេជ្ជបណ្ឌិត គឺថា យើងអាចស្តាប់វេជ្ជបណ្ឌិតបានប្រសិនបើយើងចង់ដឹង
14 នេះគឺជាអ្វីដែលសំខាន់ គួរតែយើងស្តាប់វេជ្ជបណ្ឌិតប្រចាំថ្ងៃ។ អ្វីដែលសំខាន់គឺថា យើងត្រូវធ្វើការតាម
15 ដាន ហើយមេធាវីការពារក្តីត្រូវធ្វើការតាមដាន ហើយមេធាវីការពារក្តីមានតួនាទីការពារផលប្រយោជន៍
16 របស់កូនក្តី។ ខ្ញុំគិតថា នេះគឺជាតួនាទី និងជាការទទួលខុសត្រូវរបស់មេធាវីការពារក្តីដើម្បីការពារសិទ្ធិ
17 របស់កូនក្តីរបស់យើង។ ថាតើយើងធ្វើការតាមដានកូនក្តីរបស់យើងដោយរបៀបណាក្នុងការតាមដាន
18 សវនាការពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ពីមួយពេលទៅមួយពេល ក្នុងការដានតាមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនោះ។

19 [០៩:៣២:០០]

20 យើងមិនអាចនិយាយបានទេថា ប្រសិនបើគាត់នៅខាងក្រោម ហើយមានទូរទស្សន៍មានអីមើល
21 ហ្នឹង វាអាចបញ្ជាក់ថាគាត់អាចមានវត្តមាន ហើយអាចតាមដានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនេះ នោះវាមិន
22 គ្រប់គ្រាន់នោះទេ។ អាចថា ខ្ញុំ ខ្ញុំលើកឧទាហរណ៍មួយ ខ្ញុំអាចនឹងមើលទូរទស្សន៍ ប៉ុន្តែមិនមែនខ្ញុំបាន
23 ន័យថា ខ្ញុំមើលទូរទស្សន៍ឃើញទេ ខ្ញុំគេងលក់ ខ្ញុំទុកឱ្យទូរទស្សន៍ចោលតែឯងនោះទៅ។ នេះគឺជាអ្វីដែល
24 យើងចង់បញ្ជាក់ថា គឺថាដោយសារតែគាត់មានបញ្ហាសុខភាពផ្លូវកាយទើបធ្វើឱ្យគាត់មិនអាចបន្តការ
25 តាមដានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបាន។

1 [០៩:៣៣:០២]

2 យើងបានជួបជាមួយគាត់ហើយ ហើយមានតែយើងហើយនិងគាត់នោះ វេជ្ជបណ្ឌិតទេ ដែល
3 បានជួបជាមួយគាត់ដើម្បីពិភាក្សាអំពីស្ថានភាពគាត់ដោយផ្ទាល់។ ថាតើលោក អៀង សារី គាត់អាច
4 មានការប្រសើរវិញ ឬក៏អត់នោះ យើងមិនច្បាស់នោះទេ។ ដូច្នោះ ការដែល -- រដ្ឋធម្មនុញ្ញបានចែងថា
5 “យើងត្រូវរក្សាសិទ្ធិរបស់កូនក្តីរបស់យើង ហើយយើងត្រូវការពារសិទ្ធិកូនក្តីរបស់យើងក្នុងការការពារ
6 ក្តីរបស់គាត់ ហើយយើងធានាថាយើងការពារគាត់ក្នុងរយៈពេល ២៤ម៉ោង ក្នុង១ថ្ងៃ និង ៧ថ្ងៃក្នុង
7 ១សប្តាហ៍ យើងត្រូវធ្វើការតាមដានស្ថានភាពជារៀងរាល់ថ្ងៃ”។ ប្រសិនបើយកគាត់មកបន្ទប់សវនាការ
8 ប្រសិនបើយើងឃើញគាត់គេងលក់ អាហ្នឹងយើងដឹងច្បាស់ថា គាត់មិនបានតាមដានកិច្ចដំណើរការនីតិ
9 វិធី។ ដូច្នោះនៅពេលដែលមានស្ថានភាពបែបហ្នឹង គឺយើងអាចដាក់សំណើសុំដោយផ្អែកលើវិធាន ៨១(៥)
10 តែម្តង។ នេះគឺជាអ្វីដែលយើងចង់បាន។

11 [០៩:៣៤:០៥]

12 ប្រសិនបើទាក់ទងទៅនឹងអ្វីដែលព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើង គាត់នៅអគារមួយផ្សេង ទោះបី
13 ថាគាត់ចូលរួម ឬមិនចូលរួមក៏ដោយ ហើយយើងព្យាយាមបញ្ចប់រឿងក្តីនេះ ហើយធ្វើឲ្យមានការចេញ
14 សាលក្រម សាលដីកា គឺជាការចាប់។ អាទេនជាបញ្ហារបស់ខាងព្រះរាជអាជ្ញា ប៉ុន្តែយើងជាមេធាវី
15 ការពារក្តីចាំបាច់ត្រូវតែការពារសិទ្ធិរបស់គាត់។ យើងត្រូវតែឲ្យគាត់ចូលរួមដោយមានប្រសិទ្ធភាព
16 ហើយដើម្បីឲ្យគេអាចឃើញ ដើម្បីឲ្យសាធារណជនអាចឃើញថាលោក អៀង សារី អាចចូលរួម
17 ដោយផ្ទាល់ គឺចង់ឲ្យមានការថតជាវីដេអូ ឬក៏មានការបង្ហាញជាវីដេអូដើម្បីឲ្យសាធារណជនបាន
18 ឃើញ។ នេះគឺជាអ្វីដែលយើងស្នើសុំឲ្យធ្វើ។ ប្រសិនបើយើងមិនធ្វើបែបនេះទេ វាហាក់ដូចជាការជំនុំ
19 ជម្រះដោយកំបាំងមុខ។ គ្រាន់តែចូលរួមដោយរូបរាងកាយមិនប្រាកដថាគ្រប់គ្រាន់នោះទេ។ ដូច្នោះ
20 យើងស្នើសុំក្នុងចំណុចនេះ ឲ្យអញ្ជើញវេជ្ជបណ្ឌិតមកសាកសួរដោយផ្ទាល់តែម្តង។ ហើយខ្ញុំចង់បញ្ជាក់
21 មួយសារទៀតថា មេ -- សហព្រះរាជអាជ្ញាគាត់បានបញ្ជាក់ដោយខុស គឺថា ថាវេជ្ជបណ្ឌិតគាត់មិនដែល
22 ធ្វើការបញ្ជាក់ ឬក៏ធ្វើជាអនុសាសន៍ណាមួយដែលថា កូនក្តីរបស់ខ្ញុំមានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការចូល
23 រួមសវនាការនោះឡើយ។ គាត់គ្រាន់តែបញ្ជាក់ថា កូនក្តីខ្ញុំមានសម្បទា -- អូ! មានសុខភាពល្អធម្មតា
24 នៅខាងក្រោម។ ប៉ុន្តែមិនមែនបានន័យថា សុខភាពមានសុខភាពហ្នឹង អាចថាគាត់អាចចូលរួមដោយ
25 សវនាការដោយផ្ទាល់នោះឡើយ។

1 វេជ្ជបណ្ឌិតគាត់មិនមានលទ្ធភាព ឬក៏ ប្រហែលជាគាត់មិនបានបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់ អំពី
2 សម្បទាក្នុងការចូលរួមសវនាការក្នុងពេលនោះឡើយ។ ដូច្នោះ គឺយើងគួរតែឱ្យមានការបញ្ជាក់ច្បាស់
3 ថាតើលោក អៀង សារី មានលទ្ធភាពចូលរួមសវនាការពេញមួយថ្ងៃ ឬក៏អត់។ សូមអរគុណលោក
4 ប្រធាន។

5 [០៩:៣៦:០០]

6 (ចៅក្រមពិភាក្សាគ្នា)

7 [០៩:៣៧:៤០]

8 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

9 ជាបន្តអង្គជំនុំជម្រះសូមផ្តល់វេទិកាជូនទៅក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា ដែលបានលើក
10 ដៃមានបំណងចង់លើកឡើងបញ្ហាអ្វី សូមអញ្ជើញ!

11 **លោក អេនឌ្រូ អ៊ិនហ្ស៊ី**

12 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ សូមជម្រាបសួរអស់លោក លោកស្រី។
13 ជាដំបូងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា អ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយគឺ--

14 [០៩:៣៨:០៤]

15 (ចៅក្រមពិភាក្សាគ្នា)

16 [០៩:៣៨:៣៧]

17 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

18 ប្រសិនបើលោកមេធាវីមានបំណងលើកឡើងពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងបញ្ហាសុខភាពរបស់លោក
19 អៀង សារី ក្នុងការចូលរួមសវនាការ នោះគឺលោកអាចលើកឡើងបាននៅក្នុងវិសាលភាពនៃអង្គច្បាប់
20 ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិធាន៨១(៥) តែប៉ុណ្ណោះ។

21 **លោក អេនឌ្រូ អ៊ិនហ្ស៊ី**

22 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ជាថ្មីម្តងទៀត ខ្ញុំសូមជម្រាបសួរអស់លោក លោកស្រីទាំងអស់។
23 ខ្ញុំមិនមានអ្វីចង់និយាយអំពីបញ្ហាលោកអៀង សារី នោះទេ។ ព្រោះថាលោក អៀង សារី មិនមែនជា
24 កូនក្តីរបស់ខ្ញុំនោះឡើយ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់គាំទ្រទៅលើសំណើដែលធ្វើឡើងដោយមេធាវីការពារក្តីលោក
25 កាណាវ៉ាស ទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាផ្លូវច្បាប់ នៃការចូលរួមដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយសកម្ម។ ព្រោះថា

1 បញ្ហានេះវាពាក់ព័ន្ធនឹងជនជាប់ចោទទាំងអស់។ ដូច្នោះ ខ្ញុំខ្លួនឯងផ្ទាល់ ខ្ញុំគិតថាអង្គជំនុំជម្រះមិនមាន
2 តួនាទីអ្វីនៅក្នុងការរក្សាវត្តមាន ឬក៏តម្រូវឱ្យមានការចូលរួមពីជនជាប់ចោទនោះឡើយ។ ដូចដែលលោក
3 មេធាវីការពារក្តី កាណាវ៉ាស បាននិយាយថា “បុគ្គលនីមួយៗមានសិទ្ធិទទួលបានការការពារ និងការ
4 ការពារក្តី”។ តើអង្គជំនុំជម្រះនឹងធ្វើការសម្រេចទៅលើបញ្ហានេះក្នុងពេលឥឡូវនេះ ឬមួយក៏យ៉ាងម៉េច
5 ដែរ? ព្រោះថាខ្ញុំមានមតិបន្ថែមដទៃផ្សេងទៀតទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាផ្សេងទៀត។

6 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

7 បាទ អរគុណណាស់ យើងត្រូវដោះស្រាយបញ្ហានេះឱ្យបានដាច់ស្រេចជាមុនសិន មុននឹងបន្តទៅ
8 នឹងបញ្ហាផ្សេងទៀត។ ឥឡូវនេះដោយសារមានបញ្ហាចំពោះមុខដែលអង្គជំនុំជម្រះត្រូវពិភាក្សាសម្រេច
9 ដូច្នោះអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងសម្រេចប្រកាសសម្រាករយៈពេល៣០នាទី ដើម្បីថយទៅពិចារណា
10 សម្រេចទៅលើបញ្ហាដែលលើកឡើងដោយមេធាវីការពារក្តីលោក អៀង សារី ចំពោះបញ្ហាសុខភាព
11 របស់លោក អៀង សារី នេះ។

12 សម្រាកចុះ! ចាប់ពីពេលនេះតទៅរហូតដល់ម៉ោងដប់ ដប់នាទីសូមអញ្ជើញចូលវិញដើម្បីបន្ត
13 កិច្ចដំណើរការសវនាការ។

14 សម្រាកចុះ!

15

16 (សវនាការសម្រាកពីម៉ោង ០៩:៤១ នាទី ដល់ម៉ោង ១០:២៧ នាទី)

17 [១០:២៧:១៦]

18 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

19 អង្គុយចុះ!

20 អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។ ហើយអង្គជំនុំជម្រះក៏សូមប្រគល់
21 ភារៈជូនទៅលោកស្រីចៅក្រម ស៊ីលវៀ ខាតវ៉ាយថ៍ ដើម្បីសម្រេចលើសំណើសុំរបស់មេធាវីការពារក្តី
22 លោក អៀង សារី ដែលបានស្នើសុំកាលពីព្រឹកមិញ។ សូមអញ្ជើញលោកស្រីចៅក្រម!

23 **ចៅក្រម ស៊ីលវៀ ខាតវ៉ាយថ៍៖**

24 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានពិភាក្សា និងសម្រេចដូចខាងក្រោម
25 នេះ៖

1 ពាក់ព័ន្ធនឹងសំណើសុំផ្សេងៗទាក់ទងទៅនឹងសម្បទារបស់លោក អៀង សារី ដើម្បីចូលរួម
 2 នៅក្នុងសវនាការដែលបានលើកឡើងដោយមេធាវីអន្តរជាតិរបស់គាត់នោះ គឺអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
 3 បានលើកឡើងពាក់ព័ន្ធនឹងសម្បទារបស់លោក អៀង សារី ដើម្បីចូលរួមនៅក្នុងសវនាការ។ សេចក្តី
 4 សម្រេចនេះផ្តោតទៅលើ សំអាងទៅលើសក្ខីកម្មរបស់អ្នកជំនាញ និងភស្តុតាងនានា ហើយផ្តល់ឱកាស
 5 ឱ្យភាគីទាំងអស់ដាក់នូវសំណើសុំផ្សេងៗ ។

6 [១០:២៩:០០]

7 នេះគឺជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃសេចក្តីសម្រេចនេះ ក៏ប៉ុន្តែអ្នកជំនាញបានបញ្ជាក់ថា លក្ខខណ្ឌស្ថាន
 8 ភាពរាងកាយរបស់លោក អៀង សារី អាចនឹងមានការប្រែប្រួលពីពេលមួយទៅពេលមួយ ហើយអង្គ
 9 ជំនុំជម្រះបានពិចារណាទៅលើចំណុចនេះ ហើយសម្រេចទៅលើស្ថានភាពសុខភាពរបស់គាត់ដូចនៅ
 10 ក្នុងកាលៈទេសៈ ដូចខាងក្រោម៖

11 ដោយយល់ឃើញថា វេជ្ជបណ្ឌិតព្យាបាលលោក អៀង សារី បានចេញនូវរបាយការណ៍វេជ្ជ-
 12 សាស្ត្រមួយជូនអង្គជំនុំជម្រះនៅព្រឹកនេះ ដោយផ្តោតទៅលើការពិនិត្យសុខភាពជនជាប់ចោទនៅថ្ងៃនេះ
 13 ហើយជាភាសាអង់គ្លេស សេចក្តីសង្ខេបនៃរបាយការណ៍គឺថា លោក អៀង សារី មិនអាចតាមដាន
 14 ដំណើរការនីតិវិធីនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការបានទេ។ ហើយវេជ្ជបណ្ឌិតបានស្នើសុំថា អង្គជំនុំជម្រះត្រូវ
 15 អនុញ្ញាតឱ្យលោក អៀង សារី ចូលទៅតាមដាននៅបន្ទប់ខាងក្រោម ដើម្បីអាចនឹងឱ្យវេជ្ជបណ្ឌិតត្រៀម
 16 ខ្លួនរួចជាស្រេច តាមដានពិនិត្យសុខភាពរបស់លោក អៀង សារី។ ដោយពិចារណាទៅលើសំណើសុំ
 17 ដោយមេធាវីការពារក្តីអន្តរជាតិរបស់គាត់ លោក អៀង សារី បានលើកឡើងនូវចំណុចបឋមថា “វាជា
 18 ការចាំបាច់ណាស់ ដែលសម្បទារបស់លោក អៀង សារី គឺអាចសំអាងតែទៅលើមតិយោបល់ផ្នែក
 19 ពេទ្យ”។ ហើយអង្គជំនុំជម្រះបានសម្រេចថា យោងទៅតាមវិធាន៨១(៥) ការលំបាកដែលបណ្តាលឱ្យ
 20 លោក អៀង សារី មិនអាចចូលមកក្នុងបន្ទប់សវនាការបាននោះ ឬក៏លំបាកដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យគាត់
 21 ចូលមកបាននោះ គឺថាអាចនឹងធ្វើឱ្យសវនាការនេះ មានការពន្យារយ៉ាងវែង។ ហេតុដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះ
 22 បង្គាប់ឱ្យលោក អៀង សារី តាមដានដំណើរការនីតិវិធីបន្ទប់ឃុំឃាំងខាងក្រោម។ ហើយអង្គជំនុំ
 23 ជម្រះក៏ពិចារណាផងដែរថា ការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសទាំងអស់ ដើម្បីគាំទ្រទៅដល់ការចូលរួមតាមដាន
 24 ដំណើរការនីតិវិធីនៅបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោម។ ក្នុងនោះមានការភ្ជាប់ខ្សែទូរស័ព្ទដើម្បីទាក់ទងជាមួយនឹង
 25 មេធាវីរបស់គាត់។

1 [១០:៣១:៤៨]

2 ហើយអង្គជំនុំជម្រះក៏បានគិតថា ការតាមដាននីតិវិធីពីបន្ទប់ខាងក្រោមដែលបានស្នើសុំដោយ
3 អ្នកជំនាញដោយសារហេតុផលនេះឯង ជាពិសេស គឺថាត្រូវតែបំពាក់ប្រព័ន្ធបច្ចេកទេស ដើម្បីឱ្យគាត់
4 អាចតាមដានបាន ហើយសម្ភារៈដែលបានស្នើសុំដោយអ្នកជំនាញ ត្រូវតែបំពាក់ឱ្យបានសមស្រប ដើម្បី
5 ឱ្យលោក អៀង សារី តាមដាននៅក្នុងកាលៈទេសៈនេះ ឱ្យបានសមស្របជាងនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ
6 នេះទៅទៀត។

7 ទាក់ទងទៅនឹងកាតព្វកិច្ចដែលត្រូវតាមដានសុខភាពសម្បទារបស់លោក អៀង សារី ជាបន្តទៅ
8 ទៀតនេះ អង្គជំនុំជម្រះសង្ឃឹមទៅលើគ្រូពេទ្យព្យាបាលដែលអាចនឹងជម្រាបមកអង្គជំនុំជម្រះនូវការកែ
9 ប្រែណាមួយជាបន្ទាន់នៃស្ថានភាពសុខភាពរបស់លោក អៀង សារី។ ហើយអង្គជំនុំជម្រះក៏សូមបញ្ជាក់
10 ផងដែរថា ការតាមដានផ្នែកសុខភាពនេះ គឺថាដោយសារមិនមានមេធាវី ឬក៏ចៅក្រម មិនបានតាមដាន
11 ដោយផ្ទាល់ ឬក៏ដោយសារសាធារណជននោះទេ ត្រូវតែតាមដានដោយគ្រូពេទ្យ។ ដោយហេតុផលនេះ
12 ឯង អង្គជំនុំជម្រះបដិសេធ ថាមិនឱ្យថតជាវីដេអូបញ្ជាំងចូលមកក្នុងបន្ទប់សវនាការ គឺយើងសង្ឃឹមទៅ
13 លើគ្រូពេទ្យព្យាបាល ដែលគាត់តាមដានស្ថានភាពសុខភាពរបស់លោក អៀង សារី និងយកចិត្តទុកដាក់
14 ថែទាំសុខភាពរបស់គាត់។

15 [១០:៣៣:២៥]

16 សំណើសុំមួយទៀត ដែលបានស្នើសុំដោយមេធាវីអន្តរជាតិរបស់លោក អៀង សារី គឺថាត្រូវតែ
17 អញ្ជើញឱ្យគ្រូពេទ្យព្យាបាលមកឆ្លើយនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ។ របាយការណ៍វេជ្ជសាស្ត្រ គឺច្បាស់
18 ហើយសម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះ និងឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសម្រេចបានដោយមិនចាំបាច់អញ្ជើញគ្រូពេទ្យព្យាបាល
19 គាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់មកបកស្រាយទៅលើរបាយការណ៍របស់គាត់ក្នុងមធ្យោបាយណាមួយនោះទេ។

20 លោកប្រធាន ខ្ញុំគិតឃើញថា នេះគឺសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះច្បាស់ហើយ។ សូម
21 អរគុណ។

22 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

23 បាទ អរគុណលោកស្រីចៅក្រម។ សូមអញ្ជើញលោកមេធាវី!

24 **លោក ម៉ែឈូ កាណាវ៉ាសៈ**

25 សូមអរគុណលោកប្រធាន លោក លោកស្រីចៅក្រម។ ខ្ញុំសូមឱ្យបញ្ជាក់ចំណុចមួយ មុននឹង

1 ឈានទៅដល់ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចនោះ។ តាមដែលយើងខ្ញុំយល់ គឺអង្គជំនុំជម្រះមិនចង់ឲ្យមានការធ្វើ
2 ការតាមដានដោយអ្នកណាម្នាក់ក្រៅពីគ្រូពេទ្យព្យាបាលនោះទេ។

3 [១០:៣៤:៣៧]

4 ឧបមាថា លោក អៀង សារី គាត់សម្រាលក្តី ហើយគ្រូពេទ្យគ្រាន់តែតាមដាន ប៉ុន្តែយើងមិន
5 មានប្រតិចារិកអីនោះទេ។ នេះគឺជាសេចក្តីព្រួយបារម្ភរបស់មេធាវីការពារក្តី។ ដូច្នោះ យើងខ្ញុំសូមស្នើសុំ
6 ឲ្យអង្គជំនុំជម្រះសម្រេចភ្លាមៗ ដើម្បីជៀសវាងនូវស្ថានភាពណាមួយ គឺថាយើងខ្ញុំចង់ឲ្យមានការកត់
7 ត្រា មានប្រតិចារិក ថាហេតុអ្វីបានជាលោក អៀង សារី ត្រូវតែបំបែកចេញពីដំណើរការនីតិវិធីនេះ?
8 ឬក៏ហេតុអ្វីបានជាថា បញ្ហាលោក អៀង សារី នេះគឺថាធ្វើឲ្យពន្យារទៅដល់សវនាការនោះ?

9 តើខ្ញុំយល់ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ ដែលថាអង្គជំនុំជម្រះ គឺដែលវារាំងមិនឲ្យមានការថតជាវីដេអូ
10 នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំឃាំងខាងក្រោម នៅពេលដែលនីតិវិធីកំពុងតែដំណើរការនោះ។ គឺថាយើងខ្ញុំមិនចង់ឲ្យ
11 គ្រូពេទ្យ គ្រាន់តែសរសេររបាយការណ៍របស់គាត់នោះទេ យើងខ្ញុំចង់ឲ្យថតជាវីដេអូ និងបញ្ចាំងមក ក្នុង
12 បន្ទប់សវនាការនេះតែម្តង។ នេះគឺជាអ្វីដែលយើងខ្ញុំស្នើសុំដើម្បីឲ្យសាធារណជនអាចមើលឃើញដោយ
13 ផ្ទាល់ផង។

14 [១០:៣៥:៤៦]

15 យើងខ្ញុំមិនចង់គ្រាន់តែប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ដែលបំបាក់ទេ គឺថាគាត់មិនអាចលូក ទៅលើកទូរស័ព្ទ
16 មកនិយាយបាន។ ដូច្នោះចំណុចនេះគឺថាមិនមានអ្វីជាការប្រសើរនោះទេ។ ដូច្នោះយើងខ្ញុំមានសំណើដ៏
17 សាមញ្ញមួយ តើយើងខ្ញុំអាចអនុញ្ញាតឲ្យមានតំណាងពីក្រុមមេធាវីការពាររបស់លោក អៀង សារី ណា
18 មួយទៅថតវីដេអូគាត់នៅពេលដំណើរការនីតិវិធីកំពុងបន្ត? ដូច្នោះ យើងនឹងមានប្រតិចារិកពាក់ព័ន្ធនៅ
19 នឹងស្ថានភាពរបស់គាត់។ បើបដិសេធ បើសិនជាបដិសេធ គឺថា ប៉ុន្តែបើមិនធ្វើដូច្នោះបាន ខ្ញុំមិនអាច
20 នឹងចូលរួមក្នុងដំណើរការនីតិវិធីនេះបានទេ បើសិនណាជាប្រតិចារិកទាំងមូល គឺថាមិនអាចៗ នឹងមាន
21 ប្រតិចារិកទាំងមូលនោះបានទេ។ គឺត្រូវតែតាមដានស្ថានភាពសុខភាពរបស់គាត់។ ទាំងស្ថានភាព
22 សុខភាព ទាំងថាគាត់តាមដាននីតិវិធីដំណើរការនីតិវិធីបានដែរ ឬក៏អត់?

23 [១០:៣៦:៤៣]

24 ខ្ញុំយល់ឃើញថាសំណើសុំនេះ ជាសំណើសុំមួយប្រកបទៅដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់ វា ហើយវា
25 ក៏នឹងមិនពន្យារទៅលើដល់ដំណើរការនីតិវិធីនោះទេ។ ហើយខ្ញុំមិនមានឃើញថាមានហេតុផលអីដែល

1 ថា មិនអនុញ្ញាតឱ្យថតវីដេអូនោះទេ។ ដើម្បីការពារ កាលណាគាត់មិនអាចតាមដានដំណើរការនីតិវិធី
2 បានគឺថាយើងអាចនឹងដឹងអំពីបញ្ហានេះ ហើយយើងអាចនឹងមានប្រតិចារិកសម្រាប់ការប្តឹងសាទុក្ខទៅ
3 តុលាការកំពូល។ សូមអរគុណ។

4 [១០:៣៧:១៥]

(ចៅក្រមពិភាក្សាគ្នា)

6 [១០:៤០:២១]

7 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

8 សូមអញ្ជើញតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញា!

9 **លោក វិណ្ណៀម ស្ថិត៖**

10 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ជាការពិតហើយដែលថា អយ្យការមិនទាស់ទៅនឹងអ្វីលើក
11 ឡើងដោយលោកសាស្ត្រាចារ្យនោះទេ។ ដូច លោក លោកស្រីចៅក្រមបានជ្រាបហើយគឺថា នៅក្នុង
12 បន្ទប់ឃុំឃាំងខាងក្រោម គឺថាមានសៀវភៅកត់ត្រាសុខភាពរបស់គាត់។

13 ជំហររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាគឺថា សុខភាពរបស់ អៀង សារី គួរតែត្រូវបានតាមដាន ទោះបី
14 ជាតាមរយៈវីដេអូក្តី ឬក៏តាមដានដោយគ្រូពេទ្យព្យាបាលគាត់ក្តី។ បើពាក់ព័ន្ធនឹងការទ្រុឌទ្រោម ឬចុះ
15 ខ្សោយសុខភាពរបស់គាត់នោះ ព័ត៌មានបែបនេះគឺថាត្រូវតែកត់ត្រាទុក ហើយបើទុកណាជាការប្រើ
16 ប្រាស់ឧបករណ៍ទាំងអស់នេះ ឧទាហរណ៍ជនជាប់ចោទគាត់សម្រាន្តលក់ នោះវាមានបញ្ហានឹងចោទ
17 ឡើង។

18 [១០:៤១:២៧]

19 សូមចងចាំថា លោកសាស្ត្រាចារ្យ គ្រូពេទ្យ ដែលថាគាត់មិនបានលើកឡើងអំពីថាលោក អៀង
20 សារី នឹងអាចសម្រាន្តលក់ពេញមួយថ្ងៃនោះទេ ដោយសារតែថា ការវិលមុខ ជំងឺវិលមុខរបស់គាត់នោះ
21 ទេ។ ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះបានស្តាប់ឮហើយ គឺលោកសាស្ត្រាចារ្យថា ទោះជាជនជាប់ចោទជ្រើសរើស
22 ចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធី ឬក៏យ៉ាងណានោះ វាជាបញ្ហារបស់គាត់។

23 អ្វីដែលលោកសាស្ត្រាចារ្យបានលើកឡើងគឺថា គាត់អាចតាមដានដំណើរការនីតិវិធីពេញៗថ្ងៃ។
24 តែបើសិនណាជាជនជាប់ចោទ សម្រាន្តលក់១យ៉ាង ឬក៏២យ៉ាង មិនបានតាមដានដំណើរការនីតិវិធីនោះ
25 នេះវាចោទជាបញ្ហាហើយ។ ដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះគួរពិចារណាអំពីការថតវីដេអូពាក់ព័ន្ធនៅពេលដែល

1 ជនជាប់ចោទអាចនឹងសម្រាន្តលក់ទៅ ដោយផ្ដោតទៅលើភស្តុតាងរបស់អ្នកជំនាញ គឺថា បានលើក
2 ឡើងថា គាត់អាចតាមដានបាន។ ប៉ុន្តែបើគាត់អាចនឹងសម្រាន្តលក់ នោះវាជារឿងរបស់គាត់ ជាការ
3 បោះបង់សិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការតាមដានដំណើរការនីតិវិធី។

4 [១០:៤២:៤៦]

5 ការតាមដានដំណើរការនីតិ -- សុខភាពរបស់គាត់គឺថា ជាការត្រឹមត្រូវហើយ។ ខ្ញុំយល់ឃើញ
6 ថា សម្ភារៈឧបករណ៍ទាំងអស់ រួមទាំងសៀវភៅកត់ត្រាសុខភាពរបស់គាត់ គឺថាគ្រប់គ្រាន់ហើយ។
7 ប៉ុន្តែបើសិនណាជាគាត់សម្រាន្តលក់យ៉ាងណា គឺត្រូវតែកត់ត្រា។ ប៉ុន្តែថាតើត្រូវថតវីដេអូ ឬក៏មិនថត
8 នោះ នោះគឺជាធានាសិទ្ធិរបស់អង្គជំនុំជម្រះដែលត្រូវពិចារណា ដែលត្រូវថតវីដេអូពីនរណាម្នាក់ ដែល
9 ដើម្បីរកឱ្យឃើញថា តើអាចនឹងមានការសម្រាន្តលក់ ឬក៏យ៉ាងណានោះ។

10 លោក លោកស្រីចៅក្រម ចំណុចចុងក្រោយ តំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានមានឱកាស
11 ឆ្លើយតបទៅនឹង -- តបទៅនឹងចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តីនោះទេ។ តំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញា
12 គឺថា មិនមាន -- មានការព្រួយបារម្ភថាតើ -- ដែលលើកឡើងថា សហព្រះរាជអាជ្ញាមិនព្រួយបារម្ភ
13 ចំពោះការតាមដានដំណើរការនីតិវិធីរបស់គាត់ទេ។ តែព្រួយបារម្ភថា ខ្លាចមិនបានផ្ដន្ទាទោសគាត់ទៅ
14 វិញនោះ។ នោះមិនមែនជាបញ្ហាត្រឹមត្រូវទេ។

15 [១០:៤៣:៥៣]

16 តំណាងអយ្យការគឺថា ចង់មានការបង្ហាញនូវភស្តុតាង ដើម្បីធ្វើយ៉ាងម៉េចឱ្យដំណើរការជំនុំ
17 ជម្រះប្រព្រឹត្តទៅដោយយុត្តិធម៌។ ហើយចំណុចពាក់ព័ន្ធគឺថា វាខុសគ្នាទៅនឹងការបំបែក រៀង ធីវិទូ
18 ចេញពីសំណុំរឿងនេះ។ ហើយសាធារណជនគឺថា -- គឺថាការដែលនិយាយពាក់ព័ន្ធដោយមិនពិរោះ
19 ពិសា ដោយមាក់ងាយនោះ គឺថា សាធារណជនអាចពិចារណាទៅលើចំណុចនេះ។

20 យើងខ្ញុំសូមស្នើដល់អង្គជំនុំជម្រះឱ្យ -- កុំឱ្យលើកឡើងនូវពាក្យសម្តីបែបនេះនៅពេលអនាគត។
21 ហើយគួរនាំទីរបស់យើងគឺថា យើងមិនត្រូវបំពានបំពាន ទៅនឹងវិជ្ជាជីវៈរបស់យើងនោះទេ។ ការជំនុំ
22 ជម្រះគឺថាអាស្រ័យទៅលើសាក្សី និងភស្តុតាង។ សូមអរគុណលោកប្រធាន។

23 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

24 សូមអញ្ជើញលោក ម៉ែខល កាណាវ៉ាស!

25 [១០:៤៥:០០]

1 **លោក ម៉ែឌល កាណាវ៉ាសៈ**

2 សូមអរគុណលោកប្រធាន។

3 ខ្ញុំសូមឆ្លើយតបទៅនឹងតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាដែលគាត់លើកឡើងបែបខឹងសម្បានេះ។ គឺថា
4 ម្យ៉ាង គឺយើងអាចតាមដានសុខភាពរបស់គាត់ ប៉ុន្តែយើងមិនអាចតាមដានឱ្យដឹងថា តើគាត់អាចតាម
5 ដានដំណើរការនីតិវិធីបានឬក៏អត់។ បើសិន -- គាត់អាយុ៨៦ឆ្នាំហើយ បើសិនណាជាគាត់មិនអាចតាម
6 ដានបានដោយសម្រាន្តលក់ ដូច្នោះយើងខ្ញុំមិនចង់មានការកត់ត្រាណាមួយដែលនាំឱ្យមានការរំខានទៅ
7 ដល់ការវិភាគចុងក្រោយ ថាគាត់ទទួលនូវការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌នោះ។ ហេតុដូច្នោះឯង បានជា
8 យើងខ្ញុំធ្វើការញែកឱ្យដាច់ពីគ្នា។

9 [១០:៤៥:៤៨]

10 ខ្ញុំយល់ឃើញថា សហព្រះរាជអាជ្ញាមិនមានចំណាប់អារម្មណ៍អីទៅនឹងសិទ្ធិរបស់កូនក្តីយើងខ្ញុំ
11 ទេ។ បើគាត់ចាប់អារម្មណ៍ គឺថាគាត់ត្រូវតែគាំទ្រទៅដល់យើងខ្ញុំ ដែលថាត្រូវបំពាក់វិសេសដើម្បីថត ចង់
12 ឱ្យដឹងថា តើគាត់ -- គឺគាត់មិនអាចតាមដានដំណើរការនីតិវិធី ដូចថាតែបញ្ហាជំងឺបេះដូងរបស់គាត់
13 ដោយសារតែការអស់កម្លាំង រហិតរហៃដៃជើងទើបគាត់សម្រាន្តលក់ ឬក៏សម្រាន្តលក់ដោយចេតនា។
14 ហេតុអ្វីបានជាតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញា គាត់ខ្លាចបែបនេះ? ម៉េចក៏យើងមិន -- ធ្វើម៉េចឱ្យភ្លឺទាំង
15 អស់គ្នា ឃើញទាំងអស់គ្នាទៅ?

16 ដូច្នោះខ្ញុំ ថាខ្ញុំត្រូវតែធ្វើអន្តរាគមន៍។ បើលោក អៀង សារី នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោម ហើយ
17 គាត់សម្រាន្តលក់ទៅ។ អីចឹងហើយបានជាខ្ញុំស្នើសុំថា ឱ្យសមាជិកនៃក្រុមការពារក្តីរបស់យើងខ្ញុំម្នាក់
18 ទៅតាមដាន។

19 [១០:៤៦:៤២]

20 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

21 លោកៗ លោកមេធាវី លោកអាចមិនធ្វើឡើងវិញទេ។ លោកអំមិញ គឺមានការឆ្លើយតបរបស់
22 លោកតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញា។ កម្រិតលោកអាចលើកឡើង គឺលើកកម្រិតឆ្លើយទៅនឹងអ្វីដែល
23 លោកកត់សម្គាល់ឃើញបានហើយ។ លោកមិនវិលត្រឡប់ទៅវិញទេ។

24 **លោក ម៉ែឌល កាណាវ៉ាសៈ**

25 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ បាទ ជាថ្មីម្តងទៀត គឺយើងខ្ញុំចង់បង្ហាញជំហររបស់ខ្ញុំថា ការតាម

1 ដាននៃសុខភាពរបស់គាត់ គឺវាខុសពីការតាមដានឱ្យដឹងថា តើគាត់អាចតាមដាននីតិវិធីបាន ឬក៏អត់នោះ។
2 ហេតុដូច្នោះឯងបានយើងខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ថា ត្រូវតែមានការកត់ត្រាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ បើមិន
3 អនុញ្ញាតយើង ក្រុមយើងខ្ញុំតាមដានស្ថានភាពសុខភាពលើការតាមដាននីតិវិធីដោយសមាជិកនៃក្រុម
4 ការពារក្តីរបស់យើងខ្ញុំទេ ដោយសារតែខ្ញុំយល់ថា នេះគឺគាត់សម្រាន្តលក់ គឺថាវាជាការសវនាការកំបាំង
5 មុខហើយ។ សូមអរគុណ។

6 [១០:៤៧:៥២]

7 **លោក វិណ្ណៀម ស៊ីត៖**

8 យើងខ្ញុំសូមឆ្លើយតបដោយសង្ខេប។ តំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានលើកឡើងថា យើងខ្ញុំ
9 ជំទាស់ទៅនឹងការចតវិធីអូលោក អៀង សារី នោះទេ។ តំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញា គឺថាបានលើក
10 ឡើងថា “ទុកសេចក្តីសម្រេចនេះទៅលើឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់អង្គជំនុំជម្រះ”។ ហើយសំណើ -- នេះជា
11 សំណើទី១។ ទី២ តំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានលើកឡើងថា មិនត្រូវតាមដានជនជាប់ចោទនោះ
12 ទេ គឺត្រូវតែតាមដានដោយគ្រូពេទ្យ ឬក៏អ្នកថែទាំសេវាសុខភាពណាម្នាក់។ ហើយនោះ យើងមាន
13 សៀវភៅកត់ត្រានៅទីនោះស្រាប់ហើយ។

14 ដូច្នោះ មេធាវីការពារក្តីហាក់បីដូចជាឆ្លើយចំណុចទាំងអស់នេះ ដែលជាភស្តុតាងនេះ។ ហើយ
15 មេធាវីគាត់ស្តាប់ លើកឡើងតែសំណើរបស់គាត់ ហើយសំណើនេះគឺថាអាស្រ័យទៅលើអង្គជំនុំជម្រះ
16 ជាអ្នកសម្រេច។ សូមអរគុណ។

17 [១០:៤៨:៥០]

18 (ចៅក្រមពិភាក្សាគ្នា)

19 [១០:៥១:៥៩]

20 **ប្រធានអង្គជំនុំ៖**

21 អង្គជំនុំជម្រះសូមផ្តល់ ប្រគល់ភារៈជូនទៅលោកស្រីចៅក្រម ស៊ីលវៀ ខាតវ៉ាយថ៍ ដើម្បីបន្តនូវ
22 សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ បញ្ចប់នូវបញ្ហាដែលលើកឡើងដោយមេធាវីការពារក្តីលោក អៀង
23 សារី ចំពោះបញ្ហាសុខភាពនៃការចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការថ្ងៃនេះ។ សូមអញ្ជើញលោកស្រីចៅក្រម!

24 **ចៅក្រម ស៊ីលវៀ ខាតវ៉ាយថ៍៖**

25 សូមអរគុណលោកប្រធាន។

1 អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេចរួចមកហើយថា អង្គជំនុំជម្រះនឹងមិនឱ្យថតវីដេអូជនជាប់
2 ចោទនៅក្នុងបន្ទប់ឃុំឃាំងខាងក្រោមនោះទេ។ ហើយអាចនឹងធ្វើវិសោធន៍កម្ម -- ហើយអង្គជំនុំជម្រះ
3 មិនធ្វើការកែប្រែទៅលើសេចក្តីសម្រេចនេះទេ។ ហើយមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងចំណុចដដែលៗ
4 ដែលអង្គជំនុំជម្រះបានសម្រេចរួចមកហើយ។

5 [១០:៥៣:០៤]

6 បញ្ហាចម្បងបំផុតសម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះ គឺបញ្ហានៃការវាយតម្លៃទៅលើស្ថានភាពសុខភាពនៃ
7 សម្បទារបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការចូលរួមក្នុងសវនាការ។ ហេតុដូច្នោះឯង ការតាមដានសុខភាព
8 ដោយគ្រូពេទ្យព្យាបាលគាត់នេះ គឺជារឿងសំខាន់ណាស់។ វាជាមធ្យោបាយមួយដែលជួយបង្កលក្ខណៈ
9 ជម្រាបដល់អង្គជំនុំជម្រះ ក៏ដូចភាគីទាំងអស់អំពីស្ថានភាពសុខភាពរបស់លោក អៀង សារី បើមានការ
10 កែប្រែណាមួយ។ នេះគឺជាហេតុផលមួយដែលសមស្របសម្រាប់បង្កលក្ខណៈឱ្យគាត់ស្ថិតនៅក្នុងបន្ទប់
11 ឃុំឃាំងខាងក្រោម ដែលគ្រូពេទ្យគឺថា អាចនឹងពិនិត្យ តាមដានសុខភាពរបស់គាត់។

12 ក្រុមមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង សារី អាចនឹងឱ្យបុគ្គលិកណាម្នាក់ពីក្រុមរបស់ខ្លួនចូលទៅ
13 បន្ទប់ឃុំឃាំងខាងក្រោម ដែលបើសិនជាជាក្រុមមេធាវីការពារក្តីយល់ឃើញថា សមាជិកនៃក្រុម
14 ការពារក្តីនោះអាចនឹងធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានទៅលើស្ថានភាពសុខភាពរបស់លោក អៀង សារី ចេញពីការ
15 កត់សម្គាល់របស់គ្រូពេទ្យព្យាបាល។

16 ខ្ញុំយល់ឃើញថា នេះគឺជាសេចក្តីសម្រេចដែលអង្គជំនុំជម្រះបានសម្រេច គឺលើកឡើងប៉ុណ្ណោះ
17 គឺគ្រប់គ្រាន់ហើយលោកប្រធាន។ សូមអរគុណ។

18 [១០:៥៤:២៧]

19 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

20 បាទ អរគុណលោកស្រីចៅក្រម។
21 ជាបន្តអង្គជំនុំជម្រះសូមផ្តល់វេទិកាជូនទៅក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា ដែលមានបំណង
22 លើកឡើងនូវបញ្ហាផ្សេងៗ នៅពេលព្រឹកមិញនេះ។ សូមអញ្ជើញ!

23 **លោក អេនឌ្រូ អ៊ិនហ្ស៊ី**

24 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ សូមជម្រាបសួរអស់លោក លោកស្រី។ ខ្ញុំគិតថា មានបញ្ហាដែល
25 យើងមិនទាន់បានបញ្ចប់ទាក់ទងទៅនឹងការលេច -- ការទាក់ទងទៅនឹងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី TCCP

1 អា រី កាលពី -- ដូច្នោះ យើងមិនទាន់បានធ្វើការសម្រេចឱ្យច្បាស់លាស់ ទាក់ទងទៅនឹងដើមបណ្តឹង
2 រដ្ឋប្បវេណីនេះទេ ថាតើយើងអនុញ្ញាតឱ្យមានការបើកវេទិកាបន្តទៀត ដើម្បីជាការឆ្លើយតបទៅនឹង
3 ព្យសនកម្មរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឬក៏អត់។ ខ្ញុំបានលើកតាំងពីព្រឹក ដើម្បីឱ្យមានការធ្វើបែបនេះ
4 ប៉ុន្តែមិនមានការអនុញ្ញាត។ ហើយខ្ញុំបានជួសជុលខាងចៅក្រម ខាតវ៉ាយថ្មី បានបង្គាប់ឱ្យលោកប្រធានថា
5 “ឱ្យដកខ្ញុំចេញពីសាលសវនាការ ឬមួយក៏ឱ្យបញ្ឈប់ខ្ញុំពីសាលសវនាការនេះ”។

6 ដូច្នោះ ខ្ញុំគិតថា យើងគួរតែឱ្យមានការលើកឡើង ឬក៏បើកវេទិកា ដើម្បីឱ្យឆ្លើយតបទៅនឹង
7 ព្យសនកម្ម អា រី កាលពីសប្តាហ៍មុន ផ្ទៃក្នុងស្ថានភាពរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ យើងគិតថា យើង
8 មិនមានការលើកលែងណាមួយចំពោះការស្នើសុំ ដែលមេធាវីការពារក្តីស្នើសុំដល់អង្គជំនុំជម្រះដើម្បីឱ្យ
9 ធ្វើការចោទសួរសំណួរ ដូចដែលបានចោទសួរទៅនឹងជនជាប់ចោទផងដែរ។ ព្រោះថា ដើមបណ្តឹង
10 រដ្ឋប្បវេណីគាត់អាចធ្វើសំណើទៅអង្គជំនុំជម្រះដើម្បីសួរដល់ជនជាប់ចោទ ដូច្នោះ ជនជាប់ចោទក៏គួរតែ
11 មានឱកាសដើម្បីធ្វើសំណើទៅអង្គជំនុំជម្រះដើម្បីសួរទៅដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីផងដែរ។

12 [១០:៥៦:៣២]

13 ជាថ្មីម្តងទៀត ក្នុងសិទ្ធិជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានបញ្ចប់ នៅពេលដែលដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-
14 វេណីបានសំណើ។ ព្រោះថា នៅពេលដែលដើម -- ជនជាប់ចោទគាត់បញ្ជាក់ថាគាត់មិនចង់ឆ្លើយតប
15 សំណួរ គឺសិទ្ធិរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានបញ្ចប់។ មិនគួរមានការបន្តសិទ្ធិរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-
16 វេណីនេះទៀតឡើយ ហើយខ្ញុំសូមបន្តទៅនឹងចំណុចមួយទៀត ដែលខ្ញុំចង់និយាយ គឺខ្ញុំចង់និយាយអំពីថ្ងៃ
17 សុក្រ ទី២៣ ខែវិច្ឆិកា គឺនៅពេលដែលយើងបានបញ្ចប់សវនាការ។

18 លោក អា រី បានលើកសំណួរទៅលោកប្រធាន បានស្នើសុំដល់លោកប្រធាន ដើម្បីឱ្យគាត់អាច
19 សួរសំណួរទៅលោក ខៀវ សំផន។ លោកប្រធានបានបញ្ជាក់ថា “សំណួរអាចដាក់ដោយផ្ទាល់មក
20 លោកប្រធាន ហើយលោកប្រធានអ្នកសួរបន្ត”។ នៅចំណុចនោះ សហការីរបស់យើង គឺលោកស្រី
21 អង់តា ហ្គីសសេ បានងើបឈរដើម្បីជម្រាបដល់អង្គជំនុំជម្រះអំពីគោលជំហររបស់លោក ខៀវ សំផន។
22 លោកប្រធាននៅពេលនោះ តាមការយល់ឃើញរបស់ខ្ញុំគឺបានបង្គាប់បញ្ជាដោយមិនត្រឹមត្រូវដល់លោក
23 ស្រី អង់តា ហ្គីសសេ មិនឱ្យនិយាយ ហើយឱ្យតែលោក ខៀវ សំផន អ្នកនិយាយ។ ហើយបញ្ហានេះ
24 វាបានបន្តទៅមុខ ហើយតាមការលើកឡើងរបស់ខ្ញុំ លោកប្រធានបានប្រាប់ដោយគ្មានមូលហេតុដល់
25 លោកស្រី អង់តា ហ្គីសសេ ឱ្យអង្គុយ ដោយមិនឱ្យនិយាយ។

1 [១០:៥៨:១២]

2 ហើយនៅពេលនោះ លោក ខៀវ សំផន បានងើបឡើងឈរ ដើម្បីប្រាប់ថាគាត់មិនចង់និយាយ។
3 ហើយអានេះគឺជាអ្វីដែលលោកស្រី អង់តា ហ្គីសសេ ចង់ងើបឡើងនិយាយប្រាប់លោកប្រធាននោះឯង។
4 ដូច្នោះ អ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ ថាតើក្នុងករណីដែលខ្ញុំ ឬក៏ អង់តា ហ្គីសសេ ឬក៏លោក ម៉ែខល កាណាវាស
5 ងើបឈរឡើង ដើម្បីឆ្លើយជំនួសកូនក្តីរបស់យើង ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីគោលជំហររបស់កូនក្តីរបស់យើង
6 យើងងើបឈរឡើងដើម្បីបញ្ជាក់អំពីជំហររបស់កូនក្តីរបស់យើង។ ដូច្នោះ វាគ្មានហេតុផលណាមួយ
7 ខ្ញុំគិតថា គ្មានករណីលើកលែងណាមួយដែលថា លោកប្រធានអាចធ្វើឱ្យ អន្តរាគមន៍យើង ហាមឃាត់
8 យើងក្នុងនាមជាភាគីនោះឡើយ។ ព្រោះថាយើងបានប្រើប្រាស់សិទ្ធិរបស់យើង ហើយយើងមកទីនេះ
9 ដើម្បីការពារក្តីរបស់យើង។ ដូច្នោះ ខ្ញុំគិតថា វាជាលើកលែងពិសេសបំផុត ដែលលោកប្រធានបានធ្វើ
10 បែបនេះ ចំពោះមេធាវី អង់តា ហ្គីសសេ។ ហើយខ្ញុំសូមស្នើថា លោកប្រធានគួរតែពិនិត្យមើលទៅលើ
11 ក្រមសីលធម៌តុលាការ ហើយនិងក្រមសីលធម៌នានា ដែលមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

12 ខ្ញុំគិតថា អ្វីដែលលោកប្រធានបានធ្វើចំពោះមេធាវី អង់តា ហ្គីសសេ កាលពីលើកមុននោះ គឺ
13 មិនត្រឹមត្រូវទាល់តែសោះតែម្តង។ ដោយសារតែលោក ខៀវ សំផន មិនមែនជាកូនក្តីរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំសូម
14 បញ្ជាក់ថា តួនាទីរបស់យើងនៅទីនេះ គឺក្នុងនាមជាមេធាវីការពារក្តី ដើម្បីតំណាងឱ្យក្តីរបស់យើង
15 ហើយយើងគោរពតួនាទីរបស់យើង។

16 [១០:៥៩:៥២]

17 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

18 អរគុណច្រើនណាស់ អរគុណច្រើនមេធាវី ប៉ុណ្ណឹងបានហើយ។ យើងស្តាប់សម្លេងនិងស្តាប់
19 បានហើយ ប៉ុន្តែលោកមេធាវីបានមើលឯកសាររួចហើយ លោកមេធាវី ដូចជាមានភ័ន្តច្រឡំ សូម្បីតែ
20 មើលឯកសាររួច ហើយលោកលើកមកនិយាយ ទំនងជាមិនមែនជា អា រី ទេ អា រី យើងបានកំណត់
21 ច្បាស់លាស់ ទំនងជា ចៅ នី ទេ។ សូម្បីតែគ្រាន់តែឈ្មោះមនុស្សដែលមានបញ្ហាហ្នឹងលោកលើក
22 មិនត្រូវផង មិនដឹង អា រី មិនដឹង ចៅ នី ផង។ បានហើយ ប៉ុណ្ណឹងបានហើយ យើងអរគុណច្រើន។

23 **លោក អេនឌ្រូ អ៊ិនហ្សឺរ**

24 ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់ថា នេះមិនមែនជាខាងរបស់យើងទេ ដែលបញ្ជាក់
25 ថា អា នី (ស៊ីក) អា រី នោះ។

1 [១១:០១:០០]

2 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

3 យើងឱ្យលោកមានបញ្ហាអីទៀត លោកអាចនិយាយបានទៀត។ ឥឡូវនេះយើងបានអរគុណ
4 លោករួចហើយ។ ការកត់សម្គាល់របស់លោក ជាមេរៀនសម្រាប់យើង ជាប្រធានអង្គសវនាការ ដើម្បី
5 ប្រឹងប្រែងធ្វើឱ្យល្អប្រសើរ ពីព្រោះសវនាការហ្នឹង ៣, ៤ ឆ្នាំ យ៉ាងវែងដូច្នោះ។ គ្រាន់តែយើងកត់សម្គាល់
6 លោកវិញថា គ្រាន់តែលោកអាននូវភាពដែលពាក់ព័ន្ធនៃបញ្ហាដែលលើកឡើង ឈ្មោះមនុស្សហ្នឹង
7 លោកអានមិនត្រូវផង។ លោកកំណត់ឈ្មោះមិនត្រូវផង តែប៉ុណ្ណឹងទេ។

8 មានបញ្ហាអ្វីផ្សេងទៀតសូមអញ្ជើញលើកបន្តទៀត?

9 **លោក អេនឌ្រូ អ៊ីន្ទូហ្ស៊ី៖**

10 សូមអរគុណលោកប្រធានដែលបានជម្រាប។ ចំណុចមួយទៀតចុងក្រោយ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងអ្វី
11 ដែលខ្ញុំចង់និយាយនៅពេលព្រឹកនេះ ហើយខ្ញុំគិតថានេះជាចំណុចក្រោយរបស់ខ្ញុំ។
12 នៅពេលដែលបញ្ចប់ការចោទសួររវាងចៅក្រម ឡាវេនី ហើយនិងមេធាវី អង់តា ហ្គីសសេ
13 ខ្ញុំចង់ដឹងថាតើ -- ឥឡូវនេះជាឧទាហរណ៍មួយ ប្រសិនបើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីផ្ទៃក្នុងស្នាក់
14 ហើយការផ្ទៃក្នុងស្នាក់ហ្នឹងបានលើកឡើងនូវបញ្ហាថ្មីមួយ ហើយបញ្ហាដែលលើកឡើងហ្នឹង វាអាចជា
15 ការឆ្លើយដាក់ទៅដល់ជនជាប់ចោទក្នុងលក្ខណៈណាមួយ។

16 [១១:០២:៣៣]

17 លោកស្រី អង់តា ហ្គីសសេ ចង់ដឹងថាតើវាជាការត្រឹមត្រូវដែរទេ ដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យគាត់
18 កោះហៅសាក្សី ឬក៏ឱ្យអង្គជំនុំជម្រះកោះហៅសាក្សីមកឡើងវិញ ដើម្បីធ្វើការសួរដេញដោល? ខ្ញុំគិតថា
19 វាមានការផ្លាស់ប្តូរយោបល់រវាងចៅក្រម ឡាវេនី ហើយនិង អង់តា ហ្គីសសេ។ ហើយបើតាមដែលខ្ញុំចាំ
20 គឺថានៅក្នុងការពិភាក្សាគ្នានោះ គឺវាហាក់ដូចជាគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ខ្ញុំមិនប្រាកដថាតើយើងមានគោល
21 ជំហរបែបណានោះទេ នៅពេលដែលមានការពិភាក្សាគ្នា នៅពេលដែលគាត់ប្រើ អំ! ពេលដែល
22 គាត់ងើបឈរ លោកស្រីចៅក្រម ខាតវ៉ាយថ៍ បានប្រាប់លោកប្រធានថា “កុំៗ លោកប្រធានឱ្យអង្គុយ
23 ចុះទៅ”។ ហើយឱ្យបញ្ចប់ទៅ។ នៅពេលនោះ លោកប្រធានគាត់ថាសំណើសុំហ្នឹងត្រូវបានបដិសេធ។
24 ដូច្នោះហើយអ្វីដែលយើងចង់និយាយថា គឺថាយើងបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ យើងចូលមក
25 ចូលរួមនៅក្នុងសវនាការនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ឬក៏មកយើងមកចូលតែនៅចំពោះមុខ

1 លោកប្រធាន និង ណុន និងលោកស្រីចៅក្រម ខាត់រ៉ាយថ៍ នោះទេ។ ខ្ញុំគិតថា ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថា
2 អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនមែនចៅក្រមជាបុគ្គលនោះទេ គឺថាអង្គជំនុំជម្រះទាំងមូលធ្វើការចេញនូវ
3 សេចក្តីសម្រេច មិនមែនតែចៅក្រមមួយរូប ពីររូបនោះទេ។

4 [១១:០៣:៥៥]

5 **ប្រធានអង្គជំនុំ៖**

6 អរគុណច្រើនណាស់។ យើងធ្វើការងារកន្លងមក គឺចែកចេញជាពីរផ្នែកខុសគ្នារវាងធនាសុវិទ្ធិ
7 ក្នុងនាមប្រធានអង្គជំនុំសវនាការ និងអង្គជំនុំជម្រះ។ ក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ជាតិដូចគ្នា។

8 បញ្ហាប្រកាសបើកសវនាការ បញ្ហាសម្រាក មិនមែនចាំពិភាក្សាគ្នាទាំងប្រាំរូប ហើយសម្រេចថា
9 សម្រាក ឬក៏អត់សម្រាក ប្រកាសបើកសវនាការ ឬក៏អត់បើកនោះទេ។ វាមានរឿងធនាសុវិទ្ធិរបស់
10 ប្រធាននៅក្នុងការសម្រេច និងរឿងបញ្ហាដែលត្រូវសម្រេចដោយសមូហភាពនៃអង្គជំនុំជម្រះ។ យើង
11 គិតថាយើងធ្វើ ប្រព្រឹត្តិឲ្យបានត្រឹមត្រូវជាអតិបរមានូវនីតិវិធី ដែលអនុវត្តនៅយើង -- នៅក្នុងប្រទេស
12 យើង តាំងពីដើមមក យើងមានវិជ្ជាជីវៈជាចៅក្រមនេះ គឺយើងប្រឹកប្រៀង និងប្រឹងប្រែងធ្វើឲ្យបានត្រឹម
13 ត្រូវណាស់។

14 ជាការពិតណាស់ យើងទទួលស្គាល់ថា អាចមានការភ័ន្តច្រឡំរវាងការកំហិតនៃប្រើសិទ្ធិក្នុងនាម
15 ប្រធាន ធនាសុវិទ្ធិប្រធាន ហើយនិងបញ្ហាដែលបែងចែករវាងថា បញ្ហាណាខ្លះដែលត្រូវសម្រេចជា
16 សមូហភាព។ ដោយសារបញ្ហាវាយអង្វែង វាវែង។ តែទោះបីយ៉ាងណា យើងអរគុណលោកជាអនេក
17 ដែលលោកបានធ្វើការសង្កេតប៉ុណ្ណោះ។ ហើយយើងក៏បានសង្កេតលោកវិញ្ញូចហើយអំពីបញ្ហានេះ។

18 ឥឡូវនេះ ដល់ពេលសមល្មមសម្រាកហើយ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាកដើម្បីពិសាអាហារ
19 ថ្ងៃត្រង់ចាប់ពីពេលនេះតទៅ រហូតដល់ម៉ោងមួយសាម--

20 សូមអញ្ជើញមានបញ្ហាអី?

21 [១១:០៦:០២]

22 **លោក អេនឌ្រូ អ៊ិនហ្ស៊ី៖**

23 លោកប្រធាន ខ្ញុំសូមផ្តេងអំណរគុណចំពោះចម្លើយដ៏ល្អរបស់លោកប្រធាន។ ហើយខ្ញុំសូម
24 បញ្ជាក់ថា ដើម្បីជាកំណត់ត្រា ប្រសិនបើយើងប្រើប្រាស់នូវការរៀបចំកាលវិភាគថ្មី ប្រហែលជា
25 តុលាការហ្នឹងត្រូវដំណើរការក្នុងលក្ខណៈមួយថ្មីផ្សេងទៀតមើលទៅ។

1 **ប្រធានអង្គជំនុំ៖**

2 អរគុណ។ មានការភ័ន្តច្រឡំ អំពីមិច្ឆិមនមែនម៉ោងដប់ពីរទេ។ ម៉ោងទើបតែម៉ោងដប់មួយទេ។

3 អីចឹងយើងបន្តស្តាប់សក្ខីកម្មដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលបានគ្រោងទុក។

4 មន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការ កោះអញ្ជើញដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានរហស្សនាម TCCP-188

5 ចូលមកកាន់កន្លែងផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ!

6 [១១:០៦:៥០]

7 (ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចូលក្នុងបន្ទប់សវនាការ)

8 [១១:០៨:៤៧]

9 **ការតាំងសំណួរដោយចៅក្រម**

10 **សួរដោយប្រធានអង្គជំនុំ៖**

11 **ស៖** សួរស្តីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី! តើលោកស្រីឈ្មោះអី?

12 **លោកស្រី ទីង សុខា៖**

13 **ឆ៖** នាង ខ្ញុំឈ្មោះ ទីង សុខា។

14 **ស៖** អរគុណលោកស្រី ទីង សុខា។ តើលោកស្រីកើតនៅថ្ងៃខែឆ្នាំណា? លោកស្រីចាំថ្ងៃខែឆ្នាំ
15 កំណើតរបស់លោកស្រីដែរទេ?

16 **ឆ៖** ចាស ខ្ញុំចាំលោកប្រធាន គឺថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៤៧។

17 **ស៖** បាទ អរគុណ។ ហើយតើលោកស្រីអាចប្រាប់អំពីទីកន្លែងកំណើតរបស់លោកស្រីដល់
18 អង្គសវនាការបានដែរឬទេ? តើលោកស្រីកើតនៅទីកន្លែងណា?

19 **ឆ៖** ចាស លោកប្រធាន ខ្ញុំកើតនៅភូមិស្វាយតានាន់ ឃុំព្រែករំដេង ស្រុកស្រីសន្ធរ ខេត្ត
20 កំពង់ចាម។

21 **ស៖** បាទ អរគុណ។ ហើយចុះលំនៅដ្ឋានរបស់លោកស្រីវិញ តើសព្វថ្ងៃនេះលោកស្រីរស់នៅទី
22 កន្លែងណា? -- ចាំៗ រង់ចាំក្បាលមីក្រូហ្វូនប្រតិបត្តិការ!

23 [១១:១០:១០]

24 **ឆ៖** ខ្ញុំរស់នៅភូមិ៣ សង្កាត់ជ្រោយចង្វា ផ្លូវទន្លេមេគង្គ ខណ្ឌបូស្សីកែវ ក្រុងភ្នំពេញ។

25 **ស៖** បាទ អរគុណ។ ចុះលោកស្រីប្រកបមុខរបរអ្វីដែលសព្វថ្ងៃនេះ?

- 1 **ឆ៖** ចាស ខ្ញុំសព្វថ្ងៃ ខ្ញុំជាមន្ត្រីចូលនិវត្តន៍ហើយ។
- 2 **ស៖** បាទ អរគុណ។ ហើយចុះឪពុកបង្កើតរបស់លោកស្រីឈ្មោះអី?
- 3 **ឆ៖** ចាស លោកឪពុកឈ្មោះ ទីង គុយ។
- 4 **ស៖** បាទ អរគុណ។ ចុះម្តាយបង្កើតរបស់លោកស្រីឈ្មោះអី?
- 5 **ឆ៖** ចាស ម្តាយបង្កើតឈ្មោះ លី ប៉ាច។
- 6 **ស៖** បាទ អរគុណ។ ចុះលោកស្រីមានប្តីដែលឬទេ? ឬក៏នៅលីវ អំ!នៅលីវសព្វថ្ងៃនេះ?
- 7 **ឆ៖** ចាស គ្រួសារខ្ញុំ ស្វាមីខ្ញុំបានស្លាប់ គាត់ចូលមរណកាលហើយ ខ្ញុំនៅមេម៉ាយចាស។
- 8 **ស៖** លោកស្រីមានកូនប៉ុន្មាននាក់?
- 9 **ឆ៖** ពេលឥឡូវខ្ញុំមានកូនពីរនាក់។ ម្នាក់បានស្លាប់នៅសម័យខ្មែរក្រហមហើយ ទាំងអស់បីចាស។

[១១:១១:៥៨]

ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖

12 បាទ អរគុណ។ លោកស្រី ទីង សុខា ក្នុងនាមលោកស្រីជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី លោកស្រី

13 អាចផ្តល់រឿងរាប់ប្រាប់ដល់អង្គសវនាការអំពីស្ថានភាពព្យាបាលកម្ម ឬស្ថានភាពទុក្ខសោកវេទនា ដែល

14 កើតមានចំពោះលោកស្រីដែលមានជាអាទិ៍ ការខូចខាតខាងផ្លូវចិត្ត ខាងរូបកាយ ឬក៏ខាងសម្ភារៈ

15 ជាព្យាបាលកម្មផ្តល់ខ្លួនដែលជាបច្ច័យដោយផ្ទាល់ពីបទឧក្រិដ្ឋ និងបានកើតមានពិតប្រាកដរហូតមកដល់

16 បច្ចុប្បន្ននេះ ដែលនាំឱ្យលោកស្រីសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ហើយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទ

17 ឧក្រិដ្ឋដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ទៅលើជនជាប់ចោទ ដែលប៉ះពាល់ចំពោះលោកស្រីក្នុងអំឡុងរបបកម្ពុជា

18 ប្រជាធិបតេយ្យ។ នេះគឺជាសិទ្ធិរបស់លោកស្រី ដែលលោកស្រីអាចធ្វើដូច្នោះនាពេលចុងក្រោយបំផុតនៃ

19 ការផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់លោកស្រី។ អង្គជំនុំជម្រះជម្រាបនេះ គ្រាន់តែលោកស្រីដឹងអំពីសិទ្ធិ ហើយ

20 លោកស្រីអាចត្រៀមក្នុងលក្ខណៈសម្បត្តិក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិក្នុងការផ្តល់រឿងរាប់ បង្ហាញអំពីទុក្ខសោក

21 វេទនា និងព្យាបាលកម្មនេះនៅពេលចុងក្រោយនៃដំណើរការផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់លោកស្រីតែប៉ុណ្ណោះ។

22 ហើយអង្គជំនុំជម្រះសូមជម្រាបជូនដល់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីថា

23 ដើម្បីអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិតាមវិធាន៩១ ស្ទួន នៃវិធានផ្ទៃក្នុង អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងផ្តល់វេទិកា

24 ជូនទៅតំណាងសហ -- ទៅសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី សួរដេញដោលដើម

25 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះមុនភាគីទៀតនៃរឿងក្តី ហើយក៏សូមបញ្ជាក់ផងដែលថា រយៈពេលនៃការ

1 តាំងសំណួរដេញដោល រួមទាំងសហព្រះរាជអាជ្ញាផង គឺកន្លះថ្ងៃ សម្រាប់ភាគីនីមួយៗ។

2 សូមអញ្ជើញ!

3 [១១:១៣:៥៧]

4 **លោក ពេជ អង្គ៖**

5 បាទ សូមគោរពលោកប្រធាន មេធាវីនាំមុខសូមផ្ទេរសិទ្ធិជូន សំ សុគង់ ហើយនិងលោកស្រី
6 អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហ្វូត ដើម្បីសួរទៅលើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ។ សូមអរគុណលោក
7 ប្រធាន។

8 **ប្រធានអង្គជំនុំ៖**

9 បាទ សូមអញ្ជើញ!

10 **លោក សំ សុគង់៖**

11 ជាបឋម ខ្ញុំបាទសូមគោរពលោកប្រធានក្រុមប្រឹក្សា ហើយនិងសូមគោរពក្រុមប្រឹក្សា ហើយ
12 សូមគោរពអង្គសវនាការទាំងមូល។

13 ហើយសូមជម្រាបសួរលោកស្រី ទីង សុខា ហើយខ្ញុំបាទជាមេធាវី សំ សុគង់ ជាមេធាវីដើម
14 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី សូមតាំងសំណួរទៅលោកស្រី។ នៅក្នុងសំណួរនោះគឺចែកចេញជាបីផ្នែក។ ផ្នែកទី១
15 ខ្ញុំចង់សួរលោកស្រីទាក់ទងនឹងមុនថ្ងៃ១៧ មេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ ហើយនិងដំណាក់កាលទី២ ផ្នែកទី២
16 គឺទាក់ទងនឹងការជម្លៀសក្នុងដំណាក់កាលទី២។ ហើយផ្នែកទី៣ ខ្ញុំនឹងសួរលោកស្រីទាក់ទងនឹងការ
17 ជម្លៀសក្នុងដំណាក់កាលទី២។

18 [១១:១៥:០៧]

19 **ការតាំងសំណួរដោយសហមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី**

20 **សួរដោយលោក សំ សុគង់៖**

21 **ស៖** សួរទី១ ដែលខ្ញុំត្រូវសួរលោកស្រី ខ្ញុំចង់សួរថា នៅមុនឆ្នាំ -- នៅមុនថ្ងៃ១៧ មេសា
22 ឆ្នាំ១៩៧៥ តើលោកស្រីរស់នៅទីណាដែរ?

23 **លោកស្រី ទីង សុខា៖**

24 **ឆ៖** សូមជម្រាបលោកប្រធាន ថ្ងៃ មុនថ្ងៃ១៧ មេសា ខ្ញុំរស់នៅក្នុងផ្ទះ ខ្ញុំភ្លេចលេខផ្ទះ ប៉ុន្តែផ្ទះ
25 នៅមុខ តាមផ្លូវលេខ១០៥ គឺជាផ្ទះឈើមួយខ្នង។ ខាងក្រោមមានរៀបបេតុង ខាងលើជាផ្ទះឈើ ហើយ

1 ប្រក់ភ្លៀង នៅតាមផ្លូវលេខ១០៥ ខាងមុខវត្តទួលទំពូង ហៅថា ផ្លូវលូទឹកស្អុយ ត្រង់ម៉ូហ្គីង។

2 [១១:១៦:០៦]

3 **ស៖** តើនៅមុនថ្ងៃ១៧ មេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ តើលោកស្រីបានឃើញមានព្រឹត្តិការណ៍អ្វីខ្លះដែល
4 កើតឡើងនៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ក៏ដូចជាប្រទេសកម្ពុជាទាំងមូល?

5 **ឆ៖** សូមជម្រាបលោក នៅថ្ងៃ១៦ មេសា ទៅខាងមុខវិញគឺមានជាការជាសង្គ្រាមប្រយុទ្ធគ្នា។
6 ថ្ងៃ១៦ ហ្នឹង គឺជាការប្រយុទ្ធបាញ់ផ្តោង កប៉ាល់ យន្តហោះអី ហោះពីលើដំបូលផ្ទះយើងហ្នឹងប្រយុទ្ធគ្នា
7 ពួកយាយ ពួកជិត ទម្លាក់គ្រាប់បែកឆ្ងាយ ទម្លាក់គ្រាប់បែកជិត ផ្តោងចុះផ្តោងឡើងចាស់។ ពួកយើងនៅថ្ងៃ
8 នុំបងប្អូនរត់ពីនោះពីនោះ ពីទួលគោក ពីណាពី -- មុន ១៧ហ្នឹង គឺមកពីខាងទួលគោកក៏មានមក ពីខាង
9 ទឹកល្អក់ក៏មានមកផ្ទះខ្ញុំ។ ហើយមានបងប្អូនមួយចំនួនមកពីខេត្តកំពង់ស្ពឺហ្នឹងមកពីមុនហ្នឹង។ ហ្នឹងគឺគាត់
10 រត់មកគ្រួសារគាត់ច្រើនណាស់ ដោយសារសង្គ្រាមនៅឆ្ងាយក៏មាន នៅជិតក៏មាន ចាស់។ ហើយមនុស្ស
11 ជាច្រើនមក ហើយមានប្អូនមួយមកទៀត មកពីទួលគោកហ្នឹង គឺមានទាំងកូនមកទៀត តែខ្ញុំដល់ភ័យ
12 ពេកហ្នឹងមិនអាចដឹងថា អ្នកណានៅលើ អ្នកណានៅផ្ទះ អ្នកណានៅក្រោមផ្ទះ។ យើងនាំគ្នាចុះមកនៅ
13 ក្នុងត្រង់សេខាងក្រោម ក្នុងថ្ងៃ១៦ហ្នឹង។

14 [១១:១៧:៤៥]

15 តែមានពេលខ្លះ ស្រាកពីគ្រាប់ខ្លះ អ្នកម្តាយខ្ញុំគាត់បានអញ្ជើញទៅវត្តថ្ងៃ១៦ ហ្នឹង ពីព្រោះបុណ្យ
16 ចូលឆ្នាំ គាត់ទៅវត្តយកចំណីចំណុកទៅវត្តទៀត។ ដល់អីចឹងរហូតមកដល់យប់១៦ ហ្នឹង គឺយើងនៅក្នុង
17 ត្រង់សេហើយចាស់។

18 **ស៖** នៅថ្ងៃទី១៦ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ លោកស្រីថា ក្រុមគ្រួសារលោកស្រី គឺនៅក្នុងត្រង់សេ
19 តើនៅថ្ងៃទីប៉ុន្មានក្រុមគ្រួសារលោកស្រីត្រូវបានគេជម្លៀសចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ?

20 **ឆ៖** ចាស គឺនៅថ្ងៃទី១៧ មេសា ដែលគេជម្លៀសចេញក្រុងភ្នំពេញ ប៉ុន្តែព្រឹកមិនទាន់មានអ្នក
21 ណាមកប្រាប់ឲ្យជម្លៀសទេ នៅមួយពេលព្រឹកហ្នឹង។ នៅមានផ្តោងមួយពីរៗទៀត។ ពួកអ្នកក្នុងផ្ទះ
22 ហ្នឹងគឺបំបែកគ្នា ភ័យពេក បងប្អូនហ្នឹងចេញមក ម្តាយខ្ញុំហ្នឹង ម្តាយក្មេករត់ទៅនៅផ្ទះបងប្អូនគាត់នៅបឹង
23 កេងកង មានកូនពីរទៅជាមួយហើយ។ បងស្រីមួយទៀតប្រមូលអីវ៉ាន់ដែលរត់មកពីត្រាំខ្នារហ្នឹងគាត់
24 ភ័យពេកទៅ គាត់ប្រមូលអីវ៉ាន់ប្តីគាត់បង្ខំឲ្យរត់ទៅគឺឡូលេខ៤ វិញ។ គឺឡូលេខ៤ ទឹកល្អក់នោះ។

25 [១១:១៩:២០]

1 ដល់អីចឹងពួកខ្ញុំហ្នឹងវាភ័យខ្លាំងដែរ មិនដឹងជាយាត់អ្នកណា ទុកអ្នកណាយ៉ាងម៉េច ម្តាយក្មេកខ្ញុំ
 2 ហ្នឹងក៏ជូនឲ្យខ្ញុំពួកក្មេកហ្នឹងនាំទៅនៅបឹងកេងកងជាមួយបងប្អូនគាន់ពីរបីនាក់ទៀត។ ចំណែកបងប្រុស
 3 មួយទៀត នាំកូនប្រុសគាត់ មានម្តាយគាត់ មានកូនប្រុសបីនាក់ និងកូនស្រីម្នាក់ ព្រមទាំងប្រពន្ធគាត់ឲ្យ
 4 រត់ទៅនៅខាងទឹកល្អក់វិញ។ ដល់អីចឹងប្តីនិងភ័យពេក ខ្ញុំយាត់ក៏មិនឈ្នះ ក៏គាត់ត្រូវតែរៀបចំចេញទៅពី
 5 ផ្ទះហ្នឹងទៅវិញ ចេញពីគ្រងសេហ្នឹង ទៅរៀបចំទូលអីវ៉ាន់អីវ៉ែចេញទៅ។ ហើយប្តីខ្ញុំបង្អស់ទៅមុន
 6 ប្រពន្ធទូលអីវ៉ាន់ទៅក្រោយ។ គាត់ភ័យស្លន់ មុខស្លក់គាត់អស់ហើយ កូនគាត់ឈឺទៀត។ ដូច្នោះ គាត់ដើរ
 7 ទៅ ដើរបាត់ទៅពីក្នុងគ្រួសារខ្ញុំហ្នឹងទៅ។

8 ហើយប្អូនមួយគ្រួសារទៀត ដែលប្តីជាដុកទ័រហ្នឹង ខ្ញុំអត់បាននិយាយក្នុងឯកសារជម្រាប
 9 ប៉ុន្តែការពិតគឺបានរត់មកពីទួលគោក មកនៅផ្ទះខ្ញុំហ្នឹង មានពោះទម្ងន់មួយផង។ ពរកូនមួយផង ពីរបីនាក់
 10 ប្តីប្រពន្ធ។ ឈ្មោះ ចាន់ នារី ហើយប្តីឈ្មោះ អោម លីមដេត។ ហើយព្រឹកហ្នឹង ខ្ញុំក៏អត់បានទៅអើត
 11 មើលថា តើប្អូនហ្នឹងទៅឯណា អីណីទេ? ពីល្ងាច ខ្ញុំយកសម្លៀកបំពាក់ឲ្យនាងអស់ហ្នឹង ពីព្រោះអត់មាន
 12 យកអីមក ឲ្យមុង ហើយព្រឹកឡើង ក៏ខ្ញុំបាត់មួយគ្រួសារនោះទៅ ក៏ខ្ញុំអត់បាននឹកឃើញដល់ៗ ថាដឹងគេ
 13 ទៅណាដែរ។ ហ្នឹង សូមជម្រាបដល់លោកប្រធាន។ ហើយនៅពេលហ្នឹង រតាត់រតាយគ្នាច្រើនណាស់
 14 ចេញៗ អ្នកខាងក្រោមផ្ទះហ្នឹង ក៏ខ្ញុំអត់ដឹងជាអ្នកណាទៅណាទៀតទេ ដល់ប៉ុណ្ណឹង ចាស។

15 [១១:២១:១៩]

16 **ស:** បាទ សំណួរជាបន្ត ខ្ញុំ -- ប៉ុន្តែមុននឹងសួរសំណួរ សូមជម្រាបជូនលោកស្រីថា កុំ -- សូម
 17 ឲ្យឆ្លើយនឹងសំណួរ ឲ្យវាមានលក្ខណៈមួយខ្លី កុំឲ្យវែងពេក ព្រោះខ្ញុំមានសំណួរជាច្រើនទៀត ដែលត្រូវ
 18 សួរលោកស្រី។ លោកស្រីថា នៅថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ ពេលព្រលឹមឡើងហ្នឹង លោកស្រីមិន
 19 ទាន់ត្រូវបានគេជម្លៀសពីទីក្រុងភ្នំពេញទេ ដោយសារគ្រួសាររបស់លោកស្រីត្រូវបានជម្លៀស ប៉ុន្តែ
 20 ជម្លៀសដែរ ប៉ុន្តែនៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញឡើយ។ តើនៅពេលណាដែលក្រុមគ្រួសារលោកស្រី ត្រូវបានគេ
 21 ទាហានខ្មែរក្រហមជម្លៀសចេញពីក្រុងភ្នំពេញ?

22 **ឆ:** ចាស នៅប្រហែលជាម៉ោងរសៀល ខ្ញុំឃើញមនុស្សដើរជាច្រើនកាត់មកតាមមុខផ្ទះហ្នឹង
 23 ហើយមានខ្មែរក្រហម ដូចជាអត់មានលីកាំភ្លើងទេ តែខ្ញុំមើលទៅ គេជាមនុស្សអ្នកគ្រាន់បើហើយមើល
 24 ទៅ ដើរមក មកមានអ្នកជិតខាងចេញមក ខ្ញុំក៏ចេញមកស្តាប់គេ។ គេ -- ហើយគាត់ថា “ញោមចេញ
 25 ទៅ ២, ៣ថ្ងៃទៀត អត់អីទេ អត់ខ្លាំង កុំឲ្យភ័យ ឲ្យទុកអីវ៉ាន់ហ្នឹង ក៏បាត់ដែរ និយាយអីចឹងទៀត”។

1 ដល់អីចឹងអ្នកទាំងអស់គ្នា ក៏ចូលមកៗ គិតគ្នាម្តងទៀត ថាត្រូវទៅណា។ ដល់ម៉ោងប្រាំ គ្រួសារខ្ញុំរត់ទៅ
 2 រកមិត្តភក្តិគាត់ទៀត រកមិនឃើញ ក៏មក ថាត្រូវសម្រេចចេញហើយ ព្រោះខ្លាចគេធ្វើអ្វីៗ ព្រោះដេញថា
 3 ឲ្យចេញហើយ ឲ្យចេញប្រហែលម៉ោងប្រាំ ពួកខ្ញុំចេញ។ ខ្ញុំចេញ វេរីអីវ៉ាន់ដាក់តាមតិចច្រើនអីចឹងទៅ
 4 មិនឲ្យធ្ងន់អីច្រើនទេ យកល្អមទេ ព្រោះគេថា ៣ថ្ងៃហ្នឹង រៀបចំអីវ៉ាន់ហ្នឹងចេញ ដោយឥតទាន់បានទៅ
 5 រកឪពុកម្តាយអីទេ គឺចេញតែខ្ញុំ ឪពុកភ្នែកខ្ញុំ ប្អូនផ្ទៃខ្ញុំ ហើយនិងស្វាមីខ្ញុំ និងកូនខ្ញុំពីរនាក់ និងបងប្អូនដែល
 6 រត់ចេញទៅ គាត់រត់មកវិញ ជួបគ្នាហ្នឹង ចេញទាំងអស់គ្នាមក ចាស។ ទាំងអស់ ១៤នាក់។ ពេលចេញ
 7 ម៉ោងប្រាំហើយ ម៉ោងល្ងាចហើយ។

8 [១១:២៣:៣៨]

9 **ស៖** នៅពេលដែលលោកស្រី -- នៅពេលដែលកងទ័ព ឬក៏ទាហានខ្មែរក្រហមគាត់មកដល់ផ្ទះ
 10 លោកស្រី តើនៅពេលនោះ ទាហានខ្មែរក្រហមបានរៀបរាប់ប្រាប់លោកស្រីយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ ដើម្បីឲ្យ
 11 លោកស្រីចាកចេញពីទីលំនៅដ្ឋាន ឬពីផ្ទះនោះ?

12 **ឆ៖** គាត់រៀបរាប់ មិនប្រាប់តែខ្ញុំទេ ប្រាប់អ្នកដែលនៅទល់គ្នាហ្នឹង គ្រួសារដែលនៅផ្ទះៗទល់
 13 គ្នាតាមផ្លូវហ្នឹង គេចេញមក “ថាបងចេញទៅណា? ថា ហ្ន៎! ឲ្យចេញទៅ៣ថ្ងៃទៀត អស់ខ្មាំងហើយ
 14 មកវិញ”។ ហើយយើងស្តាប់ គេអត់និយាយជាមួយយើងទេ ខ្ញុំនៅស្តាប់ហ្នឹង ស្តាប់ឈរជ្រុងអីចឹង ចាំ
 15 ស្តាប់ដំណឹងគេហ្នឹង ស្មានថា វាបានសុខស្រួល ប៉ុន្តែអាមនុស្សធ្វើដំណើរក៏មានខ្លះហើយ។ មនុស្សធ្វើ
 16 ដំណើរតាមផ្លូវហ្នឹង មានច្រើនហើយ មិនមែនតិចទេ។ បងដីដូនមួយអី ដើរមកជើងទទេ យូរអីៗ កាត់
 17 តាមមុខផ្ទះខ្ញុំ ខ្ញុំអត់បានទាំងស្រូវទៀតផង។ ខ្ញុំចេញផុត ថ្ងៃល្ងាចចេញពីផ្ទះហ្នឹង ចាស។

18 [១១:២៤:៥២]

19 **ស៖** នៅពេលដែលលោកស្រីចាកចេញពីលំនៅដ្ឋាន ឬក៏ត្រូវបានជម្លៀសចេញពីផ្ទះ តើលោក
 20 ស្រីទៅទិសខាងណាដែរ?

21 **ឆ៖** ចាស ខ្ញុំបានដើរទៅត្បូង។ ទៅខាងត្បូង ចេញតាមផ្លូវ បត់ទៅផ្លូវមុនីវង្សវិញ។ ចេញត្បូង
 22 បន្តិច ព្រោះផ្ទះខ្ញុំនៅជិតកាច់ជ្រុង ចេញទៅត្បូងបន្តិច បត់ទៅផ្លូវមុនីវង្ស ហើយកាត់តាមមុខសាលា
 23 ច្បាប់។ ដល់ទៅខាងផ្លូវមុនីវង្សហ្នឹង មនុស្សកាត់តែណែនច្រើនឡើងៗ ធ្វើដំណើរពិបាកហើយ ម៉ោង
 24 ប្រាំៗ ម៉ោងប្រាំមួយហ្នឹងពិបាកណាស់។

25 **ស៖** លោកស្រីថា ចាកចេញពីលំនៅដ្ឋាន ឬក៏ពីផ្ទះហ្នឹងទៅទិសខាងត្បូង។ តើការចាកចេញ

1 របស់លោកស្រីត្រូវទៅតាមគោលបំណងដែលលោកស្រីចង់ទៅដែរឬទេ នៅពេលនោះ?

2 [១១:២៦:០១]

3 ឆ៖ បាទ ខ្ញុំមិនដឹងទៅឯណា គេគ្រាន់តែថាចេញអីចឹង ដំបូងអត់មានគោលបំណងទៅ
4 ណា ប៉ុន្តែផ្ទះយើងវាទៅបែកខាងត្បូងភ្នំពេញ ហើយមនុស្សដើរពីជើងមកត្បូង។ ដល់អីចឹងយើងត្រូវ
5 ចេញទៅតាមទិសដែលគេដើរពីជើងទៅត្បូងហ្នឹង ទៅតាមគេហ្នឹង ទៅតាមហ្នឹងមនុស្សទាំងអស់ហ្នឹង។
6 អត់ទាន់ដឹងទិសច្បាស់លាស់ទេ ៣ថ្ងៃហ្នឹងមិនដឹងទៅខាងណាទៅខាងណា។ ចេះតែទៅៗតែតាមក្រុម
7 ដើរហ្នឹង។

8 ស៖ នៅពេលដែលលោកស្រីធ្វើដំណើរពី ចាកចេញពីទីលំនៅ ឬក៏ផ្ទះហ្នឹងក៏ដូចជាប្រជាពលរដ្ឋ
9 ទីក្រុងភ្នំពេញផ្សេងៗទៀត។ តើលោកស្រីមានបានឃើញកងទ័ពខ្មែរក្រហម ឬក៏ទាហានខ្មែរក្រហមដើរ
10 អមជាមួយនឹងប្រជាពលរដ្ឋដែរឬទេ?

11 ឆ៖ បាទ មានឃើញខ្មែរក្រហមមកដល់មុខសាលាច្បាប់ ឃើញខ្មែរក្រហមច្រើនណាស់
12 ក្មេងៗលីកាំភ្លើង ប៉ុន្តែវាមិនមែន អំ! គេមិនមែនមកដើរអមយើងជាច្រើននាក់ទេ មួយលិច មួយកើត ដើរ
13 បង្កប់ខាងនោះខ្លះ ខាងនេះខ្លះអីអីចឹង បាទ។ ហើយមកដល់សាលាច្បាប់ហ្នឹង ឃើញយើងបានយប់
14 ហើយ យប់ហើយ ដើរមិនចង់រួចទេ ម៉្លោះហើយវាយប់ វាយិតនៅកន្លែងហ្នឹង ឯណាដឹកឥវ៉ាន់សំពីង
15 សំពោង គេក៏សំពីងសំពោង យើងក៏សំពីងសំពោង វាទទើសទទើង ណាកូនផង ណាអ្នកឈឺត្រូវដឹកផង
16 ម៉្លោះហើយវាមានការលំបាកខ្លាំងណាស់។ ដល់អីចឹងបានតែត្រឹមមុខប្រហែលសាលាច្បាប់ សាលាបឹង
17 ត្របែកហ្នឹង ក៏ពួកយើងត្រូវទៅយប់ហើយ។ យើងសម្រាកនៅហ្នឹង យប់ហ្នឹង យប់ថ្ងៃ៧ហ្នឹង។

18 [១១:២៧:៥៨]

19 ស៖ នៅពេលដែលលោកស្រីធ្វើដំណើរ ក៏ដូចជាប្រជាជនពលរដ្ឋផ្សេងៗទៀតធ្វើដំណើរហ្នឹង
20 តើមាន លោកស្រីមានបានឃើញ មានការសម្លាប់ជនជាតិ -- សូមទោស មានការសម្លាប់ទាហាន លន់
21 នល់ នៅពេលធ្វើដំណើរដែរឬទេ?

22 ឆ៖ បាទ ក្នុងមួយដំណាក់កាលមុនដំបូងហ្នឹង យប់ទី១ហ្នឹង ខ្ញុំអត់បានឃើញការសម្លាប់ទេ
23 គ្រាន់តែឮគ្រាប់ភ្លាយអីផ្ទុះអីចឹងទៅ។ ជិតអីក៏មានដែរ ហើយអ្នកឈ្លបហ្នឹង ក្មេងទ័ពខ្មែរក្រហមហ្នឹង
24 អ្នកខ្លះអង្គុយ អង្គុយក្បែរយើងគេហ្នឹង យប់ទី១។ អង្គុយខ្លះ ដើរខ្លះហ្នឹងបាទ។ អត់បានឃើញការ
25 សម្លាប់នៅឡើយទេ។

1 [១១:២៨:៥៩]

2 **ស៖** នៅពេលណាដែលលោកស្រីបានឃើញការសម្លាប់ទាហាន លន់ នល់?

3 **ឆ៖** (មីក្រូហ្វូនមិនទាន់ដំណើរការ)

4 **ស៖** សូមម្តងទៀត ដោយសារអត់មានមីក្រូហ្វូន។

5 **ឆ៖** បាទ សូមទោស ខ្ញុំ -- ក្នុងពេលព្រឹកឡើង យើងធ្វើដំណើរទៅទៀតហើយ ទៅទិសខាង
6 ត្បូងដដែល តែដល់ក្បាលថ្ងៃ គឺគេឱ្យទិសចេញទៅកើត។ អត់មានអ្នកណាចេញមកលិចបាន អត់មាន
7 អ្នកណាចេញទៅត្បូង ឃើញទៅកើតទាំងអស់គ្នា ប៉ុន្តែក្នុងចង្កៀត ដល់យើងមកដេកនៅ យើងមកគេង
8 សម្រាកនៅគល់ស្ពានមុនរង្សហ្នឹងនៅខាងកើត១យប់ យប់ទី១៨ហ្នឹង ខ្ញុំគេងនៅហ្នឹង។ ព្រោះនៅអែអង់
9 រកគ្នា គឺគ្នាដែលបែកបាត់ហ្នឹងរកមិនឃើញទៀត ដល់រកមិនឃើញទៅ នៅអស់១ថ្ងៃ។ នៅថ្ងៃ ១៨ហ្នឹង
10 រហូតដល់យប់នៅគេងហ្នឹង នៅគល់ស្ពានហ្នឹង ហើយឃើញមនុស្សស្លាប់មាន។ មានអ្នកខ្លះស្លាប់
11 លុតជង្គង់នៅកន្លែងមាត់ទឹកហ្នឹង ហើយមានបៀវដែលគេលេងហ្នឹង ក៏វាភាត់រាយពេញហ្នឹង។ ពីព្រោះ
12 ពេលព្រលប់ យប់ថ្ងៃហ្នឹងក៏នៅមានការផ្តោងពី១៧ ពីហ្នឹងមកវានៅសល់កាកសំណល់ហ្នឹង។ ខ្ញុំនៅគេង
13 ហ្នឹង១យប់។

14 [១១:៣០:៣៨]

15 **ស៖** នៅពេលដែលលោកស្រីធ្វើដំណើរ ក្រៅពីលោកស្រីឃើញមានការសម្លាប់អ្នករាជការ ឬ
16 ទាហានលន់លន់។ តើលោកស្រីមានបានឃើញចាស់ជរា ឬក៏ដូចជាកុមារ នៅពេលធ្វើដំណើរហ្នឹង
17 មានការលំបាកអ្វីខ្លះដែរ លោកស្រី?

18 **ឆ៖** បាទ លោកប្រធាន នៅពេលធ្វើដំណើរហ្នឹងមនុស្សចាស់ជរាពិបាក។ ដែលត្រឹម៧០ឡើង
19 ទៅ មានអីរបស់ខ្ញុំហ្នឹង។ អីរបស់ខាង -- អីរបស់លោកប្តីខ្ញុំ គាត់ហឹងត្រចៀក ហើយកូនចៅដើរដឹកដៃ
20 យួរអីមិនកើតទេ គាត់ស្តាប់អីអត់ឮទេ។ ហើយអ្នកដែលរូសដែលចេញពីភ្នំពេញហ្នឹង បងដីដូនមួយ
21 គ្រួសារខ្ញុំ ពេលគេផ្តោងពីថ្ងៃ ពីថ្ងៃ១៧ហ្នឹង គាត់ដាច់ជើង មានរូសជើងទៅ។ គេដឹកកង់ ប្តីគាត់ដឹកកង់
22 ឡើង។ កូនមួយក្តៅមួយហ្នឹងដឹកកង់ ហើយចាស់ហ្នឹងដើរដឹកដៃទៀត។ ហើយចំណែកគ្រួសារខ្ញុំ ឪពុកខ្ញុំ
23 គាត់ជ្រែងទប់ម៉ូតូ ទប់អី ចេះតែខំដើរទៅ អាយុជាង៦០ទេ។ ដល់តែអីនោះជាង៧០ លំបាកណាស់។

24 [១១:៣២:០០]

25 ហើយមនុស្សផ្សេងទៀតក៏មកជួប ចង់ដើរជាមួយដែរ ដែលគាត់រង្វេងគឺគ្នាដែរ មកចង់ដើរនឹង

1 គ្រួសារខ្ញុំដែរ ពីព្រោះស្គាល់។ ស្គាល់អ្នកដែលមកពីបឹងកេងកង ដែលម្តាយក្មេកខ្ញុំរត់ទៅហ្នឹង។ យាយ
2 ហ្នឹងដើរមកឡើយក៏អីចឹងទៅ មកជួបខ្ញុំទៅ បានទៅជាមួយគ្នា។ ដល់តែយូររបន្តិចទៅទៀត បាត់យាយហ្នឹង
3 មិនដឹងគាត់រងទៅណា ថាខ្ញុំអត់អាចមើលគាត់ឃើញទេ រកគាត់មិនឃើញទេ។

4 **ស៖** លោកស្រីថា នៅពេលដែលធ្វើដំណើរមានមនុស្សចាស់ ក៏ដូចជាកុមារស្រី ក៏ដូចជាមាន
5 អ្នកជំងឺ។ តើនៅពេលដែលពួកគេទាំងនោះត្រូវការសេវាព្យាបាល ដូចជាថ្នាំពេទ្យ ឬថ្នាំសង្គ្រោះអីផ្សេងៗ
6 តើខាងខ្មែរក្រហម គាត់មានបានផ្តល់អីគ្រប់គ្រាន់ទៅឱ្យពួកគាត់ដែរឬទេ?

7 [១១:៣២:៥៧]

8 **ឆ៖** ខ្ញុំអត់មានឃើញពួកអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ដោយឱ្យថ្នាំមកអ្នកឈឺ ឱ្យថ្នាំមកអ្នកចាស់អីទេ
9 អត់ឃើញទេនៅតាមផ្លូវហ្នឹង។ ដល់តែខ្ញុំមកប្រហែលជាដល់កោះក្របី មិនដល់ទេ ខ្ញុំអត់ចាំច្បាស់ទេ
10 ទឹកព្រោះដើរវាយតែដែរ វាមិនមែនដើរលឿនទេ មកគេងមួយកន្លែងទៀត។ ដល់គេងមួយកន្លែងទៀត
11 អាហ្នឹងបានគេងនៅជាប់នឹងខ្លោចដែលគេគ្រប តែយើងអត់ស្តុយ យើងស្មានតែគេគ្របអីវ៉ាន់ យើងគេង
12 ជាប់នៅហ្នឹង។ ដល់ព្រឹកឡើង យើងទាញអាវកន្ទួលហ្នឹងមក បានឃើញខ្លោចនៅហ្នឹង បានយើងភ័យ
13 យើងទាញកន្ទួលចង់យកទៅគេង ពីព្រោះយើងអត់យកកន្ទួលតាមខ្លួន យកតែកំណាត់ ដូចកម្រាលពូក
14 កម្រាលអីទន់ៗហ្នឹងតាមខ្លួនពេលហ្នឹង ព្រោះថា ២, ៣ថ្ងៃអត់ៗដឹកកន្ទួលបានទេ ពួកគ្រួសារខ្ញុំហ្នឹង។
15 ដឹកតែអង្ករ ដឹកតែរបស់របររបន្តិចបន្តួច កន្ត្រកអីហ្នឹង។ ហើយចង់យកកន្ទួលហ្នឹងមក ឃើញខ្លោចនៅ
16 ហ្នឹង។ ដូច្នោះនាំគ្នាភ័យ ដើរគេចពីត្រង់ហ្នឹងតទៅទៀតទៅ។

17 [១១:៣៤:០៥]

18 **ស៖** បើតាមការរៀបរាប់របស់លោកស្រី លោកស្រីធ្វើដំណើរចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ គឺលោកស្រី
19 មានការស្នាក់នៅជាច្រើនកន្លែង។ តើនៅពេលដែលស្រីធ្វើដំណើរ លោកស្រីមានឃើញសាកសពដែល
20 ដេកស្លាប់នៅប៉ាត់ប៉ាយតាមផ្លូវ ឬក៏ឃើញមានការសម្លាប់នៅតាមផ្លូវដែរឬទេ?

21 **ឆ៖** ចាស ជម្រាបលោកប្រធាន កំណាត់មនុស្សដែលគេកាត់កងក់នៅតាមផ្លូវ ហើយមិនស្តុយ
22 គឺនៅកំណាត់ផ្លូវពីស្វាយរលំ ទៅខាងសិក្សា។ ផ្លូវហ្នឹងពេលដែលខ្ញុំឆ្លង រកវិធីឆ្លងទូកហ្នឹងមកខាងត្រើយ
23 ខាងតាខ្មៅវិញ បានខ្ញុំឃើញមនុស្ស។ ប្រហែលជាទាហានហើយ ពីព្រោះគាត់ស្លៀកខោកាតី យើងមើល
24 ឃើញពីចម្ងាយ ឃើញគាត់សម្រាន្តនៅក្បាលផ្លូវអីចឹង អត់មានក្បាល យើងស្តុតណាស់ៗ ឱបកូនរត់
25 វាទៅ ខ្ញុំឃើញកន្លែងហ្នឹង គឺមនុស្សម្នាក់ហ្នឹង គេកាត់ក្បាលចេញហើយចាស។

1 **ស៖** បើតាមការមើលឃើញរបស់អ្នកស្រី តើអ្នកដែលគេកាត់ក្បាលហ្នឹង តើគាត់ជាប្រជា
2 ពលរដ្ឋដូចគ្នា ឬក៏ជាអ្នកធ្វើការនៅក្នុងសម័យ លន់ នល់?

3 **ឆ៖** បាទខ្ញុំ តាមខ្ញុំសន្និដ្ឋានគឺជាអ្នកធ្វើរាជការ ឬក៏ប៉ូលិស ឬក៏ទាហានក៏មិនដឹងដែរ ពីព្រោះ
4 ខោហ្នឹង ខោកាត់ដើងខ្លី ត្រឹមក្បាលជង្គង់ រាងគាត់ធាត់ៗស្លឹងអីចឹង ប៉ុន្តែអត់ស្អុយទេ។ ខ្ញុំរត់រាងហ្នឹង
5 រាងផង ធ្មេចភ្នែកទៅ ខ្ញុំអត់ស្អុយទេ។ ប្រហែលជាមនុស្សនៅថ្មីៗទេ ជាអ្នកធ្វើការងារហើយ។ បើ
6 ប្រជាជនអត់ស្លៀកអីចឹងទេ។

7 [១១:៣៦:១៧]

8 **ស៖** លោកស្រីបានឆ្លើយពីខាងលើអម្បាញ់មិញថា នៅពេលដែលជម្លៀសចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ
9 គ្រួសារលោកស្រី ក៏ដូចជាលោកស្រីផ្ទាល់ ហើយក៏ដូចជាប្រជាពលរដ្ឋផ្សេងៗបាននាំយកនូវអីវ៉ាន់មួយ
10 ចំនួនទៅតាមខ្លួន។ តើនៅពេលដែលលោកស្រីនាំយកអីវ៉ាន់ទៅនោះ តើខ្មែរក្រហមមានបានដកហូតយក
11 អីវ៉ាន់លោកស្រីនៅតាមផ្លូវដែរឬទេ?

12 **ឆ៖** ពេលជម្លៀសចេញ ដើរកំពុងតាមផ្លូវហ្នឹង ពីព្រោះយើងក៏លាក់ដែរ មាសពេជ្រអីយើង
13 លាក់នៅក្នុងស្បោង អូ! ក្នុងបារយើងហើយ អត់មានអ្នកណាមកយកទេ មាសពេជ្រហ្នឹង។ ប៉ុន្តែដល់
14 ពេលយើងទៅដល់ទិសដៅ ដែលដល់ថា ដល់ខេត្តតាកែវហ្នឹង បានគេស្នើម៉ាយ៉ាងដែលស្តាប់សំឡេងវាដូច
15 អីហ្នឹងយកចេញពីយើង។ យើងអត់ហ៊ានថា អត់ឱ្យគេទេ។ គេថាយកទៅប្រើ អង្គការត្រូវការចាស់។
16 ហើយយើងគ្រាន់តែអស់ខោអាវ អស់លុយ អស់ពេជ្រអីហ្នឹង បន្តិចបន្តួច ដើម្បីដូរឆ្លងទូកនោះទេ។
17 អត់មានអ្នកណាមកដកហូតទេ ដើម្បីឆ្លងទឹកឱ្យវាផុតពីកន្លែងលំបាកខ្លាំង នឹកឃើញថាខាងតាខ្មៅវា
18 ស្រួលដើរជាង ក៏ឆ្លងទូកមក មិនចេះធ្វើក្បួន មិនចេះធ្វើអី ហែលកាត់ទន្លេហ្នឹងទេ។ ទន្លេហ្នឹងជ្រៅ
19 ណាស់ដែរ ខ្ញុំអត់ចេះ គ្រួសារក៏អត់ចេះ ដូច្នេះរកទូកគេឆ្លង។ គេយកពេជ្រ យកមាសយើងបាន
20 ដោយសារល្អឆ្លងទូក។ តែប៉ុណ្ណឹង។

21 **ស៖** ជាចុងក្រោយ តើលោកស្រីទៅដល់ទិសដៅចុងក្រោយ តើលោកស្រីទៅដល់ខេត្តណាដែរ?

22 [១១:៣៨:២០]

23 **ឆ៖** បាទ ទិសដៅដល់ចុងក្រោយ គឺខ្ញុំចេញទៅដល់ស្រុកបាទី ចេញទៅក្នុងដីស្រែនៅខាងបាទី
24 គេហៅភូមិថ្មល់ដាច់។ ទៅដល់ហ្នឹងខ្ញុំត្រូវឈប់សម្រាក ពីព្រោះដល់លោកឪពុកក្មេកខ្ញុំគាត់អ្នកស្រុកខាង
25 តាកែវហ្នឹងផង -គាត់ខាងស្រុកកំពង់ស្ពឺទេ ប៉ុន្តែខាងតាកែវហ្នឹងមានក្មួយគាត់- អីចឹងគាត់ក៏ឈប់

1 នៅក្នុងស្រុកហ្នឹង។ ពីព្រោះក្មួយហ្នឹងយោគ នឹកថា ឪពុកមាមកដល់ហើយ នៅហ្នឹងហើយវាស្រួល វាអី
 2 ក៏នៅទីហ្នឹងសិនទៅ។ ហើយដល់មួយគ្រួសារដែលនៅខាងកំពង់ស្ពឺ ស្តែកឡើងគាត់ត្រឡប់ អំ! គាត់ទៅ
 3 កំពង់ស្ពឺឆ្លងផ្លូវជាតិលេខ៣ ទៅស្រុកគាត់មួយទៀត។ ហ្នឹងអ្នកដែលត្រូវប្តូរស្ទើរហ្នឹង គាត់ទៅនៅ
 4 ហ្នឹង។ គាត់ត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតផ្ទះគាត់ដែលគេទម្លាក់គ្រាប់បែកដាច់កូនដាច់ចៅ តែគាត់ទៅផ្ទះ
 5 គាត់ហ្នឹងវិញ។ ចំណែកខ្ញុំ ឪពុកក្មេក ហើយនិងគ្រួសារខ្ញុំចូលនៅក្នុងភូមិថ្មល់ដាច់ ហៅឃុំក្រាំងលាវ
 6 ស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ។

7 [១១:៣៩:៣០]

8 **ស៖** សំណួរមួយទៀតទាក់ទងទៅនឹងការធ្វើដំណើរផងដែរ។ នៅពេលដែលលោកស្រីធ្វើដំណើរ
 9 ពីភ្នំពេញរហូតដល់ខេត្តតាកែវ តើលោកស្រីបានឃើញវត្តអារាម ក៏ដូចជាកន្លែងសក្ការៈបូជាផ្សេងៗត្រូវ
 10 បានវាយបំផ្លាញ ឬក៏មានលោកស្នាក់នៅក្នុងវត្តដែរឬទេ?

11 **ឆ៖** ពេលខ្ញុំដើរមកដល់កន្លែងមួយ ខ្ញុំមិនសូវជាស្គាល់ភូមិសាស្ត្រខាងខេត្តតាកែវទេអង្គាល់ហ្នឹង
 12 ខ្ញុំមក មកតាមឪពុកក្មេកខ្ញុំ ហើយគាត់ថា ចូលតាមវត្តស្លាវ៉ូមទៅ ប៉ុន្តែយប់ ដល់យើងដើរយប់ហ្នឹង
 13 អត់ដឹងថាមានលោក គ្មានលោកទេ។ ខ្ញុំអត់បានកាត់ចូលក្នុងវត្តហ្នឹងទេ។ តែដល់តែទៅដល់ស្រុកបាទី
 14 អំ! នៅថ្មល់ដាច់នោះ ក៏មានវត្តប្រាសាទស្រះកែវក៏ខ្ញុំអត់បានចូលក្នុងវត្តហ្នឹងដែរ មិនដឹងថាមានលោក
 15 ឬអត់ទេ តែស្ងាត់ណាស់ អត់ដែលឃើញលោកណាដើមមក ពណ៌ក្រហមអីទេ អត់មានទេ។ អត់ឃើញ
 16 លោកទ្រង់បាត្រទេ។

17 **ស៖** នៅពេលដែលលោកស្រីទៅដល់ខេត្តតាកែវ តើលោកស្រីត្រូវបានគេទទួលជាមនុស្សថ្មី
 18 ឬក៏ជាមនុស្សចាស់នៅទីនោះ?

19 [១១:៤០:៥១]

20 **ឆ៖** ពេលខ្ញុំមកដល់ភូមិថ្មល់ដាច់ ស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវហ្នឹង ទីរួមខេត្តគេនៅឆ្ងាយឯណោះទេ។
 21 យើងនៅក្នុងស្រុកបាទីនៅឡើយ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងជួបជុំមីងអំបងជីដូនមួយអីអីចឹង ក៏រស់នៅក្នុងផ្ទះរបស់
 22 គេហ្នឹង គេអត់ទាន់មានកន្លែងអីឱ្យយើងនៅទេ។ យើងនៅជាមួយគ្រួសារដែលស្គាល់ៗហ្នឹងចាស់។ មិន
 23 ដឹងជាគេទុកជាចាស់ជាថ្មីទេ ប៉ុន្តែយើងមកដល់ថ្មីមានអ្នកត្រាំខ្នារត្រាំអីហ្នឹងក៏គេមកដល់ហ្នឹងដែរ។ ចេះ
 24 តែរស់នៅផ្ទះជាមួយអ្នកមូលដ្ឋានចាស់ហ្នឹងទៅ។ ដល់យូរមកទៀត បានគេបំបែកចេញចាស់។

25 **ស៖** នៅពេលដែលលោកស្រីទៅដល់ខេត្តតាកែវ ស្រុកបាទីហ្នឹង តើខ្មែរក្រហម ខាងខ្មែរ

1 ក្រហមមានបានធ្វើប្រវត្តិរូបលោកស្រីទេ?

2 **ឆ៖** ខ្ញុំដូចជាភ្លេច មិនដឹងជាគេមកកត់ ប៉ុន្តែប្រវត្តិរូបខ្ញុំច្បាស់ជាគេដឹងហើយ ពីព្រោះទៅសាច់
3 ញាតិបងប្អូនអីចឹង ដឹងថា អាណាធ្វើគ្រូ ខ្ញុំធ្វើគ្រូអីចឹង ដឹងក្នុងគ្រួសារដែលយើងនៅហ្នឹង។ ក្នុងគ្រួសារ
4 ដឹង ហើយមេកងមេអី ប្រហែលជាគេមកកត់ៗហើយ ព្រោះក្រោយមក ទៅធ្វើសន្និបាតអីគេហៅអ្នកថ្មី
5 ហ្នឹងទៅ។

6 [១១:៤២:២៧]

7 គេកត់ដឹងប៉ុន្មានដងទេ? មានកត់ដែរចាស ប៉ុន្តែដូចដាក់ធ្វើគ្រូឡើយ ខ្ញុំប្រាប់ថានៅធ្វើគ្រូអីចឹង
8 យើងមិនហ៊ានលាក់ទេ។ ចាស ខ្ញុំអត់ហ៊ានលាក់ទេ។

9 **ស៖** មួយទៀតទាក់ទងនឹងការរស់នៅរបស់លោកស្រី តើលោកស្រីនៅស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ
10 ហ្នឹងអស់រយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃ? ប៉ុន្មានឆ្នាំដែរ?

11 **ឆ៖** ខ្ញុំនៅយូរដែរ ប្រហែលជា១ ៣, ៤ ខែ ឬក៏ ៥ខែ ខ្ញុំមិនច្បាស់ ខ្ញុំអត់បានរាប់ថ្ងៃទេ ពីព្រោះ
12 ការងារហ្នឹងចេះតែធ្វើរហូតអត់មានទំនេរ ម្តងគេឱ្យទៅទូលដី ម្តងគេឱ្យ -- ប៉ុន្តែ ម្តងគេឱ្យដើរកាប់ស្លឹក
13 ឈើ ម្តងទូល ដូចថា ម្តងគេរៀបផ្ទះឱ្យបែកពីគ្រួសារគេ។ រៀបដោយឡែកទេ វាមិនរៀបជាក្រុមទេ។
14 ដូចថា ខ្ញុំហ្នឹងត្រូវបែកពីគ្រួសារបងប្អូនហ្នឹងមកនៅផ្សេង ហើយគ្រួសារចិនៗ គេទៅនៅអីណាទៀត។
15 អ្នកខ្លះទៅត្រាំខ្នារទៅអីបន្តទៀត មិនមែនមកដល់ភ្នាមស្តុបទុកនៅក្នុងហ្នឹងភ្នាមទេ គឺថានៅមានសិទ្ធិទៅ
16 រកផ្ទះស្រុកកំណើតខ្លួន។ អ្នកដែលមកចូលគេងជាមួយយើងផ្ទះបងប្អូនហ្នឹង មានរួចទៅព្រឹកឡើងអាហារ
17 មួយហ្នឹងទៅណោះទៅ បងមួយទៅកំពង់ស្ពឺទៅ ម៉្លោះហើយពួកខ្ញុំហ្នឹងកំពុងតែរៀបរយ គេថា អ្នក! ធ្វើ
18 នេះធ្វើនោះអី តែចេះទៅធ្វើតាមគេទៅ គេឱ្យទៅមើលគេចិញ្ចឹមនាង គេបង្ហាញរបៀបបូតស្តី បូតអា
19 ស្លឹកអីមកឱ្យទុកដង្កូវស៊ីហ្នឹង ហើយនិងទូលអាចម៍គោជាច្រើន។ ដែលទូលអាចម៍គោយកដីទៅចាក់
20 ស្រែហ្នឹង។ ចាស ការងារហ្នឹង។ ចំណែកគ្រួសារជាស្វាមីហ្នឹងគេយកទៅនៅភ្នំតាម៉ៅអី ឬក៏ទៅភ្នំណា
21 ពួតគេទៅក្រាំងតាចាន់ៗអីហ្នឹង ខ្ញុំក៏អត់សូវស្គាល់ដែរ។ អត់សូវយកចិត្តទុកដាក់ ដឹងតែគាត់ទៅផ្សេង
22 ពីខ្ញុំហើយ។

23 [១១:៤៤:៣៥]

24 **ស៖** ក្រៅពីលោកស្រីរស់នៅខេត្តតាកែវ តើលោកស្រីមានបាន ត្រូវគេជម្លៀសទៅខេត្តណា
25 ផ្សេងទៀតទេ?

1 **ឆ៖** ចាស ប្រាកដជាទៅ គឺជម្លៀសម្តងទៀត។ ចាំមើល ទៅក្នុងភូមិហ្នឹង គ្រាន់តែផ្លាស់លំនៅ
2 វាបីដង ចេញពីអ្នកមូលដ្ឋានចាស់ហ្នឹង និងបងប្អូននឹងទៅនៅផ្ទះមួយរោងទៅ ធ្វើថ្មីឱ្យ រោងហ្នឹង អង្គការ
3 គេធ្វើឱ្យ។ ក្រោយមកទៀត គេបានប្រហែលជា១ខែ ២ខែ ហ្នឹង គេទៅឱ្យនៅ ឃើញដីមួយកន្លែងហ្នឹង
4 នៅភូមិត្រពាំងអង្គហ្នឹង គឺនៅគេផ្តុំបញ្ហាជន ពេទ្យ ស្តីដែលធ្វើការមានប្រាក់ខែហ្នឹង ឱ្យទៅនៅខាងភូមិ
5 ត្រពាំងអង្គ ប៉ុន្តែមិនមែននៅក្នុងភូមិគេទេ គឺលើដីទេតែម្តង។ ដីហ្នឹង គេសងខ្ទមៗវែងៗជាប់គ្នា ដូចជា
6 នេះអីចឹង មួយច្រកៗម្នាក់នៅ ហើយចិន ហើយអ្នកស្រែអីដែលរត់មក មិនដឹងគេ គ្រុបរបៀ ឱ្យទៅឯណា
7 គ្រាន់តែថា បំបែកគ្នាហើយពេលហ្នឹង គេបំបែកគ្នា។ ចិន នៅក្រុមចិនទៅ រួចទាហានដែលមានទាហាន
8 មានប៉ូលីសដែលចេញពីភ្នំពេញ នៅក្នុងផ្ទះមូលដ្ឋាន ពេលហ្នឹង ខ្ញុំអត់ដឹងគេទៅនៅឯណាទេ។ ស្រាប់តែ
9 វាអស់ លែងមានៗនៅជាមួយអ្នកមូលដ្ឋានហើយ អ្នកអស់នឹង មិនដឹងទៅណា។

10 [១១:៤៦:០៥]

11 **ស៖** លោកស្រីថា មានការជម្លៀសលើកទី២ តើជម្លៀសលោកស្រីទៅខាងណាដែរ? ហើយ
12 នៅពេលណាដែរ?

13 **ឆ៖** សូមទោស មើលប្រហែលជាខែ មិនទាន់ធ្លាក់ភ្លៀងទេកាលហ្នឹង ខ្ញុំទៅហ្នឹង មិនទាន់ភ្លៀង
14 ខ្លាំងទេ។ ប្រហែលជាខែ១កក្កដា មួយ ប្រហែលជាខែកក្កដា សីហា អីហ្នឹង។ ហ្នឹងគឺចេញហើយ
15 ចេញពីភូមិត្រពាំងអង្គហ្នឹង ចេញទៅ ទៅអត់ប្រាប់ថា ទៅណាទេ ដំបូងឡើងថា ឱ្យរៀបអីវ៉ាន់ ប្តូរភូមិ
16 ថ្មី។ ដល់អីចឹង ពេលប្តូរលើកទី១ ឡានមកជូនទៅៗ ខ្ញុំ បងប្អូនរត់នាំគេចមិនឱ្យទៅទេ គាត់ភ័យ គេ
17 យកទៅធ្វើបាបអីទៀត គាត់មិនឱ្យទៅទេ លើកទី១។ ដល់១ខែមកទៀត ដំណឹងហ្នឹងត្រូវបញ្ជូនអាអ្នក
18 ដែលនៅសល់ហ្នឹងទៅទៀត បានខ្ញុំទៅ គេចលែងរួច។ យកទៅខាង យកទៅដល់ពោធិ៍សាត់។ ចាស
19 សូមទោស។ យកទៅ ទៅដល់ អាណេកទី២ហ្នឹង ពួកខ្ញុំហ្នឹងទៅ ឡានគេជូនទៅហ្នឹង ទៅខាងខេត្ត
20 ពោធិ៍សាត់ ទៅដល់ពោធិ៍សាត់យប់ ចុះទៅ ចាស។

21 **ស៖** លោកស្រីថា មានការជម្លៀសលើកទី២ តើលោកស្រីមានបានដឹងថា តើប្រជាជនប្រភេទ
22 ណាមួយ ដែលគេត្រូវមានការជម្លៀសពីលើកទី២នេះ ទៅខេត្តពោធិ៍សាត់ហ្នឹង?

23 [១១:៤៧:៥៩]

24 **ឆ៖** ពេលខ្ញុំទៅដល់ខេត្តពោធិ៍សាត់យប់ហើយ ហើយឃើញតែស្នាមធ្យូង ស្នាមដាំបាយអី នៅ
25 ពេញមាត់ស្ទឹងហ្នឹង ហើយយើងក៏មិនដឹងជាមនុស្សមកពីណាខ្លះដែរ ព្រោះក្រុមដែលខ្ញុំទៅហ្នឹង សុទ្ធតែ

1 ក្រុមព្រឹត្តិការណ៍អង្គហ្នឹង សុទ្ធតែបន្តិធ្វើពេទ្យ ធ្វើវិស្វករអី កម្មករអី ខ្ញុំ គ្រូបង្រៀនអីហ្នឹងទៅហើយ
 2 មួយភូមិក្រៅត្រពាំងអង្គហ្នឹង ជាប់នឹងភូមិត្រពាំងអង្គហ្នឹង គឺពួកខ្ញុំ។ ពីពេលនៅក្នុងនេះ នៅក្នុងភូមិ --
 3 ពេលចេញមុនដំណើរហ្នឹង មានមនុស្សជាច្រើន មកពីគ្រប់ទិស មកភូមិប្រាសាទហ្នឹងដែរ មិនដឹងជាមក
 4 ពីក្រាំងណាទេ ឬក៏មកពីណាទេ ប៉ុន្តែភូមិត្រពាំងអង្គខ្ញុំ ត្រូវចេញអស់ហើយពេលហ្នឹង។ ត្រពាំងអង្គខ្ញុំត្រូវ
 5 ចេញមកតាកែវ អំ! វត្តប្រាសាទហ្នឹង ចាំជិះឡាន បានទៅពោធិ៍សាត់ហ្នឹង។ ដល់ទៅដល់ពោធិ៍សាត់
 6 ក៏ដាំបាយនៅពោធិ៍សាត់ យើងអត់ដឹងទិសថាគេឱ្យយើងទៅណាទេ នៅត្រឹមពោធិ៍សាត់។ ចាស ដល់
 7 យប់ឡើងដាំបាយញ៉ាំអី ស្តែកឡើង បានដឹងទិសមួយទៀត។ ទិសហ្នឹង គឺជិះរថភ្លើងទៅវិញ។ ដែកអីវ៉ាន់
 8 ដែកអី កូនចៅហ្នឹងទៅ ទៅខាងលិចជិះរថភ្លើងចេញទៅ ចាស។

9 [១១:៤៩:២៦]

10 **ស:** នៅក្នុងដំណាក់កាលជម្លៀសជាលើកទី២ ចេញពីស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ តើលោកស្រីធ្វើ
 11 ដំណើរដោយមធ្យោបាយអីដែរ?

12 **ឆ:** ចាស សូមជម្រាប ខ្ញុំជិះឡានកាំមីញ៉ាំង ៗ ហ្សូអីមសេ ប៉ុន្តែអត់មានកៅអី អត់មានអីទេ
 13 ដូចទំព័រអីចឹង គឺថាការនៅក្តារហ្នឹង ចេះតែលើកដាក់ លើកបោះៗៗ កំបុកកំបុកបន្តិចបន្តួចរៀងៗខ្លួនហ្នឹង
 14 ប៉ុន្តែគេហៅឱ្យយើងឡើងឡានណា បានឡើងឡានហ្នឹង គេមានឈ្មោះបញ្ជីគេហៅពីតាកែវ អំ!ពីប្រាសាទ
 15 ពីវត្តប្រាសាទហ្នឹង ហៅឡើងៗទៅ ឡាននេះ។ ហៅឡើងទៅ ឡាននោះ ហើយអីវ៉ាន់ហ្នឹងដាក់ទៅតាម
 16 ខ្លួនខ្លះក៏មានប៉ោតច្រើន ប៉ោត ផុង អីបន្តិចបន្តួចដែរទៅតាមខ្លួនហ្នឹង ប៉ុន្តែកាំបិតអីគេមិនឱ្យយើងយក
 17 ទេ។ បើឃើញហ្នឹង គេទុកហើយ។ គេថានៅណោះមានអីវ៉ាន់ប្រើអស់ហើយ។

18 **ស:** នៅលើរថយន្តដែលលោកស្រី ក៏ដូចជាក្រុមគ្រួសារលោកស្រី ឬមួយក៏ប្រជាពលរដ្ឋជិះនោះ
 19 តើលោកស្រីមានបានឃើញយោធា ឬក៏ទាហានខ្មែរក្រហមនៅលើរថយន្តនោះដែរឬទេ?

20 **ឆ:** ចាស ខ្ញុំបានឃើញអ្នកបើកឡាន ហើយនិងគ្នាគេអង្គុយខាងមុខ ស្លៀកពាក់ខោអាវខ្មៅៗ
 21 ដែរ។ ជាអ្នកដឹកជញ្ជូនហ្នឹង ប៉ុន្តែរបៀបខ្មៅ មិនដឹងជាគេជាទ័ពឬក៏ជាអី ខ្ញុំអត់ដឹងដែរចាស។ ខ្ញុំអង្គុយ
 22 មួយកំណត់ក្រោយ អាឡានហ្នឹងមានមួយកំណត់មុខ ក្នុងកាប៊ីនគេហ្នឹង គឺគេជិះ អ្នកបើកឡាន ហើយ
 23 អ្នកយោធាហ្នឹង អំ! អ្នកធ្វើការជាមួយគេហ្នឹង។

24 [១១:៥១:២៥]

25 **ស:** នៅពេលដែលធ្វើដំណើរចេញពីខេត្តតាកែវទៅដល់ពោធិ៍សាត់ តើលោកស្រីមានបានឃើញ

1 ព្រឹត្តិការណ៍កើតឡើងដូចជាទាក់ទងនឹងមានការសម្លាប់ ឬក៏មានការធ្វើទារុណកម្មទៅលើប្រជាពលរដ្ឋ
2 ដែលត្រូវបានជម្លៀសក្នុងដំណាក់កាលទី២ ដែរឬទេ?

3 ឆ៖ បាទ សូមទោស សូមមាន លោកប្រធានឱ្យសួរសំណួរសាជាថ្មី។ តើត្រង់តាមផ្លូវ ឬក៏
4 ពេលទៅដល់កន្លែងជម្លៀសទៅដល់នោះ? សូមមេត្តាតាំងសំណួរម្តងទៀត ខ្ញុំដូចស្តាប់មិនទាន់។

5 ស៖ នៅពេលដែលលោកស្រីធ្វើដំណើរពីខេត្តតាកែវ ស្រុកបាទីទៅដល់ខេត្តពោធិសាត់ នៅតាម
6 ផ្លូវនោះ តើលោកស្រីមានបានឃើញមានការសម្លាប់ប្រជាជនដែលត្រូវបានជម្លៀសនៅក្នុងដំណាក់កាល
7 លើកទី២ ដែរឬទេ? នៅតាមផ្លូវ?

8 ឆ៖ តាម -- បាទ សូមជម្រាប នៅតាមផ្លូវដែលពេលខ្ញុំជិះ កាំមីញ៉ុង ហ្នឹង គឺខ្ញុំអត់បានឃើញ
9 មានមនុស្សអីស្លាប់តាមផ្លូវទេ គ្រាន់តែផ្លូវវាអាក្រក់ វាគ្រហឹកគ្រហុកសុទ្ធតែស្នាមក្រហេងក្រហូងហ្នឹង
10 វាលំបាកតែប៉ុណ្ណឹង។ ហើយដល់ពេលមកដល់ឡើងរទេះភ្លើងមកទៀត មិនទាន់ទៅដល់អាទីតាំងនៅទេ
11 មកដល់ឡើងរទេះភ្លើង ខ្ញុំគេបាញ់ផ្លូវៗនៅខាងក្រោមរថភ្លើងហ្នឹង ហើយគេប្រាប់ថាមានមនុស្សរត់។
12 ហ្នឹងនៅដំណាក់កាលទី២ ដែលជម្លៀសហ្នឹង គឺវាមានពីរ ជិះកាំមីញ៉ុង ហើយនិងជិះរទេះភ្លើង។ ពេល
13 ជិះ កាំមីញ៉ុង ហ្នឹងអត់មានឃើញខ្លោចអីទេ គ្រាន់តែឃើញអ្នកឈឺ អ្នករាក ៗ នៅលើឡានហ្នឹង ផុត
14 ហើយ។

15 [១១:៥៣:២៨]

16 ស៖ លោកស្រីថា នៅពេលដែលជម្លៀស នៅក្នុងដំណាក់កាលទី២ លោកស្រីឃើញមានអ្នក
17 ជំងឺ ក៏ដូចជាមានការរាករូស។ តើនៅពេលដែលឃើញរបៀបនេះ តើខ្មែរក្រហម ជាពិសេសទាហានខ្មែរ
18 ក្រហមដែលទៅជាមួយលោកស្រីក៏ដូចជាខ្មែរក្រហមផ្សេងៗទៀត មានការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើអ្នក
19 ជំងឺទាំងនោះដែរឬទេនៅពេលនោះ?

20 ឆ៖ បាទ គេអត់បានឡើងមកអើតមើលអាកំណាត់ក្រោយដែលយើងអ្នកថ្មីជិះហ្នឹងទេ គេនៅ
21 តែអង្គុយក្នុងកាប៊ីនគេហ្នឹង។ គេអត់មានមកមើលថាអ្នកណាវាក អ្នកណាឃ្លានអីយ៉ាងម៉េច អត់អីទេ
22 អត់មាននិយាយអីជាមួយយើងទេ។

23 ស៖ អីចឹងនៅពេលដែលមិនមានៗការយកចិត្តទុកដាក់ ក៏ដូចជាមិនមានការផ្តល់ជាសេវាសុខភាព
24 អីផ្សេងៗ តើអ្នកទាំងនោះមានស្ថានភាពបែបណាដែរ នៅពេលដែលធ្វើដំណើរហ្នឹង?

25 [១១:៥៤:៤៥]

1 **ឆ៖** នៅពេលធ្វើដំណើរនឹង គឺមិនមានអ្នកណាសប្បាយទេ មុខក្រៀមក្រំ ហើយអត់ជជែកគ្នាអី
2 ឱ្យឮទៅអ្នកណាៗទេ អ្នកណាមានបាយក៏គេញាំនៅក្នុងឡានហ្នឹងទៅ ទាំងចង្អៀតហ្នឹង។ ខ្ញុំ កូនហ្នឹង
3 ខ្ញុំមានមួយដុំៗហុចឱ្យកូនទៅ។ អង្រឹងខ្ញុំចងនៅលើដំបូលឡានកាំមីញ៉ុង ដើម្បីឱ្យកូនខ្ញុំគេង ព្រោះខ្ញុំបីអត់
4 កើត វារលាក់ពេក វារលាក់កូនហ្នឹងខ្លាំងពេក។ កូនខ្ញុំក៏មិនស្រួលដែរសុខភាព។ ដល់អីចឹង យើងហុចឱ្យ
5 កូនញាំ តែយើងនេះវាអត់មានហ៊ានញាំទេ។ ញាំលាក់ កុំឱ្យតែវាដួល កុំឱ្យថាអីតែប៉ុណ្ណឹង។ ឡានបើក
6 លឿន គេអត់ឈប់វាយើងនៅញាំបាយណា។

7 **ស៖** នៅក្នុងរថយន្តកាំមីញ៉ុងខាងក្រោយ លោកស្រីបានឆ្លើយពីខាងលើថា យើងឃើញមានអ្នក
8 បើកបរពាក់អាវលុតខ្មៅ។ នៅខាងក្រោយតើមានយោធា ឬក៏ខ្មែរក្រហមណាមួយអង្គមួយជាមួយប្រជា
9 ពលរដ្ឋនៅខាងក្រោយឡានកាំមីញ៉ុង ដែរឬទេ?

10 **ឆ៖** បាទ អត់មានទេ សុទ្ធតែអ្នកថ្មីទាំងអស់។

11 [១១:៥៦:០៣]

12 **ស៖** បើតាមលោកស្រីរៀបរាប់ខាងលើ លោកស្រីថា លោកស្រីមានកូនបីនាក់ ហើយម្នាក់ហ្នឹង
13 ស្លាប់នៅក្នុងរបបខ្មែរក្រហម។ តើកូនលោកស្រីស្លាប់ហ្នឹង ស្លាប់នៅក្នុងដំណាក់កាលជម្លៀសលើកទី១
14 ឬក៏ក្នុងដំណាក់ជម្លៀសលើកទី២?

15 **ឆ៖** បាទ ជម្រាបត្រង់ហ្នឹងអំបិញ ខ្ញុំដូចជាឆ្លើយជាមួយលោកប្រធានថា ខ្ញុំមានកូនបី ពេល
16 ដែលខ្ញុំដែលពេលវ៉ែត្រតពេលសព្វថ្ងៃហ្នឹង កូនខ្ញុំទាំងអស់វាបី តែមួយហ្នឹងវាកើតក្រោយទេ។ វាកើត
17 ក្រោយ យើងរំដោះរួចទេ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំឥឡូវវាមានស្ថានភាពពេល -- បើលោកមានប្រសាសន៍សួរថាមាន
18 កូនប៉ុន្មានក្នុងសម័យនោះ? អាហ្នឹង គឺខ្ញុំជម្រាបពីរ។ ប៉ុន្តែលោកប្រធានថា លោកស្រីមានកូនប៉ុន្មាន? ខ្ញុំ
19 ថាបី ពីព្រោះវាមានមួយទៀតក្រោយនេះ។ ដូច្នោះនៅពេលកំពុងជម្លៀសហ្នឹង ខ្ញុំមានកូនតែពីរទេលោក
20 កូនស្រីពីរ។ មួយធំ មួយតូច។ បាទ សូមទោស។

21 [១១:៥៧:១៥]

22 **ស៖** ចុះកូនលោកស្រីដែលស្លាប់ ស្លាប់នៅក្នុងសម័យខ្មែរក្រហម ឬមួយក្រោយសម័យខ្មែរ
23 ក្រហមនេះហើយ?

24 **ឆ៖** បាទ កូនខ្ញុំស្លាប់ សម័យខ្មែរក្រហមអាចស្រីទីពីរហ្នឹង សម័យខ្មែរក្រហមពេលជម្លៀស
25 លើកទី២ទៅដល់ខាងបាត់ដំបងហ្នឹង បាទ។

1 **ស៖** កូនស្រីរបស់លោកស្រីស្លាប់ តើមូលហេតុអីបានជាកូនស្រីរបស់លោកស្រីស្លាប់? ដោយ
2 សារហេតុអី?

3 **ឆ៖** កូនស្រីស្លាប់ដោយសារអត់មានអីញ៉ាំបរិបូណ៌ ហើមបន្តិចម្តងៗ រាកបន្តិចម្តងៗ ហើម
4 រាកៗ ហើយនិងអត់មានជីវភាពអាហារហ្នឹង គ្មានថ្នាំសង្កូវ។ ដល់ឆ្នាំ៧៦ បានកូនស្លាប់ ៧៦។

5 [១១:៥៨:២០]

6 **ស៖** បាទ សំណួរជាចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំចង់សួរជម្រាបសួរលោកស្រីថា តាំងពីរបបខ្មែរ
7 ក្រហម លោកស្រីមានផលលំបាកអ្វីខ្លះ ហើយការលំបាករបស់លោកស្រីហ្នឹង តើវាមានអីខ្លះរហូតដល់
8 មកទល់បច្ចុប្បន្ននេះ ចំពោះការលំបាក ក៏ដូចជាការរងទុក្ខវេទនារបស់លោកស្រីនោះ?

9 **ឆ៖** បាទ ជម្រាបការលំបាកហ្នឹងមានតាំងពីថ្ងៃចេញពីភ្នំពេញ។ លំបាកផ្លូវកាយ លំបាកផ្លូវចិត្ត
10 បាត់ម៉ែ បាត់ប្អូន បាត់មិត្តភក្តិបែកខ្ញែកគ្នា រកទីពឹងអ្នកណាក៏គ្មាន ហើយមកជួបជុំនៅក្នុងភូមិថ្នល់ដាច់
11 ហ្នឹងបានជួបញ្ញាតិសន្តានខ្លះក៏គេបំបែកទៅមួយសាទៀត។ ដូច្នោះវាលំបាកផ្លូវចិត្ត លំបាកផ្លូវកាយកាន់តែ
12 ធ្ងន់ទៅៗ។ វាឆ្ងាយពីស្រុកហើយ រកនិយាយក៏មិនកើត ដល់ទៅនៅស្រុកខេត្តបាត់ដំបង គឺធ្ងន់ណាស់
13 ធ្ងន់រហូតដល់មិនដឹងស្គាល់អ្នកណា ទៅនៅក្នុងព្រៃ ទឹកលិច គ្មានសម្ភារៈប្រើប្រាស់ គ្មានម្ហូបអាហារ
14 គ្មានថ្នាំសង្កូវ គ្មានជម្រក។ កាប់ៗប្លស្សី កាប់ឈើយកមកធ្វើតាំងគងអីហ្នឹង ធ្វើរោង ធ្វើអីហ្នឹង គឺ
15 អត់បាន អត់មានលទ្ធភាពម្តង។ ដូចនៅដៃតែម្តង គ្មានអ្វីញ៉ាំ គ្មានអ្វីស្គាល់ គ្មានស្គាល់របៀប ដូចថា
16 គ្មានស្គាល់មនុស្សណាជាទីពឹងទាំងអស់។ សុទ្ធតែអ្នកអត់ដូចគ្នា អីចឹងវាលំបាកទៅៗ គេស្តាប់ដូចយើង
17 យើងស្តាប់ដូចគេ យើងឈឺដូចគេ។ តែខ្ញុំអត់ទាន់ស្តាប់ទេ ពេលទៅដល់នៅក្នុងព្រៃហ្នឹង។

18 [១២:០០:១០]

19 ដល់ក្រោយមកទៀតបានកូនស្លាប់ ឪពុកស្លាប់ ប្អូនស្លាប់។ នៅពេលដំណាក់កាលទី២នេះ គឺថា
20 ធ្ងន់នៅខេត្តបាត់ដំបងហ្នឹង លំបាកផ្លូវកាយ លំបាកផ្លូវចិត្ត លំបាកនឹងការរស់ដោយអត់ប្តូរហ្នឹង គឺ
21 មហាអត់ អត់រហូតដល់រង្វេងរង្វាន់ណោះ គេហៅរង្វេងរង្វាន់ ញ៉ាំសត្វព្រៃ។ ញ៉ាំសត្វម្រឹមព្រះ គេប្រាប់
22 ថា ម្រឹមព្រះហ្នឹងញ៉ាំបាន យកមកដុត ខំចាប់ ទោះបីខ្លាចយ៉ាងណាក៏ដោយ ខំចាប់ដុតឱ្យកូន។ ដល់ដុត
23 ទៅ វាមិនមែនជាសត្វដែលគេស៊ី គេញ៉ាំទេ គឺជាសំបក ដុតទៅនៅតែសំបក សាច់អត់មាន ហើយនិង
24 បោះចោលអស់ទៅទៀតទៅ អត់ដឹងញ៉ាំអីដូចស្វាអីចឹង ដូចថាវើសអានេះមកញ៉ាំមិនកើត វើសអានោះ
25 មកញ៉ាំមិនកើត។ ហើយនៅក្នុងព្រៃហ្នឹងសូម្បីតែស្លឹកថ្នើរហ្នឹងវាបែរផ្អែមតែម្តង អត់ជូរទេទៀត។

1 ហើយហឹងអស់ហើយត្រចៀក មើលឃើញមនុស្សដូចមុខដូចខ្មោចអីចឹង ទាំងខ្ញុំទាំងគេ ប៉ុន្តែអត់មាន
2 កញ្ចក់មើលមុខខ្លួនឯងទេ។ អត់ថ្នាំ អត់អ្វីទាំងអស់។ ពិបាកជាងគេនៅក្នុងព្រៃនឹង ដល់មកដល់ភូមិ
3 អត់មានអ្វីហូបទៀត សេរីភាពគ្មានចាស់។

4 [១២:០១:៣២]

5 **ស៖** ចុះរហូតដល់បច្ចុប្បន្ន តើលោកស្រីនៅមានការលំបាក ឬក៏មានការឈឺចាប់ ដែលជា
6 ឥទ្ធិពលនៃរបបខ្មែរក្រហមនេះដែរឬទេ?

7 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

8 សំណួរនេះ យើង អង្គជំនុំជម្រះទុកឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីផ្ទៃក្នុងរៀបរាប់ខាងក្រោយ។ លោក
9 អាចតាំងសំណួរពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុ ដែលគាត់បានដឹងផ្ទាល់នៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដែលគាត់ជួបប្រទះនៅ
10 ក្នុងអំឡុងជម្លៀសទី១ និងទី២។ មិនបាច់ឆ្លើយតបទេនឹងសំណួរហ្នឹង! ទុកឱកាសផ្ទៃក្នុងរៀបរាប់ចុង
11 ក្រោយ។ យើងបានជម្រាបជូនរួចហើយ ដោយយើងខ្លាចមានការភ័ន្តច្រឡំពីបញ្ហានេះ ទើបយើងប្រាប់
12 អំពីសិទ្ធិរបស់គាត់ ឱ្យត្រៀមខ្លួន ដើម្បីឆ្លើយសេចក្តីផ្ទៃក្នុងរៀបរាប់ចុងក្រោយ។

13 **លោក សំ សុគង្គ៖**

14 បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ហើយខ្ញុំអស់សំណួរត្រឹមប៉ុណ្ណោះហើយ។ ហើយសហភាពខ្ញុំ
15 នឹងគាត់មានសំណួរបន្ត។ ហើយខ្ញុំសូមអរគុណលោកស្រី ទីង សុខា ដែលបានព្យាយាមឆ្លើយនឹងសំណួរ
16 ដែលខ្ញុំបានដាក់ទៅ។ ហើយសូមឱ្យលោកស្រីសុខភាពល្អ។ សូមអរគុណ។

17 [១២:០២:៤៥]

18 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

19 សូមអញ្ជើញ! ១០ម៉ីនុតទៀត។

20 **លោកស្រី អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហូត៖**

21 ដូច្នោះ ខ្ញុំសូមចាប់ផ្តើម ហើយនឹងបញ្ចប់នៅរសៀលនេះ។

22 **សួរដោយលោកស្រី អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហូត៖**

23 **ស៖** ជម្រាបសួរលោកស្រី ទីង សុខា ខ្ញុំនឹងសួរសំណួរបន្ថែមមួយចំនួនទៀត គឺជាសំណួរដើម្បី
24 បញ្ជាក់ទៅលើចំណុចមួយចំនួនដែលលោកស្រីបានលើកឡើងរួចមកហើយជាមួយសហភាពរបស់ខ្ញុំ។
25 បន្ទាប់មកទៀត ខ្ញុំនឹងសួរពាក់ព័ន្ធនឹងព័ត៌មានថ្មីៗផ្សេងៗទៀត។ លោកស្រីបានបញ្ជាក់ថា លោកស្រី

1 រស់នៅទីក្រុងភ្នំពេញ ហើយរស់នៅក្នុងផ្ទះមួយ។ លោកស្រីមានកូនស្រីពីរនាក់ តើលោកស្រីអាចបញ្ជាក់
2 អំពីអាយុរបស់កូនលោកស្រីបានទេ នៅមុនថ្ងៃទី១៧ មេសា នៅពេលដែលលោកស្រីនៅទីក្រុងភ្នំពេញ?

3 **លោកស្រី ទីង សុខា៖**

4 **ឆ៖** សូមជម្រាបថា កូនស្រីធំរបស់ខ្ញុំអាយុ ៦ឆ្នាំ។ កូនស្រីទី២ អាយុ ៣ឆ្នាំ។

5 **ស៖** សូមអរគុណលោកស្រី។ ខ្ញុំប្រហែលជាខ្វះព័ត៌មាន។ ដូច្នេះខ្ញុំចង់ឱ្យលោកស្រីបញ្ជាក់ឱ្យ
6 បានច្បាស់អំពីមុខរបររបស់លោកស្រី នៅពេលដែលលោកស្រីនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ហើយនិងមុខរបររបស់
7 ប្តីលោកស្រី។

8 **ឆ៖** ចាស មុខរបររបស់គ្រួសារខ្ញុំគឺ ប្តីខ្ញុំនៅភ្នំពេញគាត់ជាសាស្ត្រាចារ្យខាងគណិតវិទ្យា។
9 ចំណែកខ្ញុំជាគ្រូបង្រៀន ពីមុនមក ប៉ុន្តែដល់មកឆ្នាំ៧៣, ៧៤, ៧៥ ហ្នឹង គឺខ្ញុំជានិស្សិតសាស្ត្រាចារ្យដែរ
10 នៅសាកលវិទ្យាល័យគុកោសល្យភ្នំពេញកំពុងតែរៀនច្បាប់ ចាស។

11 [១២:០៥:០៩]

12 **ស៖** សូមអរគុណ។ លោកស្រីបានឆ្លើយថា មានមនុស្សស្លៀកខោអាវខ្មៅមកជួបលោកស្រីនៅ
13 ផ្ទះ ហើយប្រាប់ឱ្យចាកចេញពីផ្ទះ ដោយប្រាប់ថា ចេញទៅតែ៣ថ្ងៃទេ។ តើនៅពេលគេមកប្រាប់នោះ
14 លោកស្រីមានឮគេប្រើពាក្យថា “អង្គការ” ទេ? ពេលដែលអ្នកស្លៀកពាក់ខ្មៅមកប្រាប់ឱ្យចាកចេញនោះ។

15 **ឆ៖** ខ្ញុំអត់បានឮពាក្យ “អង្គការ” ទេ គ្រាន់តែគេថា ញាតិញោមចេញទៅ៣ថ្ងៃទៀត បានមក
16 វិញ ពីព្រោះកុំឱ្យមានខ្មាំង កុំឱ្យអី គេត្រួតពិនិត្យខ្មាំងឱ្យអស់សិន។ អត់មានប្រាប់ថា ខ្លួនគេអង្គការទេ
17 គ្រាន់តែឃើញថា ខ្លួនគេហ្នឹងជាអ្នកអត់មានលីកាំភ្លើងដែរទេ ប៉ុន្តែមានកាំភ្លើងខ្លី។ ហើយបង-ក ក្រមា
18 អីចឹង ពួកម្នាក់ ជាអ្នកទ្រើសហើយ គាត់ជាអ្នកគ្រាន់បើហើយចាស ពីរបីនាក់ហ្នឹងដើរមក។

19 [១២:០៦:៣០]

20 **ស៖** ហើយគេប្រាប់ថា ឱ្យចាកចេញពីទីក្រុងដើម្បីពិនិត្យមើលថា មានខ្មាំង ឬក៏អត់។ តើគេ
21 មានប្រាប់ពីមូលហេតុផ្សេងទៀតទេ ថាចេញទៅហ្នឹងដោយសារអ្វីទេ?

22 **ឆ៖** ចាស អត់មានពន្យល់អំពីមូលហេតុអី គឺមានតែខ្មាំងមួយមុខហ្នឹងទេ។ រួចដល់យើងឮខ្មាំង
23 បង្កប់អីចឹងទៀត យើងវាមិនចង់ឱ្យច្រឡំច្រឡំជាមួយគេមានខ្មាំង មានសត្រូវអី យើងក៏ចេះតែស្តាប់
24 តាមគេអីចឹងទៅ អត់ដឹង អត់បានសួរគេវិញផង មិនដឹងសួរថាម៉េច និយាយទៅវាមិនយល់សាច់ការ។
25 ស្រាប់តែថា ឱ្យចេញទៅកុំឱ្យមានភ័យ កុំភ័យ ញោម៣ថ្ងៃទៀតសុខហើយអីចឹង។ ហើយគេនិយាយ

1 ទាំងសើចទៀតណោះ យើងក៏អត់មានចាប់អារម្មណ៍អី ភ័យអីនៅឡើយដែរ។ ភ័យអីខ្លាំង ប៉ុន្តែគ្រាន់តែវា
 2 អន្ទះអង្កែងចិត្ត ត្រង់អត់ដឹងម៉េចនៅឯងណា បងនៅឯណា ប្អូននៅឯណាទេ។ ដល់ឲ្យចេញអីចឹងយើង
 3 អស់អែកអត់ចង់ចេញទេ ចង់គេងនៅយប់ហ្នឹងទៀត ប៉ុន្តែដល់ព្រលប់ម៉ោងប្រហែលប្រាំហ្នឹង ប្តីខ្ញុំមកពី
 4 រកមិត្តភក្តិវិញ ក៏អត់ឃើញ។ គាត់ផ្លៀតទៅរកមិត្តភក្តិនៅទួលទំពូង ហើយដល់គាត់មកវិញគាត់ថា
 5 គេចេញបាត់ហើយ អត់មានអ្នកណាទេ។ អីចឹងយើងត្រូវចាំបាច់រៀបអីវ៉ាន់តាមគេអីចឹងដែរ ព្រោះ
 6 គេចេញមកទាំងត្រឹកៗ អីចឹងមក។ ខ្លាចគេគប់មកយើង គេថាយើងជាមនុស្សមិនចេញតាមបញ្ហាគេ
 7 យើងត្រូវតែចេញមក។

8 [១២:០៨:១១]

9 **ស៖** ដូច្នោះ តើលោកស្រីមានគិតទេ ថាលោកស្រីថា ពេលក្រោយមកនោះអាចត្រឡប់មកវិញ
 10 បាននោះ ពេលគេប្រាប់អីចឹងលោកជឿគេទេ? មានគិតថា តើអាចមកបានឬមិនបានទេ?

11 **ឆ៖** យើងព្រោះតែយើងមិនដឹងថា ព្រោះតែយើងនៅជឿគេខ្លះហើយ បានជាយើងខំរៀបអីវ៉ាន់
 12 ចេញហើយនៅ ភ្នែកណា ដើរយឺតៗមិនចង់ទៅឆ្ងាយពីភ្នំពេញទេ នៅក្បែរៗភ្នំពេញហ្នឹង គេចៅណោះ
 13 គេងមួយយប់ត្រង់ណោះទៅ។ វាហត់ផង ក៏ចេះតែសម្រាកចាំដល់ថ្ងៃ គ្រប់ពេលយើងបានមកផ្ទះយើង
 14 វិញហើយ។ បានជាយើងអត់មានដឹងជាគិតយ៉ាងម៉េចទេ មួយភ្លែតហ្នឹង គឺថាវាដូចៗជាមិនដឹងយល់ថា
 15 ម៉េច អត់យល់ គ្មានអ្នកណាពន្យល់ហេតុ ពន្យល់ផលអីទេ។

16 [១២:០៩:១៣]

17 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

18 បាទ អរគុណច្រើន។ ឥឡូវនេះដល់ពេលសម្រាកដែរ ពីព្រោះ ឌីវីឌី អស់ហើយមិនអាចបន្ត
 19 សវនាការទៀតបានទេ។ ដូច្នោះអង្គជំនុំជម្រះប្រកាសផ្អាកកិច្ចដំណើរការសវនាការព្រឹកនេះត្រឹមនេះ
 20 សវនាការលើកទៅបន្តធ្វើនៅរសៀលនេះ ចាប់ផ្តើមវេលាម៉ោងមួយនិងសាមសិបនាទី។

21 ហើយមន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការសម្របសម្រួលផ្តល់កន្លែងសម្រាកនៅក្នុងអំឡុងពេលសម្រាកពិសា
 22 អាហារថ្ងៃត្រង់នៅបន្ទប់សម្រាកសម្រាប់សាក្សីនិងអ្នកជំនាញ ដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ ហើយ
 23 និងឲ្យអញ្ជើញគាត់មកកាន់កន្លែងផ្តល់សក្ខីកម្មនេះវិញ នៅវេលាម៉ោងមួយសាមសិបនាទីរសៀល។

24 សូមអញ្ជើញលោកមេធាវី!

25

1 **លោក ហ្សូស៊ែ ប៉េរ៉ា៖**

2 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ កូនក្តីរបស់ខ្ញុំលោក នួន ជា គាត់មានជំងឺឈឺក្បាល ឈឺខ្នងមិនអាច
3 ផ្តង់អាវម្ពូណ៍បាន ហើយគាត់ស្នើសុំអនុញ្ញាតតាមដានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោម។
4 ហើយយើងបានរៀបចំនូវលិខិតលះបង់សិទ្ធិហ្នឹងដាក់ជូនទៅអង្គជំនុំជម្រះ។
5 សូមអរគុណលោកប្រធាន។

6 **ប្រធានអង្គជំនុំ៖**

7 បាទ អង្គជំនុំជម្រះបានស្តាប់សំណើសុំរបស់ជនជាប់ចោទ នួន ជា ដែលបានធ្វើឡើងតាមរយៈ
8 មេធាវីការពារក្តីរបស់គាត់ សុំទៅតាមដានកិច្ចដំណើរការសវនាការពីចម្ងាយ សម្រាប់រយៈពេលធ្វើ
9 សវនាការពេញមួយរសៀលថ្ងៃនេះ ដោយមានបញ្ហាមូលហេតុសុខភាព មិនអាចអង្គុយតាមដានផ្ទាល់នូវ
10 កិច្ចដំណើរការសវនាការនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះបាន។

11 អង្គជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សំណើសុំនេះ មានលក្ខណៈសមស្រប អង្គជំនុំជម្រះសម្រេចយល់
12 និងអនុញ្ញាតឱ្យលោក នួន ជា ទៅបន្តតាមដានកិច្ចដំណើរការសវនាការពីចម្ងាយពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនមួយ ស្ថិត
13 នៅក្រោមសាលសវនាការនេះ តាមរយៈឧបករណ៍សោតទស្សន៍សម្រាប់រយៈពេលធ្វើសវនាការពេញ
14 មួយរសៀលថ្ងៃនេះ។ ដោយលោក នួន ជា លះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានដោយផ្ទាល់ ក្នុងកិច្ចដំណើរការ
15 សវនាការនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះ។

16 [១២:១១:១៤]

17 អង្គជំនុំជម្រះតម្រូវឱ្យក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា ប្រគល់ជូនមកអង្គជំនុំជម្រះនូវពាក្យ
18 សុំលះបង់សិទ្ធិចូលរួមសវនាការដោយផ្ទាល់ ក្នុងបន្ទប់សវនាការ ដោយមានចុះហត្ថលេខា ឬផ្ដិតស្នាម
19 ប្រាមដៃជាក់ច្បាស់របស់លោក នួន ជា។

20 បង្គាប់ឱ្យផ្នែកសោតទស្សន៍ភ្ជាប់ប្រព័ន្ធសោតទស្សន៍សម្រាប់ជនជាប់ចោទរូបនេះ អាចចូលរួម
21 និងតាមដានកិច្ចដំណើរការសវនាការពីចម្ងាយ ពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនមួយស្ថិតនៅក្រោមសាលសវនាការនេះ
22 សម្រាប់រយៈពេលនៃកិច្ចដំណើរការសវនាការនៅរសៀលថ្ងៃនេះ។

23 បង្គាប់ឱ្យអនុរក្សមន្ទីរឃុំឃាំងនាំខ្លួនលោក នួន ជា និងលោក ខៀវ សំផន ទៅកាន់បន្ទប់ឃុំខ្លួន
24 ខាងក្រោម ដោយនៅរសៀលនេះទុកឱ្យលោក នួន ជា នៅក្នុងបន្ទប់ដែលរៀបចំទុកជាស្រេចនូវឧបករណ៍
25 សោតទស្សន៍សម្រាប់គាត់អាចចូលរួម និងតាមដានកិច្ចដំណើរការសវនាការពីចម្ងាយ។ ដោយឡែក

1 លោក ខៀវ សំផន ឲ្យនាំខ្លួនគាត់ត្រឡប់មកកាន់បន្ទប់សវនាការនេះវិញ ឲ្យបានមុនម៉ោងមួយសាមសិប
2 នាទី។
3 សម្រាកចុះ!

4
5 (សវនាការសម្រាកពីម៉ោង ១២:១២ នាទី ដល់ម៉ោង ១៣:៣៩ នាទី)

6 [១៣:៣៩:៤២]

7 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

8 អង្គុយចុះ!
9 អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ និងផ្តល់វេទិកាជូនទៅក្រុមមេធាវី
10 ការពារ -- នាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីបន្តការតាំងសំណួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្តឹង
11 រដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ។

12 **លោកស្រី អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហ្វត៖**

13 សូមអរគុណលោកប្រធាន។

14 **សួរដោយលោកស្រី អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហ្វត៖**

15 **ស៖** លោកស្រីកាលពីព្រឹកមិញនេះ យើងបានឈប់សម្រាកនៅពេលដែលលោកស្រីនិយាយថា
16 នៅពេលដែលលោកស្រីចេញពីភ្នំពេញនោះ លោកស្រីគិតថាអាចត្រឡប់មកវិញបាន គឺថាលោកស្រីគិត
17 ថា លោកស្រីអាចជឿបានទៅលើសម្តីរបស់ខ្មែរក្រហម។ ដូច្នោះមានន័យថា លោកស្រីទុកចិត្តខ្មែរ
18 ក្រហមបន្តិចបន្តួចដែរ តើមែនទេនៅពេលនោះ?

19 [១៣:៤០:៤៥]

20 **លោកស្រី ទីង សុខា៖**

21 **ឆ៖** បាទ ខ្ញុំគិតថា ចប់សង្គ្រាមហើយ ម៉េចម៉ាក៏គេឲ្យយើងបានសេចក្តីសុខនៅដូចពីមុនវិញ
22 ហើយអីចឹងណា។ ខ្ញុំយល់ថាវាសុខសន្តិភាពអស់ហើយ វាអស់សង្គ្រាម អស់ច្បាំងគ្នានៅតែមួយ
23 ចំហៀងអីចឹង ខ្ញុំនឹងអាចបានវិលចូលឆាប់វិញ។ ខ្ញុំជឿអីចឹង ពីដំបូងមកបាទ។ បាទ សូមជម្រាប
24 សាជាថ្មី អំមិញ ខ្ញុំនិយាយ -- បាទ សូមទោស កាលដែលពេលគេឲ្យចេញមកដំបូងហ្នឹង ពីរបីបួនថ្ងៃ
25 ហ្នឹងនៅអស់អែក។ អស់អែកព្រោះយើងជឿថាសង្គ្រាមកាលណាចប់អីចឹង គង់តែបានសុខត្រឡប់ទៅ

1 ផ្ទះវិញទេ ឬមួយក៏គេមើលខ្លាំងមែនយ៉ាងម៉េច យើងជឿគេ ដូចថាជឿនៅក្នុងៗតាមពាក្យគេប្រាប់ហ្នឹង
2 ចាស។ ដល់អីចឹងចេញមកទាំងអស់គ្នាអីចឹងទៅ នៅជឿគេតើ នៅដំបូង នៅជឿអីចឹង ចានឹងចប់ហើយ
3 គេរកខ្លាំងទេ គិតអីចឹងណាលោក ចាស។

4 [១៣:៤១:៥៤]

5 **ស៖** សូមអរគុណ។ លោកស្រីចាកចេញទៅដោយដើរ ឬក៏តាមរថយន្ត ពេលដែលលោកស្រី
6 ចាកចេញជាមួយគ្រួសារ ជាមួយនឹងបងប្អូន កូនប្តីហ្នឹង?

7 **ឆ៖** ចាស អត់ -- ចាស មិនមែនមានរថយន្តទេ គឺបណ្តើរម៉ូតូមួយម្នាក់ៗ អ្នកខ្លះខុបកង់ ខុប
8 អីចឹងមក។ ក្រុមគ្រួសារខ្ញុំហ្នឹងចេញមកជិះម៉ូតូផ្ទេរជើង តែមិនមានជិះបានទេ គឺដើររហូតអីចឹង រហូត
9 ទៅដល់ភូមិផ្ទះដាច់ហ្នឹងចាស។ ភូមិផ្ទះដាច់ ខេត្តតាកែវហ្នឹង។

10 **ស៖** តើការធ្វើដំណើរលើកដំបូងនៅពេលលោកទៅដល់ភូមិណាមួយ ដែលលោកស្រីនោះរយៈ
11 ពេលប៉ុន្មានសប្តាហ៍នោះ តើត្រូវការចំណាយពេលអស់ប៉ុន្មានដែរ ពេញចេញពីភ្នំពេញទៅដល់ភូមិមួយ
12 នឹង?

13 **ឆ៖** ចាស ខ្ញុំរាប់ទៅ យើងដើរដំបូង រាយៗតៗ ហើយក្រោយមកឆ្លងទន្លេទៀត មកឈប់ខាង
14 តាខ្មៅ រួចហួសច្រឡំផ្លូវទៅខាងព្រែកតូចនោះទៀត ព្រោះវាដឹងទិសណា ដូចថាវាទៅតាមគ្នា វាមិន
15 ច្បាស់លាស់អីចឹង ទៅដល់ព្រែកតូច ទៅដល់ព្រែកតូច គេនៅនឹងឈប់ ឈប់ទៅបានរកផ្លូវបត់ថយ
16 មកក្រោយវិញ។ ដូច្នោះ ឈប់ហ្នឹងជាច្រើនពេលដែរ មកដល់ខាងផ្លូវលេខ២វិញ មកដល់ខាង គេហៅវត្ត
17 អង្គស្នឹងហ្នឹងក៏គេនៅហ្នឹងទៀត រកម្ហូបរកអាហារអីបន្តដំណើរទៅទៀត។ ដល់អីចឹងបានទម្រាំបាន
18 ទៅដល់ភូមិផ្ទះដាច់ ខ្ញុំគិតថាជារយៈពេល១១ថ្ងៃ ចាស ១១ថ្ងៃ ១១យប់ ទាំងដើរ ទាំងដេក ទាំងគេង
19 ទាំងអែអង់ចាស។ ចាំស្តាប់ដំណឹង ចាំរកបងប្អូនដែលបែកនោះ ព្រោះអ្នកស្រុកនៅហ្នឹងជាមួយគ្នា
20 ក្រែងលោកគាត់ឃើញទៅនឹងដែរ តែអត់ឃើញទេ។ ដល់អីចឹង អែអង់ហើយ ក្នុងដំណាក់កាលហ្នឹង គឺ
21 អែអង់ផ្លូវ មិនទាន់ចង់ទៅឱ្យផុតទេ ពីព្រោះម្តាយក្មេង គាត់មុខជាទៅតាកែវហ្នឹងដែរ។ អីចឹងទៅម្តាយ
22 ឪពុកខ្ញុំហ្នឹង គាត់មិនធ្វើដំណើរលឿនណាស់ពេកទេ។ ហើយរកម្ហូប រកអាហារទៅ ឃើញថាជាង១០ថ្ងៃ
23 ចាស។

24 [១៣:៤៤:២០]

25 **ស៖** នៅក្នុងពេលធ្វើដំណើរ១១ថ្ងៃ ១១យប់នេះ តើខ្មែរក្រហមមានបានផ្តល់ទឹក ចំណីអាហារ

1 ការព្យាបាលថែទាំសុខភាពដល់លោកស្រី និងដល់ប្រជាជនផ្សេងទៀតដែរឬទេ?

2 **ឆ៖** បាទ អត់មានសោះតែម្តង។ អត់មាន ពួកខ្មែរក្រហមឱ្យអីទេ ឃើញតែគេបរឡាន
3 កាំមីញ៉ុង ពេលយប់មួយនោះ ឃើញគេបរឡានកាំមីញ៉ុងកាត់តាមមុខយើងអីចឹងដែរ តែអត់មានឱ្យស្តី
4 ទេ។

5 [១៣:៤៥:០១]

6 **ស៖** នៅពេលដែលលោកស្រីទៅដល់ភូមិដំបូងនោះ តើលោកស្រីអាចបញ្ជាក់អំពីឈ្មោះភូមិ
7 ដែលនៅក្នុងស្រុកបាទីនោះបានឬទេ តើឈ្មោះអ្វីដែរភូមិហ្នឹង?

8 **ឆ៖** បាទ ជម្រាបប្រសាសន៍លោកប្រធាន។ ភូមិដែលទៅដល់ហ្នឹង គឺហៅថាភូមិផ្តល់ដាច់
9 ដែលទៅដល់យប់នៅហ្នឹងតែម្តងហ្នឹង គឺភូមិផ្តល់ដាច់ ស្រុកក្រាំងលាវ -- មើល ភូមិផ្តល់ដាច់ ឃុំក្រាំង
10 លាវ ស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ។

11 **ស៖** នៅទីនោះ តើលោកស្រីរស់នៅជាមួយអ្នកភូមិដែលគេរស់នៅតាំងពីយូរហើយ ឬក៏យ៉ាង
12 ម៉េច?

13 **ឆ៖** បាទ នែដំបូងហ្នឹងរស់នៅជាមួយបងប្អូនជីដូនមួយខាងស្វាមីខ្ញុំតែម្តង ផ្ទះចាស់គេ ផ្ទះគេ
14 មានផ្ទះធំ។ គាត់មានផ្ទះធំនៅក្នុងបឹងភូមិផ្តល់ដាច់ហ្នឹង ហើយយើងរស់នៅហ្នឹង ហើយមិនទាន់ដឹងថា
15 អង្គការចាត់តាំងយើងធ្វើម៉េច គឺគ្រាន់តែជួបជុំបងប្អូនហ្នឹងអរ ត្រេកអរឱ្យនៅហ្នឹងទៅ ហើយមួយ
16 គ្រួសារទៀតដែលគាត់មានរបួសជើង បងគាត់បង្កើត បងលោកឪពុកក្មេកខ្ញុំបង្កើត គាត់ស្តែកឡើងគាត់
17 ទៅខាងស្រុកសន្ត្រាន កំពង់ស្ពឺ ខេត្តតាកែវ -- អូ!ខេត្តកំពង់ស្ពឺវិញ។ សន្ត្រាន ភូមិស្រង់ហ្នឹង នៅសន្ត្រាន
18 ហ្នឹង ស្រុកគងពិសី ខេត្តកំពង់ស្ពឺហ្នឹង មួយគ្រួសារដែលទៅជាមួយគ្នាហ្នឹង។ គេបែក បែកពីត្រីមថ្នល់
19 ដាច់ហ្នឹងទៅ អាហ្នឹងគេទៅដល់ទីដៅគេ។ ព្រោះខ្ញុំអត់ដឹងទីដៅនៅឯណា ព្រោះផ្ទះនៅភ្នំពេញ។ អីចឹង
20 នៅយប់នៅផ្តល់ដាច់ហ្នឹងហើយ។ ចាំស៊ើបសួរប្រពន្ធគាត់ រកប្អូនដើម្បីជួបជុំគ្នានៅហ្នឹងបាទ ខេត្តស្រុក
21 នៅក្នុងខេត្តតាកែវ។

22 [១៣:៤៧:១១]

23 **ស៖** តើខ្មែរក្រហមមានបានដាក់ឈ្មោះជាក់លាក់ទៅដល់ប្រជាជននៅភូមិ ហើយនិងប្រជាជន
24 ដែលមកពីទីក្រុងទេ គេហៅយ៉ាងម៉េចដែរចំពោះប្រជាជនទាំងពីរហ្នឹង?

25

1 **ឆ៖** នៅហៅដូចម្តេចអូន អាអូន បងប្អូនអីចឹង ដូចថាទៅវាជាស្រុកកំណើតដែលយើងបែកគ្នាយូរ
2 ហើយ មកជួបជុំគ្នាវិញអីចឹង។ លោកពូនៅតែលោកពូអីចឹងទៅ។ អាអូននៅតែអូនអីចឹងទៅ។ ហៅគ្នា
3 ដូចគ្នាជានៅស្និទ្ធ នៅរាប់រកគ្នានៅឡើយទេ។

4 **ស៖** ខ្ញុំគិតថា ប្រហែលជាលោកស្រីមិនសូវយល់សំណួរខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំចង់ដឹងថាតើខ្មែរក្រហមមាន
5 ដាក់ឈ្មោះដាក់លាក់ណាមួយទៅឱ្យប្រជាជននៅភូមិ ហើយមានដាក់ឈ្មោះផ្សេងទៀតសម្រាប់ក្រុម
6 ប្រជាជនដែលចេញពីទីក្រុងមកនោះ គឺសំដៅដល់ក្រុមម្តង។ ឧទាហរណ៍ថា ក្រុមមកពីភ្នំពេញ គេហៅ
7 ប្រជាជនអី ក្រុមនៅភូមិហ្នឹងគេហៅប្រជាជនអី? ដែរមានឈ្មោះអីចឹងទេ?

8 **ឆ៖** ដូចជាមិនបានដាក់ឈ្មោះ ប៉ុន្តែគេដឹងថាពួកៗហើយអ្នកចេញមកហ្នឹង។ ព្រោះអ្នកចេញ
9 មកនៅហ្នឹង ១៧មេសា។ គេដាក់ឈ្មោះអីចឹង គេហៅយើងអ្នកថ្មី អ្នក១៧ហ្នឹង ចាស អ្នកមូលដ្ឋានហ្នឹង
10 គេថាអីចឹង អ្នក១៧។

11 [១៣:៤៨:៥៣]

12 **ស៖** សូមអរគុណ។ តើមានការប្រព្រឹត្ត និងការរស់នៅខុសគ្នាទេ រវាងប្រជាជនមូលដ្ឋាន
13 ហើយនិងប្រជាជន១៧មេសានោះ នៅក្នុងភូមិហ្នឹង ហើយនិងក្នុងភូមិបន្តបន្ទាប់ទៀតដែលលោកស្រីទៅ
14 រស់នៅនោះ?

15 **ឆ៖** ពេលដែលនាងខ្ញុំទៅរស់នៅហ្នឹង បងប្អូនដូចនៅចង់ -- នៅលួចឱ្យពងទាអីមួយ ពីរអី
16 អីចឹងមក។ ជួនទៅសុំសួរគាត់ ព្រោះអង្គាល់ហ្នឹងសម្បត្តិទ្រព្យអ្នកបងប្អូនហ្នឹង វាជាសម្បត្តិទ្រព្យផ្ទាល់
17 ខ្លួនរបស់គាត់ មិនទាន់ដាក់រួមទេ។ ដូច្នោះ គាត់អាចរំលែក ចែករំលែកឱ្យយើង ស្រូវអីជារបស់ឯកជន
18 របស់គាត់ហ្នឹង គាត់មើលយើង យើងអត់អីអីចឹង យើងសុំបានទៅ យកទៅជាន់អីបន្តិចបន្តួចអីចឹងទៅ។
19 រួចបានក្រោយមក បានគេថាឱ្យទៅបើកអង្ករពីអង្កការអីអីចឹង បានក្រោយ១ខែ ២ខែអីចឹងទៀត បានៗ
20 គេចែកអាស្រូវអង្ករអាជន៍សំឡីហ្នឹង។ ចាស ដែលពេលគេបំបែកយើងចេញហើយ ចេញពីអ្នកមូលដ្ឋាន
21 ហើយ អាហ្នឹងបានៗអង្ករគេចែក។ មុនដំបូងគឺយើងនៅញាំ មានអ្នកស្រុកជាផ្ទះផ្ទាល់ៗហ្នឹង អ្នកមូល
22 ដ្ឋានហ្នឹងគេដូចថាឧបត្ថម្ភគ្រួសារនេះប៉ុន្មានគ្រួសារ? អ្នកនេះទទួលខុសត្រូវប៉ុន្មានគ្រួសារអីចឹង? ហើយខ្ញុំ
23 ហ្នឹងនៅក្នុងគ្រួសារបងប្អូនដើម្បីហ្នឹងចាស។

24 **ស៖** សូមអរគុណលោកស្រី។ បន្ទាប់មកទៀតលោកស្រីធ្វើដំណើរទៅភូមិមួយផ្សេងទៀត។
25 កាលពីព្រឹកមិញនោះ លោកស្រីបានប្រាប់ថា លោកស្រីបានទៅផ្ទះពិសេសសម្រាប់បញ្ហាជននៅក្បែរភូមិ

1 មួយ។ តើលោកស្រីអាចបញ្ជាក់អំពីឈ្មោះភូមិដែលលោកស្រីទៅរស់នៅនិងបានទេ?

2 [១៣:៥០:៤៧]

3 ឆ: បាទ ភូមិដែលខ្ញុំទៅនៅក្រោយគេមុននឹងចេញទៅខេត្តបាត់ដំបងហ្នឹងគឺគេហៅថា “ភូមិ -
4 - គេឱ្យឈ្មោះថា ភូមិត្រពាំងអង្ក” ប៉ុន្តែយើងមិនមែននៅហ្នឹងភូមិត្រពាំងអង្កគឺគេធ្វើនៅលើតារាងដី
5 ដោយឡែក ប្រហែលជា ៥០ម៉ែត្រពីភូមិចាស់គេហ្នឹង។ គេកសាងផ្ទះស្លឹកក្តោត អត់មានគ្រែ អត់មានអី
6 ទេ។ អ្នកណារកធាងក្តោតអី យកមកក្រាលគេងក៏បានគេងទៅ អ្នកណាអត់ហ៊ុំទៅហ្នឹង មិនដឹងជាគេ
7 គេងនៅនឹងដីហ្នឹងទេ អត់មានគ្រែ អត់មានអីទេ បាទ តែមានដំបូល ហើយនិងដីហ្នឹងឱ្យយើងនៅ។
8 ហ្នឹងទៅនៅត្រពាំងអង្ក ភូមិបញ្ញវន្ត គេឱ្យសុទ្ធតែអ្នកចេះដឹងឱ្យទៅនៅនិងហើយ ដែលខ្ញុំហៅថា “ភូមិ
9 អ្នកចេះដឹង” ហ្នឹង។

10 ស: តើខ្មែរក្រហមមានបានពន្យល់មូលហេតុទេ ថាហេតុអ្វីបានជាគេបញ្ជូនលោកស្រីទៅ
11 កន្លែងហ្នឹង? គេមានប្រាប់ទេ?

12 ឆ: បាទ គេអត់មានប្រាប់ទេ ប៉ុន្តែអង្គាល់នៅភូមិផ្ទាល់ដាច់ គេកត់ឱ្យឈ្មោះអីចឹង ប៉ុន្តែយើងក៏
13 អត់ដឹងថាគេកត់ធ្វើអីដែរ។ គេចេះតែមកកត់អីចឹង អ្នកណាធ្វើអី អ្នកណារកអី អ្នកណាមកពីណា ស្រុក
14 ខេត្តអីណាគេកត់ ដល់ក្រោយមកបានមាន គ្រូបប៉េ អីចឹង មានផ្ទះអ្នកចេះដឹងមកនៅភូមិត្រពាំងអង្ក
15 ហ្នឹងតែម្តងបាទ។

16 [១៣:៥២:២៤]

17 ស: លោកស្រីបានឆ្លើយថា “លោកស្រីត្រូវធ្វើការ” ដូច្នេះខ្ញុំចង់ដឹងថា តើលោកស្រីធ្វើការនៅ
18 ជិតកន្លែងហ្នឹងតែម្តង ឬក៏ត្រូវធ្វើដំណើរទៅឆ្ងាយដើម្បីទៅធ្វើការ?

19 ឆ: បាទ នៅក្នុងភូមិហ្នឹងធ្វើចម្ងាយប្រហែលជា ពីរគីឡូអ៊ែរហ្នឹង យ៉ាងវែងណាស់ អត់ឆ្ងាយទេ
20 យើងនៅដើរក្នុងស្រែ ក្នុងភូមិ ដាក់ដី រកស្លឹកធ្វើដី រែកដីខ្លះបណ្តើរៗអីចឹងទៅ កូនទុកផ្សេងៗ កូនមកនៅ
21 ឯក្នុងខ្ទមហ្នឹងហើយ យើងចេញទៅធ្វើការតាមតែគេប្រាប់ថា ឥឡូវដើររកសន្លឹកទន្រ្ទានខែត្រឱ្យបាន
22 អីចឹងយើងចេះតែខំដើរច្រិតពីណាពីណាយកមកឱ្យគេអីចឹង ហើយអត់ដឹងធ្វើអីដើររើសតែក្តោតអីហ្នឹង
23 យកមកផ្សំផ្សំឱ្យកូនញ៉ាំទៅ ព្រោះវាគ្មាននំចំណីអីទេ។ អត់មានអ្នកណាចែកចំណីចំណុក ផ្លែចេក ផ្លែអី
24 អត់មានទេ អត់មានសោះ។ អីចឹងយើងរត់តាមហ្នឹងអីចឹងទៅបាទ។

25 [១៣:៥៣:៣៦]

1 **ស៖** នៅក្នុងកន្លែងពីដំបូងដែលលោកស្រីទៅធ្វើការ ឬក៏រស់នៅនេះ តើមានការប្រជុំសម្រាប់
2 អ្នកមកពីទីក្រុងភ្នំពេញដែរឬទេ?

3 **ឆ៖** បាទ នៅដំណាក់កាលទី១ហ្នឹង ខ្ញុំបានទៅមីឡុងហ្នឹង ២ដង គេប្រមូលមនុស្សទាំងអស់
4 ដែលមកពីភ្នំពេញហ្នឹងទៅ ទី១នោះទៅភូមិកុមាររាជា តែទៅហ្នឹងដើរម៉ោងប្រាំទៅដើរទៅ កុមាររាជា
5 ហ្នឹងឆ្ងាយណាស់ ដើរប្រហែលជា១ម៉ោងកន្លះអី ២ម៉ោង ដើរយប់ព្រលប់ៗហ្នឹង គេឱ្យប្រជុំនៅកុមារ
6 រាជា។ ប្រជុំហ្នឹងគេ ពីនយោបាយរបស់គេដែរ ហើយដល់ខ្ញុំចាំជាងគេ គឺទី២ ប្រជុំនៅភូមិៗផ្ទាល់ដាច់តែ
7 ម្តងចាស់។ ទី២ហ្នឹង មីឡុងធំមួយ ព្រោះគេធ្វើបុណ្យ។ ចាស សូមជម្រាប។

8 [១៣:៥៤:៤៩]

9 **ស៖** គេ -- លោកស្រីថា គេនិយាយពីនយោបាយ តើគេនិយាយពីនយោបាយអ្វីដែរនៅពេល
10 នឹង?

11 **ឆ៖** បាទ នៅពេលហ្នឹងគឺគេនិយាយអំពីដូចជាអបអរសាទរ និងជោគជ័យ និងបានអ្នកភ្នំពេញ
12 ហ្នឹងមក គេដូចថា គេក៏រីករាយដែរ។ ហើយគេក៏និយាយអំពីបរាជ័យរបស់ចក្រពត្តិពួក លន់ នល់ ហ្នឹង
13 ចាញ់ បាក់ អត់ឈ្នះបដិវត្តន៍ទេ បដិវត្តន៍ខ្លាំងញ៉ាំតែខ្លួន ញ៉ាំតែក្តាមហ្នឹងក៏ឈ្នះដែរ។ ដូច្នោះ គេមានតែ
14 និយាយអីចឹងទេ និយាយអ្នកសរសើរអំពីជោគជ័យហ្នឹងណោះ! ដំបូងហ្នឹងចាស។ សូមទោសបន្ថែមបន្តិច
15 ទៀត ហើយនៅក្រោយមីឡុងហ្នឹង គឺគេច្រៀងរាំបាំឱ្យយើងមើលដែរ។ រាំហ្នឹងគឺក៏ជារាំពាក់អាវខ្មៅ
16 ទាំងអស់ សុទ្ធតែពួកអ្នកបដិវត្តន៍ទេ។ គាត់ចេញមករាំសប្បាយអី ដូចជាជាបែបចិនដែរ ឬបែបរាំគេ
17 នឹងសប្បាយដែរ។ រួចខ្ញុំអត់ទេ ថ្ងៃនឹងខ្ញុំចាំអត់អស់ទេ ពីព្រោះភ័យ អារម្មណ៍ភ័យ ឯណាពួកកូនផង ឯណា
18 កូនធំផង កូនតូចផង យប់ហ្នឹងខ្ញុំនៅចាំមើលទៅលើនឹងអត់បានទេ ព្រោះមាននារីយោធាម្នាក់មកសួរខ្ញុំ
19 អំពីឈ្មោះ ខ្ញុំហ្នឹងតែម្តង។ រកថា ខ្ញុំមានស្គាល់គ្រូទេ ឈ្មោះ ខ្ញុំហ្នឹងតែម្តង ដល់អីចឹងខ្ញុំភ័យខ្លាំងពេក ខ្ញុំ
20 អត់បានចាប់អារម្មណ៍គេនិយាយអីទៅទៀតទេ នៅលើឆាកល្អានហ្នឹង។

21 [១៣:៥៦:៤៨]

22 **ស៖** ហេតុអ្វីបានជាលោកស្រីខ្លាចទៅវិញ ពីព្រោះថានៅក្នុងពេលមីឡុងនោះ លោកស្រីនិយាយ
23 ថា ខ្មែរក្រហមរីករាយទទួលអ្នកដែលមកពីភ្នំពេញ ហើយបើអីចឹងម៉េចក៏លោកស្រីខ្លាច?

24 **ឆ៖** ពីព្រោះ -- បាទ ជាដំបូងរីករាយ ប៉ុន្តែដល់ចុងក្រោយនិយាយអំពីបរាជ័យរបស់ខ្មាំងអី
25 អីចឹងទៅ ហើយអាខ្មាំងត្រូវតែចាញ់អី។ ខ្មាំងបង្កប់គេខំដូចថា ជម្រះជម្រិតអ្នកដែលជាខ្មាំងហ្នឹងណោះ

1 គេរកដូចថា ឱ្យបានសុខ កុំឱ្យមានខ្លាំងហ្នឹង ហើយដល់យើងអ្នកនៅភ្នំពេញដែរ។ យើង ពេលគេចេញ
2 ពីភ្នំពេញមក គេថាគេរកខ្លាំងដែរ ដល់អីចឹងយើងក៏ចាប់ៗអារម្មណ៍ ចាប់ចេះបារម្ភហើយពេលហ្នឹង។
3 អត់ទុកចិត្ត ទទួលមាននារីខ្មែរក្រហមហ្នឹងដើរមកសួរខ្ញុំអីចឹង ខ្ញុំក៏គាំងភ័យស្អុតទៅមិនដឹងនេះ មីងម៉ាង
4 ខ្ញុំលែងបានចាប់អារម្មណ៍ទៅលើការនិយាយនៅលើឆាកគេហើយ។ ខ្ញុំភ័យរកតែវិធីដោះស្រាយអត់បាន
5 អ! អត់ចង់ចេញ។ ដោះកុំឱ្យគេចាប់កំហុស។

6 [១៣:៥៨:០៩]

7 **ស៖** ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ចូលទៅនិយាយអំពីការធ្វើដំណើរលើកទី២ វិញម្តង។ លោកស្រីនិយាយថា
8 មុនពេលរដូវមូសុង ហើយលោកស្រីក៏មិនសូវបានចាំច្បាស់ដែរ។ តើគេមានប្រាប់មូលហេតុទេថា
9 ហេតុអ្វីបានជាគេឱ្យលោកស្រីទៅកន្លែងទី២ នុំង?

10 **ឆ៖** ជម្លៀសជាលើកទី២ សូមទោស ក្នុងពេលជម្លៀសជាលើកទី២? ចាស ឬយ៉ាងម៉េច?
11 ព្រោះនៅក្នុងភូមិហ្នឹងវាប្តូរពីរបីដងដែរ ក្នុងអាភូមិទី១ហ្នឹង អាជម្លៀសពីភ្នំពេញ វាដូរ -- គេដូរ២-៣ដង
12 ដែរ។ ដូច្នេះជម្លៀសទី២ ដែលលោកស្រីចង់មានប្រសាសន៍សួរហ្នឹង គឺដើម្បីសួរអំពីការចេញដំណើរទៅ
13 បាត់ដំបងនោះ ឬក៏យ៉ាងម៉េច? សូមទោស សូមបញ្ជាក់។

14 **ស៖** ពិតហើយលោកស្រី គឺខ្ញុំចង់និយាយអំពីការជម្លៀសលើកទី២ នុំងហើយ។ តើគេមាន
15 ប្រាប់មូលហេតុទេថា ហេតុអ្វីបានជាគេឱ្យលោកស្រីធ្វើដំណើរទៅកាន់កន្លែងទី២នុំង?

16 [១៣:៥៩:១៧]

17 **ឆ៖** ចាស គេប្រជុំពេលល្ងាចមួយ គេថាឥឡូវពុកម៉ែត្រូវប្តូរថ្មី ភូមិថ្មីទៀត ពីព្រោះនៅកន្លែង
18 ផ្សេងទៀត មានអង្ករច្រើននៅភូមិយើងវាអត់ដឹងជញ្ជូនមកដល់ទេ។ ដូច្នេះឱ្យយើងទៅរកកន្លែងណា
19 ដែលមានអង្ករ។ អង្កការបញ្ជូនទៅនៅភូមិផ្សេងៗដែលមានអង្ករ មានអង្ករបរិបូណ៌ញ៉ាំ ពីព្រោះទីហ្នឹង
20 វាអត់សម្បូរថា អីចឹងណោះ។ អីចឹងគេម្នាក់ៗជឿទៀតហើយ ជឿបន្តទៀតទៅ ជឿបន្តអីចឹងក៏ត្រូវតែ
21 រៀបចំអីវ៉ាន់ទៅ។ រៀបចំអីវ៉ាន់តទៅរកកន្លែងដែលមានស្រូវ មានអង្ករ ព្រោះគេពិបាកដឹកយកមកឱ្យ
22 យើង។ យើងហ្នឹងក៏ទៅជាលើកទី ក្នុងជម្លៀសទី២ ហ្នឹងមានលើកទី១ ទៅមួយៗគេហៅថា មួយរក្ត។
23 ហើយខ្ញុំ -- ពួកខ្ញុំហ្នឹង បងប្អូនហ្នឹង ជួយពង្រត់ទៅពួនមិនឱ្យទៅ ព្រោះបែបគាត់អស់អែកថា ប្រហែល
24 ជាមិនរស់ដែរទេ ទៅឆ្ងាយហ្នឹង ប្រហែលហើយ តែគេអត់និយាយប្រាប់យើងត្រង់ទេ អ្នកបងប្អូនហ្នឹង
25 គេមកលួចកញ្ចក់អីវ៉ាន់យើង យកយើងឱ្យទៅពួននៅផ្ទះគេ ក្នុងគុម្ពចេក គុម្ពអីហ្នឹងទៅ។ អាឡានជំនាន់

1 មួយហ្នឹង ឡានទី១ហ្នឹង វាទៅអស់ហើយ ដល់បាន ក្រោយមកគេប្រមូល គេដើរមកប្រមូលហៅពួកខ្ញុំ
 2 ដែលកំពុងពួនហ្នឹង ហៅទៅវិញ ហៅទៅវត្តប្រាសាទហ្នឹងវិញ។ ដល់ទៅដល់វត្តប្រាសាទវិញ គេសួរថា
 3 ហេតុអីបានជាមិត្តឯងមិនទៅតាមអង្គការ។ សួរម្នាក់ម្តងៗ ប៉ុន្តែអត់ចេះឆ្លើយទេ ដំបូង តែអ្នកបងប្អូន
 4 ហ្នឹង លួចប្រាប់ ថា ឲ្យឆ្លើយថា “ព្រោះអង្គការតែមួយ ឲ្យនៅជាមួយគ្នាហ្នឹងទៅ ទៅណា ក៏អង្គការដូច
 5 តែគ្នាទេ”។ អីចឹង ឲ្យយើងទន្ទេញអីចឹង ខ្ញុំក៏ទៅដល់កន្លែងវត្តប្រាសាទ ជួបយោធាគេហ្នឹង ខ្ញុំសូត្រ
 6 អាហ្នឹងតាមគេ បួនដប់មាត់ អីចឹងដែរ។ គេឲ្យយើងចេញមក ម្នាក់ទៀតចូលទៅ គេសួរអីចឹងទៀត
 7 ចេញមកវិញទៀត។ ហើយក្រោយមក គេឲ្យយើងទៅភូមិចាស់វិញ ឲ្យទៅភូមិត្រពាំងអង្គហ្នឹងវិញ។
 8 ទៅអាជំរំនៅក្បែរត្រពាំងអង្គហ្នឹងវិញ។ យើងក៏ទៅ។

9 [១៤:០១:២៥]

10 ដល់យើងទៅៗ បានគ្នាច្រើនដែរ មិនមែនតិចទេ អ្នកដែលរត់គេចៗ មិនព្រមទៅ អាជម្លៀសទី១
 11 អំ! អាណាបញ្ជូនតាមឡានហ្នឹងទី១ ហ្នឹង។ អត់ព្រមទៅ បានប្រហែលជា២០, ៣០ អីទៅ ខ្ញុំរាប់មិនអស់
 12 ទេ គ្រួសារហ្នឹង ក្នុងល្បែងទាំងអស់ហ្នឹង ខ្ញុំអត់មានឱកាសដើរ ដឹងទេ មានតែកងគេទេ ដែលគេដឹង។ ខ្ញុំ
 13 ជាអ្នក១៧ ហ្នឹង អត់ដឹងចំនួនមនុស្សប៉ុន្មានទេ ប៉ុន្តែឃើញច្រើនដែរ នៅមានច្រើន បួនដប់ម្ភៃសាមសិបអី
 14 ក៏គ្រួសារទៅ។ បានខ្ញុំធ្វើ រស់នៅហ្នឹងទៀត ក្រោយមកស្រាប់គេថា មិនទាន់ -- ប្រហែល១ខែ ថាឲ្យ
 15 ជម្លៀសម្តងទៀត ឲ្យទៅម្តងទៀត។ អីចឹង ខ្ញុំត្រូវទៅអាណើកទី២ ខ្ញុំទៅលើកទី២ ក្នុងកូនឡានហ្នឹង អា
 16 លើកទី២ហ្នឹង គេចលែងបានហើយ គឺគ្មានអ្នកណាធានាឲ្យយើងទេ បងប្អូននៅស្រុកនុង ថាលែងហ៊ាន
 17 ហើយ ពីព្រោះគេថា “ក្បាលអ្នកណា សក់អ្នកហ្នឹង” គេកសាងគាត់ដែរ កាលណាយោគយល់បងប្អូន
 18 អីចឹង។ អីចឹងឲ្យបួនទៅៗ គាត់ឱបខ្ញុំយំអីអីចឹង ខ្ញុំក៏អត់មានក្រាញនឿលដែរ ខ្លាចគាត់មានទោស
 19 យើងក៏ត្រូវទៅឯណោះទៀត ក្រែងលោទៅឯណោះមានអ្វីញ៉ាំ។ ហើយដល់ខ្ញុំចេញផុតទៅទៀតទៅ
 20 ហើយអ្នកត្រឡប់មក មានអ្នកនៅពួនទៀត នៅក្នុងពេលចេញទី២ហ្នឹង ព្រោះខ្ញុំត្រឡប់មក៧៩ ខ្ញុំជួប
 21 លោកគ្រូមួយ គាត់ថា “អ្នកដែលក្រាញនៅមិនទៅហ្នឹង គេសម្លាប់អស់”។ អ្នកគ្រូ ពេលអ្នកគ្រូឯងចេញ
 22 ផុតទៅ គេសម្លាប់អស់។ មានតែខ្ញុំមួយទេ ដែលខ្ញុំរត់ចេញពីភូមិហ្នឹង ទៅខាង៥៥។ បានគាត់នៅគង់រង់
 23 ជីវិត អ្នកនៅសល់ហ្នឹង គេសម្លាប់។ ហើយកាលហ្នឹង គាត់និយាយអីចឹង លោកគ្រូហ្នឹង ឈ្មោះលោក
 24 ទូច គាត់នៅធ្វើការភ្នំពេញហ្នឹងដែរ។ គាត់ថា គាត់រស់ម្នាក់ឯងទេ ពីព្រោះគេសម្លាប់អស់ហើយ។ គាត់
 25 ថា អីចឹង។ អ្នកគេចៗ មិនព្រមទៅមុខ។ មិនព្រមទៅតាមគេជម្លៀសហ្នឹង។ គាត់មានប្រសាសន៍អីចឹង

1 ហើយខ្ញុំក៏ឮតាមហ្នឹងទៅ ពីព្រោះ៧៩ទេ អាណែ៖ ខ្ញុំឮពីមាត់គាត់។ ពីព្រោះធ្វើការនៅភ្នំពេញ ផ្ទះល្វែង
2 គាត់ នៅជាប់ផ្ទះល្វែងខ្ញុំ។

3 [១៤:០៣:២៨]

4 ដល់ខ្ញុំសួរទៅ បានគាត់ប្រាប់ថា “អូ! ខ្ញុំនៅត្រពាំងអង្កតើ ប៉ុន្តែលើកទី២ ដែលគេទៅហ្នឹង ខ្ញុំអត់
5 ទៅ។ ដល់ខ្ញុំអត់ទៅ គេរកចាប់ រកអីអីចឹង”។ គាត់ដឹងគាត់មានបងប្អូនជួយខ្សឹបគាត់ ឲ្យទៅ ឲ្យរត់
6 ភៀសពីហ្នឹង។ បានអ្នកនៅនឹង គេសម្លាប់មិនដឹងពួកណាទេ ខ្ញុំអត់ដឹង ចាស។

7 **ស៖** ខ្ញុំចង់ឲ្យយល់ច្បាស់ ដូច្នោះ ខ្ញុំយល់ថា គេឲ្យលោកស្រីទៅហ្នឹង នៅជិតបាត់ដំបងហ្នឹង
8 ដោយសារមានស្រូវអង្ករច្រើន ហើយគេទៅលើកដំបូង ដែលលោកស្រីអត់ព្រមទៅទេ ព្រោះថាអ្នកភូមិ
9 នឹង ជួយលាក់បំប្លែងអ្នកស្រី ចង់ឲ្យលោកស្រីនៅភូមិហ្នឹង។ បន្ទាប់មក គេរកលោកស្រីឃើញ គេយកទៅ
10 ដាក់នៅវត្តមួយ ហើយបង្ខំឲ្យចេញទៅ។ អ្នកខ្លះលួចពូនទៅ ហើយខ្លះនឹង ប្រហែលត្រូវបានគេសម្លាប់
11 ចោល ហើយលើកក្រោយមក លោកស្រីក៏ត្រូវគេជម្លៀសចេញទៅ។ តើអីចឹង ត្រូវទេ អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ
12 នេះ?

13 [១៤:០៤:២៩]

14 **ឆ៖** ចាស មិនទាន់ត្រូវទេ លោកស្រីយល់ពាក្យសម្តីខ្ញុំមិនទាន់ អាណែដែលកុងវីរឡានលើក
15 ទី១ហ្នឹង ដែលបងប្អូនមកចាប់យកអីវ៉ាន់ខ្ញុំជួយពង្រត់ទៅគេច ទៅពូន។ ខ្ញុំអត់មានអារម្មណ៍ថា នៅទេ
16 ដល់វាបាត់អាប្រដាប់ដែលខ្ញុំទូលទៅ មួយមកកញ្ចក់យកទៅបាត់ ហើយអាមួយមកកញ្ចក់អង្រែក
17 ទៅបាត់ ខ្ញុំឡើង បានមានបងមួយមកប្រាប់ថា “ទៅណោះសិន ធ្វើស៊ីញ៉ូអីចឹង ក៏យើងទៅតាមគាត់”។
18 អីចឹង បានពួកខ្ញុំបានរួចពីអាកុរុងវីរទី១ (សូមទោស) ឡានកាំមីញ៉ុងលើកទី១ហ្នឹង ខ្ញុំរួច។ តែដល់មកដល់
19 ថ្ងៃម៉ោងមួយដណ្តប់ពីរដណ្តប់ឡានចេញចេញស្ងាត់ហើយ គេដើរប្រមូលអ្នករត់ហ្នឹងយកមកសួរម្តង
20 ទៀតថា “ហេតុអីមិនទៅតាមទិសអង្កការ?” ដល់យើងឆ្លើយតាមវិធីគេទៅ ក៏យើងរួចខ្លួនវិញ។ គេឲ្យ
21 ទៅឃុំត្រពាំងអង្កហ្នឹងវិញ។ ចាស សូមជម្រាបមួយៗ សូមលោកស្រីតាមដាន។ ដល់បានប្រហែល១ខែ
22 គេឲ្យជម្លៀសម្តងទៀត។ គេឲ្យភូមិហ្នឹងត្រូវរៀបខ្លួនទៅម្តងទៀត ពីព្រោះឲ្យទៅ ៗកន្លែងមានស្រូវ
23 មានអង្ករហ្នឹង ម្នាក់ៗអរណាស់ ពីព្រោះវាកាន់តែស្បើយហើយ អ្នកមូលដ្ឋានក៏អត់សូវមានស្រូវអង្ករ
24 ច្រើនដែរ អ្នកមូលដ្ឋានភូមិត្រពាំងអង្ក ភូមិអីហ្នឹងអត់ទេ។ ដល់ហើយក៏យើងត្រូវទៅ ដល់ទៅហ្នឹង ខ្ញុំ
25 ទៅហើយ ខ្ញុំអត់នៅទេ។ ហើយដល់មកជិត សូមទោស វាអីចឹងបានម៉ាដាមពិបាកយល់។ ដល់ពេលខ្ញុំ

1 ត្រឡប់មកបានរស់រានមានជីវិត៧៩នេះ បានខ្ញុំជួបលោកគ្រូម្នាក់ ដែលគាត់នៅផ្ទះឃ្នែងក្បែរខ្ញុំ គាត់ប្រាប់
2 ខ្ញុំអំពីរឿងគាត់មុត ធ្លាក់ពីលើដើមឆ្នោត គាត់រត់ចោលស្រុកនុង ក្រោយពេលពួកខ្ញុំចេញហ្នឹង។ វាទៅ
3 ចុងណា វាចង់នៅសល់មនុស្សខ្លះនៅភូមិហ្នឹង គេអត់ព្រមទៅ។ ដល់អីចឹងបងប្អូនគាត់ខ្សឹបថាឱ្យគេច
4 ផុតពីហ្នឹងទៅ ប្រហែលជាយើងមិនឱ្យយើងសុខទេ អ្នកដែលក្រាញនៅលើកទី៣នេះ។

5 អ្នកដែលក្រាញនៅចុងក្រោយហ្នឹងចាស។ ហើយគាត់រត់ទៅនៅ៥៥វិញទៅ បានគាត់រស់ៗ។
6 តែឥឡូវមិនដឹងគាត់ឈឺស្លាប់ហើយទេក៏មិនដឹង ខ្ញុំមិនដែលជួបទេ។ នៅភ្នំពេញដែលលោកហ្នឹង។ សូម
7 ទោស។

8 [១៤:០៧:០៩]

9 ស៖ សូមអភ័យទោសលោកស្រីដែលខ្ញុំយល់មិនសូវច្បាស់អម្បាញ់មិញនេះ។ លោកស្រីចាក
10 ចេញទៅតាមឡាន ហើយលោកស្រីថានៅប្រជ្រៀតគ្នានៅក្នុងឡាននឹង ហើយលោកស្រីមានទុក្ខព្រួយ
11 នៅក្នុងឡាននឹងលោកស្រីធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលប៉ុន្មានដែរ?

12 ឆ៖ ដល់ -- ចាស ១ថ្ងៃដល់ព្រលប់បានៗដល់ពោធិ៍សាត់។ មិនមែនពីព្រលឹមទេ គឺទម្រាំតែជុំ
13 គ្នាហ្នឹងវាប្រហែលម៉ោងប្រាំបី ប្រាំបួនហើយហ្នឹង បានគេបើកឡានចេញទៅ។ ហើយពេលដែលចេញពី
14 ផ្ទះដាច់ហ្នឹងយើងអត់ដឹងទិសដែលគេយកទៅណាទៀត។ ដឹងថាទៅរកកន្លែងស្រូវអង្ករ យើងយល់ថា
15 បែបបាត់ដំបង បែបពោធិ៍សាត់អីហ្នឹង។ អីចឹងគេយកទៅដល់ពោធិ៍សាត់មែន។ ប៉ុន្តែព្រលប់ណាស់
16 ហើយបានដល់ពោធិ៍សាត់ហ្នឹង ព្រោះផ្លូវវាអាក្រក់ពេកចាស។ ហើយនៅក្នុងឡានហ្នឹងចង្អៀតណាស់
17 យើងអត់អាចឈប់ គេអត់ឈប់ គេអត់មានឈប់ច្រើនកន្លែងទេ មានឈប់តែម្តងទេ គឺមេ ខាងពួកខ្មែរ
18 ក្រហមហ្នឹង គេញ៉ាំអី ឬក៏គេចូលបន្ទប់ព្រៃ ទៅកន្លែងព្រៃទៅអី។ ពួកយើងហ្នឹងអត់ហ៊ានចុះទេ ទាល់តែ
19 គេប្រាប់ឱ្យចុះ បានហ៊ានចុះ។ ទៅដល់ពោធិ៍សាត់ គេប្រាប់ឱ្យចុះ បានហ៊ានចុះ ហើយនៅលើហ្នឹងអត់
20 ហ៊ានចុះប្រសេចប្រសាចទេ។

21 [១៤:០៨:៣៩]

22 ស៖ លោកស្រីទៅដល់ពោធិ៍សាត់នៅពេលយប់ បន្ទាប់មកលោកស្រីឡើងជិះរថភ្លើង។ លោក
23 ស្រីជិះហ្នឹង ជិះក្នុងទូដឹកទំនិញ ឬក៏ទូសម្រាប់ដឹកអ្នកដំណើរ?

24 ឆ៖ ចាស ជិះនៅក្នុងទូដឹកទំនិញ ប៉ុន្តែអត់មានឃើញទំនិញអ្វីទេ គ្រាន់តែឃើញទូទេ មិនមែនអ្នក
25 សម្រាប់អ្នកជិះទេ។

1 **ស៖** សូមអរគុណលោកស្រី។ តើរទេះភ្លើងនោះទៅឈប់នៅកន្លែងណាដែរ?

2 **ឆ៖** រទេះភ្លើងដែលពួកខ្ញុំជិះហ្នឹង គេទៅឈប់នៅវាមួយឈ្មោះ គោកត្រុំ។ គោកត្រុំហ្នឹងវាហួស
3 វាមួយ កោះ២។ វាកោះ២រួចបានទៅដល់វាគោកត្រុំ ៗទៅបន្ទាប់ពីគោកត្រុំទៅ អាចទៅដល់ភ្នំធំបតី។
4 អីចឹងវាហ្នឹង នៅចន្លោះហ្នឹង នៅក្បែរភ្នំធំបតីហ្នឹងដែរ។ វាគោកត្រុំ។

5 [១៤:០៩:៥៤]

6 **ស៖** តើនៅកន្លែង កន្លែងនឹងមានភូមិទេ នៅក្បែរៗហ្នឹង នៅពេលដែលឈប់ហ្នឹង? ហើយគេឱ្យ
7 លោកស្រីធ្វើអ្វីដែរ នៅរថភ្លើងឈប់នោះ?

8 **ឆ៖** បាទ វាគោកត្រុំហ្នឹង មើលទៅជុំវិញអត់ដែល -- អត់ឃើញដំបូងផ្ទះអ្នកភូមិណាសោះ។
9 គេតែស្នាមគេ -- អ្នកមកដល់ដំបូងហ្នឹង ដូចជាមានអ្នកខ្លះរតករតាកដុត ស្នាមដុត ស្នាមអីនៅសល់
10 នៅវាគោកត្រុំហ្នឹង។ អត់មានឃើញអ្នកភូមិចាស់ណាទាំងអស់ មកចាំទទួលយើង ឬក៏មកចាំប្រាប់អី
11 យើងទេ អត់មានសោះ។ ដល់អីចឹងយើងមកដល់ហ្នឹង យើងមីងមាំង ព្រោះខាងក្រោមសុទ្ធតែទឹក ខាង
12 ត្បូងក៏សុទ្ធតែព្រៃ ខាងជើងក៏សុទ្ធតែព្រៃ។ ដល់អីចឹងមិនដឹងជាទៅណា ទៅអីណី ក៏នាំគ្នានៅអង្គុយក្រាញ
13 នៅលើហ្នឹងមើលមុខគ្នាម៉េងម៉ង់ៗអីចឹងទៅ។ មិនហ៊ាននិយាយព្រ ពីព្រោះនៅក្នុងប៉ារ៉ុងហ្នឹងមានយោធា
14 គេនៅតាមប៉ារ៉ុងហ្នឹងម្នាក់ដើរទៅណោះ ម្នាក់ដើរទៅណោះអីចឹង មនុស្សចាស់ មិនក្មេងពេកទេ។
15 អ្នកដឹកជញ្ជូនយើងទៅហ្នឹង យើងឈប់នៅគោកត្រុំហ្នឹង។

16 [១៤:១១:០៤]

17 ហើយដល់មួយសន្ទុះធំគេដើរទៅមុខបាត់ ពួកយោធាពីរបីនាក់ដែលនៅក្បែរប៉ារ៉ុងខ្ញុំហ្នឹង គាត់
18 ឡើងទៅខាងក្បាលរទេះភ្លើងទៅ។ ស្រាប់ពួកក្បាលហ្នឹងរត់ទៅឈប់ៗ ទៅត្បូក -- ទៅលិចបាត់
19 ទៀត។ ពួកយើងដែលមានក្បាលរទេះភ្លើងហើយ នៅតែប៉ារ៉ុងនៅហ្នឹង។ រឹតតែលែងយល់ទៀត មិន
20 ដឹងធ្វើម៉េចបើគេទម្លាក់អីចឹង។ អីចឹងក៏ដល់បានប្រហែលមួយម៉ោង ពីរម៉ោងមក ខ្ញុំមិនអាចមានម៉ោងទេ
21 ពីព្រោះកាលណាយើងទន្ទឹងរឿងរ៉ាវពេកទៅ វាវែង វាខ្លីអី ខ្ញុំមិនអាចប៉ាន់បានទេ ហើយដល់គេមកវិញ។
22 គេដើរមកចូលមកហ្នឹង ព្រោះរឹម៉ក ក្បាលរទេះភ្លើងហ្នឹងគេភ្ជាប់ហើយ គេដើរចូលមក គេទាញអីវ៉ាន់ចុះ
23 អីចឹង ថាឱ្យចុះនៅហ្នឹងនៅ។ ដល់ចុះអីចឹង គេឱ្យទាញទម្លាក់ ម្នាក់ៗភ័យហើយ ស្រវែស្រវាខ្លាចលា
24 បាត់ច្រឡំរបស់របរអី ក៏ត្រូវតែចុះ ព្រោះទឹកមុខគេលែងសប្បាយហើយ។

25 [១៤:១២:០១]

1 ដល់ចុះអីចឹងទៅបានទេទាញក្បាលហ្នឹងទៅអស់ទៅ ទៅលិច អត់មានមកកើតទេ។ អូសយក
2 ទៅលិចចាស់។ ពួកយើងនៅនឹងព្រៃហ្នឹងបណ្តោយ ជិតយប់ហើយ ថ្ងៃរសៀល។

3 **ស៖** តើគេមានប្រាប់មូលហេតុថា ថាហេតុអ្វីបានគេទុកលោកស្រីចោលនៅកន្លែងដែលគ្មាន
4 ភូមិស្រុកអីចឹងទេ?

5 **ឆ៖** គេអត់និយាយផង គេទាញទម្លាក់ទៅ ថាកន្លែងហ្នឹងហើយ គេប្រាប់ម្តងពីមុន ពេលមក
6 ដល់គេថាឱ្យយើងចុះទៅ គឺយើងគ្មានឯណាហ៊ានចុះ។ វាអត់មានភូមិ មានស្រុក វានៅតែក្នុងព្រៃអីចឹង
7 អត់ អត់ដឹងទៅណា មកណា។ ដូចម្នាក់ៗឡើងឡង់ ឯណាកូនឈឺ ឯណាម្តាយចាស់ ឯណាខ្លួនឯងមិនដឹង
8 ទៅឯណា អត់ស្គាល់ស្រុក ស្គាល់ភូមិអីចឹង។ ម៉្លោះហើយវា វាត្រូវនៅរួញរាមិនចុះដល់គេមកជាប់ម្តង
9 ទៀត បានយើងត្រូវតែដឹងថា គេខឹងហើយ។ អីចឹងយើងក៏ស្ទុះស្ទាចុះដែរ។

10 [១៤:១៣:២៤]

11 **ស៖** គេមិនប្រាប់មូលហេតុលោកស្រីទេ។ ក៏ប៉ុន្តែចំពោះលោកស្រីដែលមានបទពិសោធន៍នោះ
12 លោកស្រីតើដឹងទេ ថាហេតុអ្វីបានជាគេទុកលោកស្រីនៅកន្លែងហ្នឹង?

13 **ឆ៖** គឺជាទិសដៅរបស់គេ ដឹកយើងមកដាក់ត្រង់ហ្នឹងហើយ បើយើង អាហ្នឹងជាទិសដៅរបស់
14 គេ គេខុបមកដាក់ហ្នឹងហើយ។ ហើយឱ្យយើងស្តាប់បញ្ហាគេទៅ ទៅរៀនរស់នៅក្នុងព្រៃហ្នឹងទៅរក
15 កន្លែងនៅ រកអីអីចឹងទៅ។ ព្រោះអត់មានអ្នកណាមកប្រាប់ បើសិនជាមានមនុស្សប្រាប់នៅប៉ារុនណា
16 ទៀត ក៏ខ្ញុំមិនដឹង ប៉ុន្តែប៉ារុនដែលខ្ញុំជិះហ្នឹង គឺអត់មានគាត់ប្រាប់ទេ ៗគេគ្រាន់តែទាញសម្តាយយើង
17 ទម្លាក់ៗអីចឹង។ បានយើងដឹងថា ត្រង់ហ្នឹងហើយដែលយើងត្រូវនៅ។

18 **ស៖** តើលោកស្រីអាចពន្យល់ត្រួសៗបានទេ ថាលោកស្រីធ្វើម៉េចដើម្បីទទួលបានទឹក ម្ហូប
19 អាហារមកហូបចុកនោះ ហើយតើធ្វើម៉េចដើម្បីទទួលបានរបស់របរទាំងអស់ហ្នឹង ហើយកន្លែងរស់នៅ
20 វិញលោកស្រីត្រូវរកខ្លះដើម្បីមកសង់ជាជម្រកដើម្បីនៅអីជាអីចឹង ជាដើម?

21 [១៤:១៤:៥២]

22 **ឆ៖** រឿង សូមទោស -- សូមជម្រាប រឿងបញ្ហាទឹក យើងដូចអត់ខ្វល់ទេ ពីព្រោះកន្លែងណា
23 ក៏មានទឹកដែរ ឱ្យតែយើងដាំមានកូនកំសៀវមួយទៅដាក់ដាំទៅ គឺបានហើយ។ ប៉ុន្តែអត់ដឹងមានអាហារ
24 អី ពីព្រោះសុទ្ធតែបន្លែព្រៃ សុទ្ធតែដើមរាំង សុទ្ធតែដើមត្រស់ ដើមត្រង ហើយនិងទឹក ហើយនិងដំបូក
25 ដំបូកដីទួលខ្ពស់ៗហ្នឹងនៅច្រើនណាស់កន្លែងហ្នឹង មានដំបូក។ ដល់អីចឹងយើងមិនដឹងយ៉ាងម៉េចទេ

1 ដល់ពេលពីរបីយប់មក ប៉ុន្តែភ្លៀងចាប់ធ្លាក់ច្រើន ខែហ្នឹងខែកញ្ញា ធ្លាក់រាល់ថ្ងៃទឹកសម្លៀកបំពាក់ ទទឹក
2 អីឱ្យយើងពិបាក ម៉្លោះហើយកល់អាដើមឈើហ្នឹងនៅពីក្រោមខ្លួនទៅឱ្យតែកូនគេងលើខ្លួនទៅ ខ្លួនឯង
3 នៅអង្គុយទ្រាំៗឱ្យកូនបានគេងទៅ យើងអត់មានបានគេបានធម្មតាទេ អត់ទេ គេងអត់កើតតែម្តងលើ
4 ទឹក វាហូរទៅកែវរៗស្ពានហ្នឹងច្រើនណាស់។ ហើយដល់អីចឹងយើងពិបាក ពិបាកមែនទែន មិនដឹង
5 ជាទៅឯណា ង៉េមង៉ាមទាំងអស់គ្នា ដូច្នោះព្រលឹមឡើងអ្នកខ្លះដើរទៅរកកាប់ស្បូវកាប់អី មានអ្នកស្រុក
6 អ្នកអី ខ្លះមានសល់កាំបិតមួយ មានអីគេកាប់គេអីទៅ យើងក៏ពីង ខ្លីគេបានមួយភ្លែត កាប់បាន១បង្គោល
7 ២បង្គោលអីចឹង ទៅរកស្បូវ។ ហើយមិនដឹងជារកត្រីសាច់អីម៉េច បើវាអត់មានអាគ្រឿងធ្វើត្រីសាច់
8 ហ្នឹង ដូច្នោះពេលហ្នឹងជាលក្ខខណ្ឌមួយលំបាកណាស់ក្នុងការរស់នៅ អត់មានអ្វីសម្រួលយើងសោះៗ
9 អត់ៗដឹងទៅរកណាដល់ពីរបីយប់ទៀត មានម្នាក់គេមកហៅថា “ឱ្យទៅភូមិមួយនោះៗ ទៅរកស្រូវ”។
10 ដល់ទៅគេចាត់តាំងឱ្យកិនស្រូវអ្នកមូលដ្ឋាន នៅភូមិដ្ឋានហ្នឹងភូមិសុភី។ ប៉ុន្តែតែដើរយប់មកវិញទម្រាំតែ
11 កិនរួចបានម្នាក់មួយកាញ៉ែកៗ ទូលយកមកភ្លៀងៗ ដំទទឹកជោក អីចឹងយកទាំងអង្ករទទឹកជោកហ្នឹងទៅ
12 ចាក់ឱ្យរួមឱ្យគេ។ គេមានរួមកែវរៗផ្លូវរទេះភ្លើងហ្នឹង មានមួយរួមបានគេរាល់ឱ្យយើង។

13 [១៤:១៦:៥០]

14 គេរាល់ឱ្យយើងញាំវិញ។ មិនមែនថាទូលបានប៉ុណ្ណឹងយកមកសម្រាប់ខ្លួនយើងទេ យកមកដាក់
15 រួម។ ដល់អីចឹងគេរាល់ឱ្យម្នាក់១កំប៉ុងៗអីចឹងដែរក្នុងពីរបីថ្ងៃមុនហ្នឹងចាស នៅក្នុងព្រៃគោកត្រុំហ្នឹង។
16 ដល់អីចឹងយើងទៅយកអាហ្នឹងមកបបរ យកមកអីញ៉ាំទៅ ខ្លះទៅដើរកាត់ស្បូវទៅឃើញៗអាស្បូវហ្នឹង
17 យកកាប់ទៅ ហើយនៅតាមស្បូវហ្នឹងសម្បូរជាងគេគឺសត្វម្រឹមព្រះ។ សត្វម្រឹមព្រះហ្នឹងធំៗណាស់
18 គួរឱ្យខ្លាច ប៉ុន្តែពេលនុំមានអ្នកខ្លះប្រាប់ថា រ៉ែ អាហ្នឹងធ្លាញ់ណាស់ ដល់អីចឹងទាំងខ្ញុំទាំងគេ ខ្ញុំខំទោះបី
19 ខ្លាចប៉ុនណាយកមក គេថាដុតទៅសាច់វាសណាស់ដូចបង្កង ស្រាប់យកដុតឱ្យកូនវាអត់មានអីទាំងអស់
20 សត្វហ្នឹង។ អីចឹងយើងញាំតែប្រោះស្នា អាដើមប្រោះស្នាសម្បូរណាស់នៅក្នុងព្រៃហ្នឹង។ នៅក្នុងព្រៃ
21 ហ្នឹងយកមកស្ទោរតែម្តងអត់មានម្ហូបទេចាស។ ស្ទោរដាក់អំបិលទៅ ញ៉ាំ។ អ្នកមានអំបិល បើអ្នកអត់
22 អំបិលអត់។ រួចហើយអាម្រឹមព្រះហ្នឹងបោះចោលអត់ចេះញ៉ាំ ហើយខ្លាចទៀតផងចាស។ យើងមិនដឹង
23 ជាទៅរកអីទេអត់ស្គាល់ភូមិគេ យូរៗជួបមនុស្សម្នាក់មកនាំ -- មកៗថាឱ្យទៅរកអីចឹង។ ដល់ពេលវា
24 ពិបាក៤, ៥, ៦ថ្ងៃ ខ្ញុំចែងន្យ ខ្ញុំបានដើរទៅស្រាប់ជួបពូមួយអង្គុយនៅរ៉ាវទេះ -- លើផ្នល់រទេះភ្លើងហ្នឹង
25 មុខស្រងូតស្រងាត់ ខ្ញុំចង់ខ្លាចថាគាត់ដូចជាខ្លាចលង ឬក៏យ៉ាងម៉េចអត់និយាយអីទាំងអស់។ ខ្ញុំសួរគាត់

1 ទៅ គាត់ថាគាត់មករកបងប្អូនឈ្មោះនេះៗ ដល់រាប់ទៅ ខ្ញុំដឹងថា លោកតាខ្ញុំហើយ អីចឹងខ្ញុំហៅ
 2 គាត់ទៅជួបលោកប៉ាខ្ញុំវិញ។ ដល់ទៅជួបវិញគាត់ហៅថា “តទ្បូរទៅនៅខាងណោះវិញ យើងមានភូមិ
 3 មួយ” អីចឹងកន្លែងហ្នឹងអត់មានភូមិ ក៏នាំគ្នាប្រមូលបងប្អូនហ្នឹងបានប្រហែលជា ៥, ៦, ៧នាក់ ទាំងអី
 4 យ៉ុនហ្នឹង ខ្ញុំជួបអីយ៉ុនហ្នឹង ខ្ញុំជួប ជាបងមួយក្មេកខ្ញុំបង្កើត។ ដល់ខ្ញុំជួប គាត់ប្រាប់ខ្ញុំថា “ស៊ុន ម៉ាក់ឯង
 5 ហ្នឹងគាត់ស្លាប់នៅតាកែវណោះហើយ ទាំងប្អូន២នាក់ក៏ស្លាប់ដែរ អត់មានបានមកទេ”។ យើងដើររក
 6 ដើម្បីឲ្យឃើញម៉ែហ្នឹង តែគាត់ប្រាប់មកថា “ស្លាប់ហើយ”។ គាត់ក៏នាំគ្នាទៅតាមបងមួយនៅខាងជំរំថ្ម
 7 ហ្នឹង។ យើងទៅមើលគាត់ គាត់ថា “គាត់មកមុនពួកអាមុនពួកអូនឯង។ បងមកមុនពួកអូនឯង
 8 ប្រហែល៦-៧ថ្ងៃហើយ”។ ដល់អីចឹងគាត់មានទីតាំងរបស់គាត់។

9 [១៤:១៩:២៤]

10 ប្រហែល១អាទិត្យក្រោយមក ដែលខ្ញុំនៅគោកត្រុំហ្នឹងទាំងលំបាកទាំងលំបិនហ្នឹង បានទៅ
 11 គោកត្រុំហ្នឹង។ ដល់ទៅគោកត្រុំហ្នឹងក៏មិនខុសពីហ្នឹងដែរ ស្ថានភាពមិនមែនភូមិអ្នកស្រុកទេ គឺជាដីទួល
 12 មួយតូចល្មម ហើយគេឲ្យឈ្មោះថា “ជំរំថ្ម” ព្រោះអ្នកស្រុកសង់ -- អី អ្នកជម្លៀសហ្នឹងទៅសង់ផ្ទះខ្ពម
 13 អីនៅហ្នឹង ក្បែរៗទឹកហ្នឹង សុទ្ធតែទឹកលិច ហើយអានោះដំបូក ហើយអាកន្លែងដីភូមិគេហៅ “ជំរំថ្ម”
 14 ហ្នឹង គឺជាៗទីលានបញ្ជាន់ស្រូវរបស់អ្នកស្រុកខេត្តបាត់ដំបងទេ ពេលគេច្រូតស្រូវរួចគេអត់ទៅភូមិគេ វា
 15 ឆ្ងាយៗ គេធ្វើលានហ្នឹងបញ្ជាន់។ ដល់យូរទៅលានហ្នឹងវាអត់មានផ្ទៃឈើផ្ទៃអីញ្ចាំទេ។ អត់មានសោះ
 16 មានតែដីទួលប៉ុណ្ណឹងទេ ដែលឲ្យយើងកល់ដាក់ដើរចុះដើរឡើងអីបានបន្តិចបន្តួចហ្នឹង។ ហ្នឹងបានៗ
 17 ក្រោយមកទៀតវាអត់១ខែ២ខែ អត់ខ្លាំងពេកចាស់ អត់ខ្លាំងពេកខ្ញុំរត់ៗទៅរកភូមិចាស់។ ស្រាប់តែមាន
 18 ពូមួយនឹងមក ពូចម្នាក់ហ្នឹងខ្មៅអ្វីញហ្នឹង លោកមកនិយាយរដិនៗថា មកពុកមែរកយកៗអាការុងមក
 19 ទៅដើររកបន្លែ ដល់អីចឹងម្នាក់ៗស្ទុះស្រវកបាន គាត់នាំទៅ។ គាត់នាំទៅដើរត្រឡប់មកវាគោកត្រុំវិញ
 20 បានដើរលើផ្លូវរទេះភ្លើងទៅកើត។ ទៅកើតទៅ ទៅយូរៗៗទៅនៅតាមកៀនផ្លូវរទេះភ្លើងខ្ញុំឃើញមនុស្ស
 21 ងាប់ច្រើនពេក បែបមនុស្សហ្នឹងវាអត់ គាត់មិនដឹងទៅណា មកអីណី ឃើញងាប់នៅលើអាកូនរាន
 22 គេកាត់ៗដូចសំបុកៗចាបនៅ ដូចថា តូចៗកូនខ្ពស់ កូនខ្ពស់តូចៗហ្នឹងប៉ុន្តែដុត ស្នាមដុតដើមឈើហ្នឹង
 23 ហើយមនុស្សហ្នឹងនៅច្រងេងច្រងាងពេញអាតាមផ្លូវរទេះភ្លើងទៅកើតហ្នឹង។

24 [១៤:២១:១៧]

25 ពេលហ្នឹងហើយដែលខ្ញុំពុកក្មេកខ្ញុំគាត់ស្អុត គាត់ដើរលែងរួច គាត់ចុកឡើងចង់បញ្ជូរភ្នែក គាត់

1 ណាមួយហេតុអ្វីពេលអត់មក ដល់មកដើរឃើញអីចឹងវាវន្តត់ ក៏ចាប់ខ្យល់គាត់ទៅ ឲ្យគាត់ទៅភូមិវិញ
 2 ទៅ។ ខ្ញុំនឹងប្រឹងទៅទៀតហើយ ដើម្បីឲ្យបានបន្ថែម តែអត់មានបន្ថែមសោះ អត់ជួបទេបន្ថែម យូរអើយ
 3 យូរ។ យូរទៅវិលមុខខ្លួនយើងហ្នឹងទៀត។ ដល់វិលមុខខ្លួនយើងទៀត គេលែងឲ្យយើងដើរតាមគេហើយ
 4 អ្នកណាដែលគេនៅទៅរួចគេដោះខ្លួនហើយ គេចង់ទៅមុនហើយ។ បានបងប្អូនដីដូនមួយក្នុងប៉ារ៉ាហ្វីហ្នឹង
 5 មីអូនមិនទៅកើតទេ មីអូនឯងនៅហ្នឹងហើយ កុំអាល់រកកន្លែងជ្រកសិន។ បងទៅរកឲ្យបានព្រោះយប់
 6 ឥឡូវហើយ ហើយមេអ្នកដឹកនាំយើងគេទៅបាត់ហើយ។ ប៉ុន្តែដើរជាមួយគាត់នឹង គាត់ចេះតែចូលក្នុង
 7 កន្ត្របព្រៃទាញស្លឹកថ្មីស្លឹកអីយកមក គាត់ញ៉ាំហើយ ញ៉ាំចែកយើងហ្នឹងញ៉ាំ បែបហេតុគាត់។ គាត់ក៏
 8 ហោរ យើងក៏ហោរ ហឹងត្រចៀក ខ្ញុំវិលមុខទៀត។ ខ្ញុំទៅលែងរួច។

9 [១៤:២២:១៤]

10 លើផ្លូវរទេះភ្លើងហ្នឹងអត់ទាន់ជួបបន្ថែមផង ប៉ុន្តែដល់ពេលដែលខ្ញុំ គេយកទៅធ្វើនៅភូមិមួយនៅ
 11 តាមផ្លូវរទេះភ្លើងជិតកោះចា ខាងណោះគោកត្រុំ ខាងនេះកោះចា។ នៅពេលកោះចាហ្នឹង គេនៅនឹង
 12 ខ្នងតាហ្នឹង សូមគេធ្វើខ្លួនទៅ។ យប់ហ្នឹងតាកោះចា ហ្នឹងគាត់ស្តម កូនគាត់ពីរបីនាក់ គាត់ដួសបាយ
 13 ត្រកូនហ្នឹង ត្រកូនសុទ្ធ យកមកឲ្យខ្ញុំមួយកូនបាន ព្រោះខ្ញុំអង្គុយក្បែរគាត់មើលមុខគាត់ដែរ។ តែខ្ញុំញ៉ាំ
 14 អត់កើត ព្រោះនឹកអាណិតថា គេខំធ្វើបាន គេ -- ខ្ញុំឲ្យគេញ៉ាំវិញទៅ។ ខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីហ្នឹងដែរ។
 15 ហើយគេងាប់ម្នាក់ហ្នឹងយប់ហ្នឹង។ ស្តែកឡើងអ្នកយកទៅកប់សុទ្ធតែមនុស្សខ្លាចទាំងអស់។ អ្នកដែល
 16 មកសុំយកទៅកប់ហ្នឹងដូចខ្លាចហើយ គ្នាគ្មានកម្លាំងទេ។ ប៉ុន្តែបើគេឲ្យអង្គុយកប់ហ្នឹងក៏គាត់យកទៅ
 17 កប់ដែរ។ ខ្ញុំមើលទៅអ្នកនឹងក៏មិនរស់ដែរ រួចខ្លួនខ្ញុំក៏មិនដឹងមកខ្ញុំដល់កម្រិតណា ព្រោះវាជ្រះដុសធ្មេញក៏
 18 គ្មាន សាប៊ូក៏គ្មាន ក្រាសសិតសក់ក៏គ្មាន កញ្ចក់ក៏គ្មាន។ អត់ដែលបានមើលមុខទេ ដូចមនុស្សព្រៃអីចឹង
 19 ពេលហ្នឹង។ ខ្ញុំរៀបរាប់ប៉ុណ្ណឹងបានហើយទេ លោកស្រី។

20 [១៤:២៣:២៨]

21 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

22 សូមអញ្ជើញបន្តទៀត ប៉ុន្តែមានការបែងចែកពេលវេលាទេ រវាងក្រុមមេធាវីនាំមុខតំណាងដើម
 23 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ជាមួយនិងតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញា។ ពេលវេលាជិតអស់ហើយនៅសល់តែ
 24 ២០នាទីទៀតទេ។

25

1 **លោកស្រី អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហ្វត៖**

2 លោកប្រធាន ខ្ញុំត្រូវការប្រហែលជា ១០នាទី ទៀតទេ។ ហើយសហព្រះរាជអាជ្ញាប្រហែលជា
3 ត្រូវការ ២០ទៅ៣០នាទី តែប៉ុណ្ណោះលោកប្រធាន។ សូមអរគុណ។

4 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

5 យើងបានរំលឹកហើយថា ឱ្យ១កន្លះថ្ងៃ ហើយមានការខកខានបន្តិចបន្តួច យើងបានថែមម៉ោង
6 ឱ្យព្រឹកមិញ ៧នាទី។ ហើយដោយសារមានការយឺតយ៉ាវបន្តិចនៅរសៀលនេះ អីចឹងគឺមិនអនុញ្ញាតឱ្យ
7 ច្រើនពេកទេ។ សូមឱ្យមានការតាំងសំណួរឱ្យបានជាក់លាក់ ហើយឱ្យចំបញ្ហា ដើម្បីពន្លឿនកិច្ចដំណើរ
8 ការនីតិវិធី។

9 [១៤:២៤:៤៣]

10 **លោកស្រី អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហ្វត៖**

11 លោកប្រធានយើងខ្ញុំយល់ណាស់ យើងចាប់ផ្តើមព្រឹកមិញ គឺដប់មួយដប់ប្រាំនាទី ហើយល្ងាច
12 នេះ គឺថាម៉ោងដូចរាងជ្រុងបន្តិចហើយបានយើងចាប់ផ្តើមនោះ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមគោរពតាមការ
13 សម្រេចរបស់លោកប្រធាន។

14 **សួរដោយលោកស្រី អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហ្វត៖**

15 **ស៖** លោកស្រី តើភូមិចុងក្រោយបំផុតដែលលោកស្រីរស់នៅនោះជាភូមិអ្វីដែរ?

16 **លោកស្រី ទីង សុខា៖**

17 **ឆ៖** ភូមិចុងក្រោយដែលខ្ញុំរស់នៅរហូត ដល់ឆ្នាំ៧៩វិញ ហ្នឹង គឺភូមិស្រែអូរ ចាស ស្រុក --
18 ភូមិស្រែអូរ មោងឫស្សី ខេត្តបាត់ដំបង។ ពេលហ្នឹង គឺខ្ញុំរត់ហើយ ដល់ពេលយប់ហើយ ខ្លាំងហើយ
19 ពីព្រោះខ្ញុំគិតថា ទឹកនៃនៃព្រៃនេះ ប្រាកដជា -- ខ្ញុំបានគិតអីចឹង ខ្ញុំថា ប្រហែលជាគេទុកឱ្យស្លាប់ទាំង
20 អស់ហ្នឹង។ ពីព្រោះវាស្លាប់ច្រើនណាស់ហើយ ពីមុន ក្នុងរយៈពេល២ខែហ្នឹង ស្លាប់ៗ នឹងអត់ ស្លាប់នឹងគ្មាន
21 ថ្នាំ ខ្លះពិបាកខ្លាំងពេក អត់ស្ត្រីធ្វើហ្នឹង ហើយមិនដឹងរកភូមិណាដើម្បីដោះដូរបាន។ អីចឹង ខ្ញុំរត់មកភូមិ
22 មួយទៀត គឺហើយចុងក្រោយហ្នឹង គឺស្រែអូរ ចាស។

23 [១៤:២៥:៥៩]

24 **ស៖** សូមអរគុណលោកស្រី។ លោកស្រីបានរៀបរាប់អំពីការជម្លៀសទាំងពីរលើក ដែល
25 លោកស្រីបានទទួលរង ហើយលោកស្រីរៀបរាប់អំពីកន្លែងដែលលោកស្រីបានឆ្លងកាត់ ហើយលោក

1 ស្រីថា “កូនស្រីលោកស្រីនៅពេលនោះ ដែលមានអាយុ៤ឆ្នាំនោះ ស្លាប់ដោយសារតែខ្លះអាហារ
2 ហើយនិងមិនមានការថែទាំបានល្អ ហើយដោយសារតែមានការជម្លៀសជាបន្តបន្ទាប់”។ តើលោកស្រី
3 អាចជម្រាបបានទេ ថាតើស្វាមីរបស់លោកស្រីនោះ អាចបានទទួលរងនូវការជម្លៀសទាំងពីរលើកនេះ
4 យ៉ាងម៉េចដែរ?

5 **ឆ៖** បាទ គាត់ក៏ដូចខ្ញុំដែរ ព្រោះនៅជាមួយគ្នា ប្តីប្រពន្ធ អត់បែកគ្នាបានទេ ពីតាកែវហ្នឹង ទៅ
6 រហូត ដល់អីចឹង ប៉ុន្តែគាត់ចាប់ឈឺច្រើនជាងគេ។ គាត់ឈឺដំបៅ នៅតាំងពីជំរំថ្ងៃ ឈឺជើង
7 ហើមប៉ុណ្ណឹងៗ ដើរចុះទឹក អត់បានទេ ពីព្រោះនៅលើទឹក យើងនៅលើទឹក។ ហើយកូនខ្ញុំអីហ្នឹង ដល់
8 ពេលខ្ញុំរត់មកស្រែអូរហ្នឹង នៅឆ្នាំ៧៦ កូនស្រីក៏ស្លាប់ ឪពុកក្មេកខ្ញុំក៏ស្លាប់ ប្អូនស្រីពីរនាក់ក៏ស្លាប់។

9 [១៤:២៧:០២]

10 វាអស់រលីងពីខ្លួនហើយ អ្នកនៅក្នុងគ្រួសារតែមួយហ្នឹង ថាបានមកភូមិថ្មី ថាព្រែកបានរស់ ប៉ុន្តែ
11 ដល់មកភូមិថ្មី ផ្ទៃឈើគេមាន តែគេដាក់រួមៗ អត់អាចអ្នកណាមកបានញាំទៀតទេ។ ដល់រួមអស់ហើយ
12 យើងញាំតាមរបបដែលគេឱ្យបបរ ថ្ងៃខ្លះមានបបររាវ ថ្ងៃខ្លះកន្ទក់ ហើយអត់បានឆ្នាំង គេប្រមូលយកទៅ
13 ដាក់រួមទាំងអស់។ អាពេលហ្នឹង ដែលដាច់ពោះខ្លាំងមែនទែន នៅភូមិចាស់មែន ប៉ុន្តែគ្មានសេរីភាព ដើរ
14 ហើរ។ បើគេចាប់បាន ក៏គេមិនឱ្យយើងរស់ដែរ ហើយដល់អីចឹង កូនខ្ញុំបានស្លាប់នៅពេលហ្នឹងហើយ។
15 ស្លាប់នៅពេលហ្នឹង វាក្តៅៗ វារាក វាហើមជើងព្រលៗ តាំងពីជំរំថ្ងៃ។ ដល់មកដល់ណោះ អត់ថ្នាំអីទៀត
16 ព្យាបាលអត់បាន ពីចុង៧៥ ខ្ញុំខំរត់ទៅមោង ខ្ញុំខំយកកូនហ្នឹងទៅមោង ពីព្រោះខ្ញុំមានជំនឿ ជឿជាក់លើ
17 មន្ទីរពេទ្យ។ ដល់ទៅបានមោងហ្នឹង ជួបលោកគ្រូពេទ្យចាស់ ឈ្មោះលោក ទឹម គឹមសៀ ហ្នឹង។ គាត់
18 ពូកែ គាត់ព្យាបាលទៅ វាស្រកបាត់រាកទៅ ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ។ តែដល់៧៦ ឈឺខ្លាំងទៀត អត់មានអ្នក
19 ណាមើល ខ្ញុំចេះតែដើរធ្វើការទៅ ហើយឪពុកជីតាអីស្លាប់អស់អីចឹងទៅ កូនខ្ញុំត្រូវស្លាប់តែម្តង ៧៦
20 ហ្នឹង ស្លាប់ ហើយប្អូនពីរនាក់ ក៏ស្លាប់នៅ៧៦។

21 [១៤:២៨:២១]

22 អីចឹងអស់ហើយ នៅ៧៦ នៅចុង៧៧ អំ! ដើម ៧៧ ចប់ ខ្ញុំមានរឿងមួយដែលធ្ងន់ទៀត ប៉ុន្តែ
23 ពាក់ព័ន្ធនឹងគ្រួសារខ្ញុំ គឺគាត់ឈឺ ឈឺម្តងបាក់ វាបាក់កម្លាំងគាត់ខ្លាំងគាត់ពេកទៅ ដើរឯងក្អែក ថ្ងៃល្ងាច
24 ម៉ោងបួន ម៉ោងប្រាំ ឯងធុរកិច្ចមិនឃើញទេ។ បើគេឱ្យទៅប្រជុំឯងធុរ គេឃើញគាត់ដើរចូលព្រៃបន្តា។
25 អីចឹង ខ្ញុំអីត្រូវដឹកដៃ ដឹកអីគាត់អីចឹងថែមទៀត។ ពិបាកណាស់ គ្រួសារខ្ញុំ គាត់បាក់ខ្លាំង ហើយគាត់ខ្លាច

1 គេបំផុតទៀត។ បើខ្លាចគេ មិនហ៊ានរកអីញ៉ាំផ្អែសផ្អាសទេ ខ្លាចគេចាប់ គេវែអីអីចឹង គាត់ភ័យណាស់។
2 ដល់មក៧៧ គាត់សម្រេចចិត្តធ្វើសម្លាប់ខ្លួនបណ្តោយ។

3 **ស៖** តើលោកស្រីអាចជួយសង្គ្រោះជីវិតគាត់បានទេ នៅពេលនឹង?

4 **ឆ៖** អីសង្គ្រោះគាត់បាន ប៉ុន្តែមិនមែន --- ពេលខ្ញុំចេញមកពីធ្វើការ ព្រោះខ្ញុំពីរបីថ្ងៃទៀត គេ
5 បញ្ជូនខ្ញុំទៅរនាម ឬក៏ទៅរលួស ដើម្បីទូលស្រូវឆ្ងាយពីគាត់ ហើយកូនស្លាប់អស់ហើយ ហើយមានកូន
6 ស្រីមួយគ្រឿង ទៅនៅផ្ទះគេដើម្បីរស់។ ដល់អីចឹង គាត់ឯកា ត្រូវខ្ញុំទៅមុខទៀត។ ដល់អីចឹង ខ្ញុំចេះតែ
7 ភ័យរអើលៗ ព្រោះខ្ញុំបានជួបពីរដង ឃើញគាត់ មានអារម្មណ៍ចង់ធ្វើស៊ីស៊ីតហ្នឹង ចង់ធ្វើស្លាប់ខ្លួនហ្នឹង។
8 ម្តងនោះ ខ្ញុំឃើញគាត់ចេញពីព្រៃស្ងាត់មក។ ខ្ញុំសួរថា “ម៉េចក៏មកនៅព្រៃខ្លាចអីចឹងបង?” គាត់ថា “ចាំ
9 ទៅដល់ផ្ទះប្រាប់”។ ទៅដល់ផ្ទះគាត់ប្រាប់ថា គាត់ខ្លាចឈ្លបគេចាប់គាត់ ពីព្រោះក្មេងៗចេះតែមកច្រៀង
10 លេងក្បែរផ្ទះហ្នឹង គាត់ចេះតែភ័យ។ ព្រោះឃើញគេអូសមនុស្សទៅឡើងរទេះសេះ ៗយកទៅធ្វើការងារ
11 គេហ្នឹង បាត់ៗអស់ពីមុខគាត់។ ដល់អីចឹងគាត់ភ័យ គាត់ឈឺផង ធ្វើការអត់បានពេញកម្លាំង គាត់ទៅពូន
12 ដល់គាត់ពន្យល់ខ្ញុំអីចឹង ខ្ញុំស្នាបគាត់ ខ្ញុំអាណិតគាត់ពេក ខ្ញុំមើលទៅហោប៉ៅ គាត់មានគំនិតចង់សម្លាប់
13 ខ្លួនហ្នឹង គ្រាប់បែកគួក។ ខ្ញុំជម្រាបទៅដូចជាឡើងកំប្លែងចុះ។ ខ្ញុំថា “ស្តីអាហ្នឹង?” គាត់ថា “អាហ្នឹង ទុក
14 សម្រាប់សម្លាប់ខ្លួន។ ដូចថាពេលណា គេយកបងទៅ បងលេបហើយ ពីព្រោះវាងាប់ល្បឿន”។

15 [១៤:៣០:៥៣]

16 គាត់ភ័យខ្លួនគាត់ ខ្ញុំក៏យកបោះចោលចេញអស់។ តែពីពេលហ្នឹងមក ខ្ញុំលែងទុកចិត្តគាត់។ ព្រោះ
17 ពួកគាត់លែង គេក៏មនុស្សអត់ចេះនិយាយច្រើនទេ គាត់ស្ងៀម គាត់ត្រិះរិះច្រើន គាត់មិនធ្វើអីឱ្យខ្ញុំខ្វល់
18 ច្រើនពេក គាត់មិនដែលនិយាយអីទេ។ ដល់ពេលថ្ងៃមួយ ដែលខ្ញុំត្រូវបែកទៅធ្វើការនៅស្រុករលួស
19 ខ្ញុំបាត់គាត់ៗ ខ្ញុំចូលមករកគាត់មិនឃើញ រកគាត់មិនឃើញ ខ្ញុំក៏រត់ទៅផ្ទះបាយ ក្រែងគាត់ទៅយកបាយ
20 រត់ទៅបង្គន់ក្រែងគាត់ទៅបង្គន់ អត់ឃើញ។ ដល់ចូលមកក្នុងផ្ទះខ្លួនឯងបានឃើញ។ គាត់ធ្វើអត្តឃាត
21 រួចហើយ ប៉ុន្តែបូស្សីហ្នឹងវាបាក់ បូស្សីដែលគាត់ចងហ្នឹង គឺវាបាក់ ហើយជើងគាត់ឈរលើបន្តិចនៅក្បែរចុង
22 ជើងហ្នឹងប៉ះបូស្សីបន្តិចបន្តួច។ ខ្ញុំស្រាយគាត់ ជួយសួរវេ ជួយជាន់ ដំ បង្វិលចុះឡើង សព្វគ្រប់
23 ខ្ញុំនឹកឃើញថាវាបូស្សីហ្នឹងវាបាក់ប្រហែលជាមិនអី ចេះតែខំៗធ្វើសព្វគ្រប់ ប្រហែល១ម៉ោង ខ្ញុំយំលែង
24 មានទឹកភ្នែកដំបូង តែដល់ចុងក្រោយ នៅតែអង្គុយរៀបរាប់ទៅវិញ។ វាអស់សង្ឃឹមទាំងខ្ញុំ អស់
25 សង្ឃឹមទាំងគាត់។ អីចឹងក៏ជាន់ ដល់ជាន់ខ្លាំងពេញកម្លាំងខ្ញុំ ខ្ញុំឡើងជាន់ទៅបានឃើញចេញខ្យល់មក

1 ចេញខ្យល់ម៉ាអើកមក។ ធ្វើទៀត ធ្វើចលនាអីចឹងទៀត បានចេញខ្យល់ម៉ាអើកទៀត តែអត់បង្រះទេ
2 គឺនៅតែស្លឹកអីចឹងរហូត។ ទាល់តែខ្ញុំយកទឹកមកលាងគាត់ មុននឹងគាត់ស្លាប់ហ្នឹង អំមុននឹងថាខ្ញុំចង់កប់
3 គាត់ហ្នឹង គឺលាងទឹក ចំអាសទឹក ខ្មែរហៅថា “ចំអាសទឹក” លាងឱ្យគាត់បានស្អាត តែដល់មុនត្រូវទឹក
4 ទៅ ស្រាប់ឃើញជីពចរឡើងវិញ។ បានគាត់បានរស់មកទៀតបានចាស់។ ពេលសង្គ្រោះបានប៉ុណ្ណឹង។

5 [១៤:៣៣:២១]

6 **ស៖** សូមអរគុណលោកស្រី។ ខ្ញុំគិតថាសក្ខីកម្មរបស់លោកស្រីនាពេលនេះមានការលំបាក
7 ណាស់ ដូច្នេះខ្ញុំសូមបញ្ចប់ត្រឹមនេះ ហើយខ្ញុំសូមអរគុណចំពោះការបង្ហាញព័ត៌មានយ៉ាងពិស្តារ ហើយ
8 និងបានរៀបរាប់នូវព្រឹត្តិការណ៍ដែលលោកស្រីបានឆ្លងកាត់ជូនអង្គជំនុំជម្រះ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-
9 វេណី។ សូមអរគុណលោកស្រីច្រើនណាស់។

10 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

11 បាទ អរគុណ។ ហើយតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាទំនងត្រូវការពេលវេលាប៉ុន្មានទៅ?

12 **លោក ខេល លីសាក់៖**

13 លោកប្រធាន យើងត្រូវការប្រហែលជា២០នាទី លោកប្រធាន។

14 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

15 បាទ អរគុណ។ ឥឡូវនេះដល់ពេលសម្បូរសម្រាកដែរហើយ។

16 អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាក២០នាទី ចាប់ពីពេលនេះតទៅរហូតដល់ម៉ោងបីខ្លះដប់នាទីសូម
17 អញ្ជើញចូលវិញ ដើម្បីបន្តកិច្ចដំណើរការសវនាការ។

18 មន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការសម្របសម្រួលផ្តល់កន្លែងសម្រាកនៅបន្ទប់រង់ចាំសម្រាប់សាក្សី អ្នក
19 ជំនាញដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ ក្នុងអំឡុងពេលសម្រាក ហើយនិងឱ្យអញ្ជើញគាត់មកកាន់
20 កន្លែងផ្តល់សក្ខីកម្មនេះវិញនៅវេលាម៉ោងបីខ្លះដប់នាទី។

21 សម្រាកចុះ!

22 **ក្រឡាបញ្ជី៖**

23 សូមអញ្ជើញក្រោកឈរ!

24

25 (សវនាការសម្រាកពីម៉ោង ១៤:៣៤នាទី ដល់ម៉ោង ១៤:៥៦ នាទី)

1 [១៤:៥៦:៣៨]

2 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

3 អង្គុយចុះ!

4 អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ និងផ្តល់វេទិកាជូនទៅតំណាងសហ
5 ព្រះរាជអាជ្ញា ដើម្បីមានឱកាសក្នុងការតាំងសំណួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ។

6 សូមអញ្ជើញ!

7 **លោក ខេល លីសាក់៖**

8 សូមអរគុណលោកប្រធាន។

9 **ការតាំងសំណួរដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា**

10 **សួរដោយលោក ខេល លីសាក់៖**

11 **ស៖** សូមជម្រាបសួរ ខ្ញុំឈ្មោះ ខេល លីសាក់ ហើយខ្ញុំនឹងមានសំណួរមួយចំនួនដើម្បីចោទសួរ
12 ទៅលើលោកស្រីតាងនាមឱ្យសហព្រះរាជអាជ្ញា។ លោកស្រីបាននិយាយរួចហើយ អំពីការជម្លៀសពី
13 ភ្នំពេញទៅស្រុកបាទី ហើយលោកស្រីក៏បាននិយាយនៅពេលមុននេះអំពីការចុះឈ្មោះរបស់អ្នកដែល
14 ត្រូវជម្លៀស គឺថាលោកស្រីត្រូវប្រាប់ឈ្មោះ ប្រាប់អំពីការងារ និងកន្លែងដែលលោកស្រីធ្វើដំណើរមក។
15 អ្វីដែលខ្ញុំចង់សួរលោកស្រីជាដំបូង គឺថានៅពេលដែលលោកស្រីនៅក្នុងស្រុកបាទី តើលោកស្រីមាន
16 សង្កេតឃើញថា មានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកជម្លៀសដែលប្រាប់គេថា គាត់ជាទាហាន ឬក៏ជានគរបាល
17 ឬក៏ជាមន្ត្រីពីសម័យ លន់ នល់ ដែរឬទេ? តើមានអ្វីកើតឡើងដែរឬទេ?

18 [១៤:៥៨:០៩]

19 **លោកស្រី ទីង សុខា៖**

20 **ឆ៖** បាទ សូមគោរពសហព្រះរាជអាជ្ញា។ ពេលដែលទៅដល់ភ្នំ -- ទៅដល់ស្រុកបាទីហ្នឹង
21 ភ្លាម អ្នកភ្នំពេញបានទៅនៅតាមផ្ទះអ្នកមូលដ្ឋានចាស់ ហើយតាមផ្ទះខ្លះ អ្នកមូលដ្ឋានចាស់ដឹង ដឹងថា
22 អ្នកនេះទាហាន អ្នកនោះជាប៉ូលីសអីនៅជាមួយគាត់។ ដល់បានមក ៣, ៤ ថ្ងៃមកទៀត ស្រាប់តែឃើញ
23 ស្ងាត់ៗអស់ទៅ អ្នកហ្នឹងមិនដឹងចេញទៅណាទៀតទេ ខ្ញុំអត់ដឹងទេ។ តែដល់ប្រហែលជា១ខែអីហ្នឹង
24 បានឮពីសម្តីគេហ្នឹង គេនិយាយបន្តគ្នាយ៉ាងស្ងាត់ហ្នឹងថា គេយកទៅនៅភូមិមួយជុំគ្នាហើយ បួនប្រាំពាន់
25 នាក់ ថាអីចឹងណា មួយភូមិក្រាំងលាវហ្នឹង។

1 [១៤:៥៩:០៦]

2 **ស៖** តើលោកស្រីធ្លាប់ ឬក៏ធ្លាប់ឃើញថា មនុស្សទាំងអស់នេះត្រូវបានគេយកចេញពីកន្លែង
3 ដែលលោកស្រីរស់នៅដែរឬទេ?

4 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

5 លោកស្រីកុំអាចទាន់ឆ្លើយតប!

6 សូមអញ្ជើញលោកមេធាវីអន្តរជាតិការពារក្តីលោក នួន ជា!

7 **លោក ហ្សូស្តី ប៉ៅ៖**

8 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ខ្ញុំជំទាស់ទៅលើសំណួរនេះទាក់ទងទៅនឹងទម្រង់នៃការសួរថាតើ
9 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានឃើញអំពីមនុស្សដែលត្រូវបានគេយកចេញឬក៏អត់? ដូច្នោះ ខ្ញុំជំទាស់ទៅនឹង
10 ព្រះរាជអាជ្ញា។ ឱ្យព្រះរាជអាជ្ញាបែងចែកជាសំណួរពីរ ថាតើ ទី១បានឃើញ? ឬក៏ទី២ បានឮអំពីការ
11 យកមនុស្សចេញពីតំបន់ដែលគាត់រស់នៅ។ ធ្វើដូច្នោះដើម្បីកុំឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីគាត់មានការយល់
12 ច្រឡំ។

13 **លោក ឌេល លីសាក់៖**

14 សំណួរ លោកប្រធានខ្ញុំគិតថា ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីប្រហែលជាមិនមានការឆ្ងល់ ឬក៏មិន
15 មានការមិនច្បាស់លាស់អ្វីទាក់ទងទៅនឹងចំណុចទាំងអស់នេះទេ យើងអាចធ្វើការសួរទៅលើដើមបណ្តឹង
16 រដ្ឋប្បវេណី ថាតើគាត់យល់ច្បាស់អំពីសំណួរខ្ញុំ ឬក៏អត់?

17 **លោក ហ្សូស្តី ប៉ៅ៖**

18 (គ្មានការបកប្រែ)

19 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

20 បាទ អញ្ជើញ!

21 **លោក ហ្សូស្តី ប៉ៅ៖**

22 ការជំទាស់របស់ខ្ញុំគឺមិនទាន់សម្រេចនៅឡើយ។ ដូច្នោះខ្ញុំចង់ឱ្យមានការសម្រេចថាតើការជំទាស់
23 របស់ខ្ញុំយ៉ាងដូចម្តេចដែរ មុននឹងយើងអនុញ្ញាតឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីធ្វើការឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរ
24 នេះ។

25

1 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

2 តំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាមានអីតបទៅនឹងសេចក្តីជំទាស់ទេ? ឥឡូវមានការជំទាស់ហើយ។
3 តាមធម្មតា បើលោកមិនមានការ សេចក្តីជំទាស់ទេក៏លោកត្រូវឆ្លើយដែរ ដើម្បីថាលោកមិនមានសេចក្តី
4 អ្វីតបទៅនឹងសេចក្តីជំទាស់ទេ ដើម្បីឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសម្រេចលើបញ្ហាជំទាស់នេះ។ យើងធ្វើរបៀប
5 នេះជារៀងរហូតទៅវាងាយស្រួលជាង។

6 [១៥:០១:២០]

7 **លោក ខេល លីសាក់៖**

8 លោកប្រធាន សាក្សីគាត់មានសិទ្ធិក្នុងការផ្តល់សក្ខីកម្មទាក់ទងទៅនឹងអ្វី ដែលគាត់ឮ អ្វីដែល
9 គាត់បានឃើញជាការឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរ។ ហើយសំណួរនេះ វាមានលក្ខណៈសាមញ្ញមិនមែនជា
10 ការបន្ត ឬក៏មិនច្បាស់លាស់អ្វីនោះទេ។
11 ខ្ញុំចង់សួរថាតើគាត់បានឮ ឬក៏គាត់បានឃើញអំពីការយកមន្ត្រីសម័យ -- មន្ត្រី លន់ នល់ ឬ
12 ក៏ទាហាន លន់ នល់ ទៅឬក៏អត់? នេះគឺជាសំណួររបស់ខ្ញុំ។

13 [១៥:០១:៥៤]

14 (ចៅក្រមពិភាក្សាគ្នា)

15 [១៥:០២:១៨]

16 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

17 បាទ សេចក្តីជំទាស់ និងសំអាងហេតុនៃសេចក្តីជំទាស់របស់មេធាវីអន្តរជាតិការពារក្តីលោក នួន
18 ជា មិនសមស្របទេ។ សេចក្តីជំទាស់គ្មានប្រសិទ្ធភាព។ សាក្សី -- ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីអាចឆ្លើយតប
19 ទៅនឹងសំណួរដែលសួរឡើងដោយតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាចុងអម្បាញ់មិញនេះ។ ហើយប្រសិនបើ
20 លោកស្រីមិនចង់ចាំទេ អាចសុំឱ្យតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាតាំងសំណួរសាជាថ្មីម្តងទៀត។

21 **លោកស្រី ទីង សុខា៖**

22 ឆ៖ ចាស នាងខ្ញុំចង់សុំឱ្យលោកព្រះរាជអាជ្ញាមេត្តាម្តងទៀតចាស។

23 **សួរដោយលោក ខេល លីសាក់៖**

24 ស៖ លោកស្រីបានបញ្ជាក់ថា មានអតីតទាហាន នគរបាល និងមនុស្សដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ
25 ជាមួយនឹងរបបលន់ នល់ ដែលបានបង្ហាញខ្លួននៅស្រុកបាទីនោះ។ តើលោកស្រីធ្លាប់ឮ ឬលោកស្រីធ្លាប់

1 ឃើញថា តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះមនុស្សទាំងអស់នេះដែរឬទេ?

2 **ឆ៖** បាទ សូមជម្រាបលោកព្រះរាជអាជ្ញា សូមជម្រាបលោកប្រធាន ពេលដែលខ្ញុំទៅដល់ ខ្ញុំ
3 នៅផ្ទះបងប្អូនមួយក្រុមទៅ ហើយមានផ្ទះបងប្អូនផ្សេងទៀត -- ឃើញមនុស្សច្រើន។ ដល់ខ្ញុំទៅបងៗ
4 ហ្នឹងថា ហ្នឹងសុទ្ធតែពួកប៉ូលិស ហើយពួកទាហាន ដែលឃើញរញ្ជៀរអង្គុយលើកាំជណ្តើរក្នុងផ្ទះហ្នឹង
5 គឺអត់មានទាន់ គាត់ភ័យខ្លួនអីទេ ហើយខ្ញុំក៏អត់ដឹងថាមានរឿងអីកើតឡើងដែរ។ ឃើញថាក្រោយមក
6 ទៀតពួកគេថា “ពួកដែលប៉ូលិស ពួកទាហានដែលមកនៅញាំអង្ករជាមួយគាត់ហ្នឹង គេយកទៅនៅម្តុំ
7 ផ្សេង” ហើយវាអស់ៗហើយ បាត់ៗឃើញគាត់ហ្នឹងទៅ។ ខ្ញុំ -- ភូមិគេហ្នឹង វាមានចម្ងាយគ្នាប្រហែល
8 ជាង៣ម៉ាត់បឹងពីខាងណោះមកបឹងខាងណោះ ពេលខ្ញុំមកបឹងខាងណោះឃើញច្រើនរញ្ជៀរខ្លះសប្បាយ
9 រីករាយណាស់ និយាយជាមួយអ្នកមូលដ្ឋានចាស់ហ្នឹង។ ប៉ុន្តែដល់ក្រោយមកពួកគេថា “អី នេះគេនេះ
10 ធ្វើទាហាន នេះខាងប៉ូលិស នេះខាងស្តីអីចឹង”។ ហើយក៏គេសើចលេងទេ ដូចជាវាបំបែកគ្នា ប៉ុន្តែដល់
11 ក្រោយមកទៀតប្រហែលជា ២, ៣ថ្ងៃមកថា “គេយកទៅវិញបាត់ហើយ គេយកទៅដាក់កន្លែងភូមិណា
12 មួយនោះ ប៉ុន្តែមិនដឹងជាវ៉ែអីយ៉ាងៗ ខ្ញុំអត់ទេ គ្រាន់តែពួកយកទៅអីហ្នឹងច្រើនណាស់ គេប្រមូល គឺមិន
13 មែនតែផ្ទះគាត់ទេ ប្រមូលពីណាៗមកច្រើន” បាទ។

14 [១៥:០៤:៥៣]

15 **ស៖** សូមអរគុណចំពោះចម្លើយរបស់លោកស្រី។ ផ្នែកទី២ ដែលខ្ញុំចង់ចោទសួរទៅលើលោក
16 ស្រីផងដែរ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងពេលវេលា ដែលលោកស្រីត្រូវបានគេផ្លាស់ពីស្រុកបាទី ទៅពោធិ៍សាត់
17 ហើយបន្ទាប់មកទៀតទៅបាត់ដំបង។ សំណួររបស់ខ្ញុំគឺថា តើមានមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់នៃរបបខ្មែរក្រហម
18 មកធ្វើទស្សនកិច្ចនៅតំបន់លោកស្រីដែរឬទេ គឺនៅពេលដែលប្រជាជនត្រូវបានគេផ្លាស់ទីពីបាទីទៅ
19 ពោធិ៍សាត់នោះ តើដែលមានឃើញមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់មកតំបន់ដែលលោកស្រីស្នាក់នៅដែរឬទេ?

20 **ឆ៖** បាទ ដូចជាជម្រាបម្តងទៀត។ ឃើញអាមុនពីបាទីហ្នឹង មុននឹងចេញដំណើរហ្នឹងឃើញ
21 ឬក៏ដល់ពេលទៅខាងៗស្រុកៗបាត់ដំបងហ្នឹងបានឃើញ? លោកចង់ដឹងឃើញនៅបាទីនេះ ឬក៏ឃើញឯ
22 ខាងនោះ? សូមទោស។

23 **ស៖** សំណួររបស់ខ្ញុំគឺពាក់ព័ន្ធនៅពេលដែលលោកស្រីនៅស្រុកបាទី មុនពេលចាកចេញពីស្រុក
24 បាទី តើលោកស្រីធ្លាប់ឃើញមានមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ខ្មែរក្រហមមកតំបន់លោកស្រីស្នាក់នៅនោះដែរឬ
25 ទេ?

1 [១៥:០៦:៣២]

2 **ឆ៖** ចាស ខ្ញុំជម្រាប។ នៅថ្ងៃដែលពួកខ្ញុំជីកប្រឡាយ ជីកអី អំ! លើកទំនប់ លើកអីហ្នឹងឃើញ
3 មានហ្ស៊ីបមួយ មានអ្នកជាន់ខ្ពស់អីចឹង យើងក៏អត់បាននៅមើលយូរដែរ គេបើកឡានកាត់ពីផ្លូវជាតិ
4 លេខ៣ លើខ្នងទំនប់ហ្នឹងទៅកើត។ ដល់ទៅខាងកើត គេប្រាប់ថា ហ្នឹងហើយ តាម៉ុក។ គេថាអីចឹង។
5 ដូចជាគេអ្នកៗខ្សឹបខ្សៀវគ្នាក្នុងសម្តីតិចតួចណោះ។ ប៉ុន្តែ តាម៉ុក កាលនឹងគាត់នៅក្មេងទេ។ ហើយឃើញ
6 មាននិរសារ ហើយនិងឡានហ្ស៊ីបចិនហ្នឹង។ ហើយបាត់ទៅ យើងអត់ឃើញអីទៀតទេចាស។ សូមអស់។

7 **ស៖** តើ តាម៉ុក មកធ្វើទស្សនកិច្ចនៅតំបន់លោកស្រីហ្នឹងនៅពេលណាដែរ? ហើយតើគាត់មក
8 តំបន់លោកស្រីស្នាក់នៅហ្នឹងគឺប្រហែលជាប៉ុន្មានថ្ងៃ ឬក៏ប៉ុន្មានខែដែរ មុនពេលដែលគេជម្លៀសប្រជា
9 ជនចេញពីបាទីទៅពោធិ៍សាត់នោះ?

10 **ឆ៖** តាមខ្ញុំស្មានពេលវេលាក៏មិនជាច្បាស់ ប៉ុន្តែពេលក្រោយពីកាប់ព្រៃ អំ! ដូចជា ដាក់ជីស្រែ
11 ជីអីហើយ សល់កម្លាំង គេឲ្យមកលើកទំនប់ ហើយដល់ពេលយើងកំពុងលើកហ្នឹង ឃើញមានយន្ត
12 រថយន្តហ្នឹងវា *វ៉ាស់សេអី* ដូចជា ឆ្លងកាត់ហ្នឹង។ ហើយបានគេឆ្លងកាត់ទៅបាត់ទៅ ក្រោយមកបានមាន
13 ជម្លៀស។ ក្រោយមកបានពួកខ្ញុំត្រូវធ្វើដំណើរទៅជាលើកទី២។ គេ -- ខ្ញុំឃើញមុន។

14 [១៥:០៨:២៣]

15 **ស៖** តើលោកស្រីចាំដែរឬទេថា វាមានរយៈពេលប្រហែលប៉ុន្មានដែរ មុនពេលដែលលោកស្រី
16 ត្រូវបានគេជម្លៀស គឺថាជៀបជាមួយនឹងពេលដែលលោកស្រីឃើញ តាម៉ុក នោះ?

17 **ឆ៖** ជម្រាបប្រសាសន៍ ខ្ញុំបានឃើញមុខគាត់អត់ច្បាស់ទេ។ ពីឃើញឡានហ្នឹងជិះទៅ ហើយ
18 ពេលគាត់ទៅផុតទៅ បានមានកងគេហ្នឹង គេបញ្ជាក់ថា ហ្នឹង តាម៉ុក ហ្នឹងហើយ ប្រធានភូមិភាគហើយ
19 គេថាអីចឹង។ ហើយពេលរយៈហ្នឹងមក ប្រហែលជា ខ្ញុំមិនដឹងពិតប្រាកដទេ ប៉ុន្តែប្រហែលជា១ខែជាង
20 អីហ្នឹង ជាង១ខែ ១ខែកន្លះអីហ្នឹង *អង់ពីរវង* ចាស។ សូមទោស ប៉ុណ្ណឹងចាស ខ្ញុំមិនអាចដឹងច្បាស់។

21 **ស៖** សូមអរគុណលោកស្រី ដែលបានឆ្លើយបំភ្លឺទៅលើបញ្ហានេះ។ ចំណុចចុងក្រោយដែលខ្ញុំ
22 ចង់សាកសួរលោកស្រី គឺពាក់ព័ន្ធនឹងរយៈពេលដែលលោកស្រីចាកចេញពីភ្នំពេញ -- រស់នៅក្នុងខែ
23 មេសា ឆ្នាំ៧៥ គឺថាតើមុនខែមេសា ឆ្នាំ៧៥ហ្នឹង តើលោកស្រីមករស់នៅទីក្រុងភ្នំពេញបានរយៈពេល
24 ប្រហែលប៉ុន្មានដែរ?

25 **ឆ៖** មុនខែមេសា ឆ្នាំ៧០ -- មើល អំមិញខ្ញុំតាមដានអត់ច្បាស់។ សូមម្តងទៀត មុន៧៥ ខ្ញុំ

1 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

2 បាទ អរគុណ។ បាទ ជាបន្ត អង្គជំនុំជម្រះសូមផ្តល់វេទិកាជូនទៅក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក
3 នួន ជា ដើម្បីមានឱកាសក្នុងការតាំងសំណួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ។

4 **លោក ហ្សាស្តី ប៉ៅ៖**

5 សូមអរគុណលោកប្រធាន។

6 **ការតាំងសំណួរដោយសហមេធាវីការពារក្តី**

7 **សួរដោយលោក ហ្សាស្តី ប៉ៅ៖**

8 **ស៖** សូមជម្រាបសួរលោកស្រី សុខា។ ខ្ញុំឈ្មោះ ហ្សាស្តី ប៉ៅ។ ខ្ញុំជាមេធាវីការពារក្តីអន្តរ-
9 ជាតិរបស់លោក នួន ជា ហើយខ្ញុំមានសំណួរមួយចំនួន ដើម្បីសាកសួរទៅលើលោកស្រីនៅថ្ងៃនេះ។
10 ខ្ញុំនឹងមិនចំណាយពេលៗឱ្យលើសពី១៥នាទីនោះឡើយ។ ខ្ញុំនឹងនិយាយឱ្យបានយឺតៗ ហើយប្រសិនបើ
11 លោកស្រីមានបញ្ហា ឬក៏មានមិនយល់ច្បាស់អំពីសំណួររបស់ខ្ញុំ សូមលោកស្រីជម្រាបមកខ្ញុំ។ ខ្ញុំសូម
12 ចាប់ផ្តើម ដោយសួរលោកស្រីពាក់ព័ន្ធនឹងភ្នំពេញ មុនខែមេសា ឆ្នាំ៧៥។

13 ថ្ងៃនេះ លោកស្រីបានបញ្ជាក់ថា “មានមនុស្សជាច្រើនមកស្នាក់នៅផ្ទះរបស់លោកស្រី ដែលក្នុង
14 នោះ រួមមានសាច់ញាតិមកពីខេត្តកំពង់ស្ពឺផងដែរ”។ តើខ្ញុំនិយាយបែបនេះ ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

15 **លោកស្រី ទីង សុខា៖**

16 **ឆ៖** បាទ ត្រឹមត្រូវ បាទ។

17 [១៥:១៤:៤៥]

18 **ស៖** តើសាច់ញាតិដែលមកពីខេត្តកំពង់ស្ពឺហ្នឹង គាត់មកស្នាក់នៅផ្ទះរបស់លោកស្រីចាប់តាំងពី
19 ពេលណាមកដែរ លោកស្រីអាចប្រាប់បានដែរឬទេ?

20 **ឆ៖** ពីដំបូង សូមទោស សូមជម្រាប។ ពីដំបូងលោកមាន អាគារកំលោះមួយមកសម្រាកនៅ
21 ផ្ទះខ្ញុំដើម្បីរៀន ពីព្រោះខាងត្រាំខ្នារហ្នឹង វាមានសង្គ្រាមមកប៉ាល់ហោះទៅ ខ្មែរក្រហមទៅអីចឹង ចេះ
22 ច្រឡំច្រឡំ អាគារកំលោះហ្នឹង ក៏ខ្ញុំឱ្យមករៀននៅភ្នំពេញមក មករៀននៅសាលាក្បាលផ្ទះ។ ម្តាយ
23 ហ្នឹងឱ្យមក ដល់បន្តិចទៅ ដល់បានក្រោយពីហ្នឹង ឮថាយន្តហោះទម្លាក់គ្រាប់បែកលើផ្ទះវាហើយ ផ្ទះវា
24 នៅខាងសង្ក្រានហ្នឹង ទម្លាក់ហើយងាប់កូនអស់បួន។ ក៏ខ្ញុំបាត់ដំណឹងខាងនឹង ខ្ញុំអត់ដែលដឹងតាមដានអី
25 ទេ អាគារកំលោះនៅនឹងខ្ញុំទៅ។ ហើយដល់បានប្រហែលជា១ខែកន្លះ ក្រោយមកទៀត បានលេចឪពុក

1 ហើយនិងម្តាយវាហ្នឹងរត់មកជាមួយនឹងកូនបីនាក់ ប្រុសពីរ ស្រីមួយ។ មកនៅនឹងផ្ទះខ្ញុំហ្នឹងតែម្តង មក
2 គេងមកក្រែកអីឱ្យគាត់សម្រាកអីចឹង។ នៅខាងលើជាមួយខ្ញុំ។ គាត់មិនអាចទៅស្រុកវិញ ព្រោះផ្ទះគាត់
3 រលាយទៅជាខ្ទេចខ្ទីអស់ហើយ ហើយកូនបាត់ស្លាប់តែមួយពេលអស់បីប្អូនាក់ទៀត គាត់បាត់ស្មារតី
4 គាត់បាក់ស្បាត គាត់លែងចង់ទៅវិញ គាត់មកនៅផ្ទះខ្ញុំ ដោយសារមានកូនប្រុសមួយនៅខ្ញុំដែរ។ ដូច្នោះ
5 គាត់អ្នកកំពង់ស្តីហ្នឹង គឺមួយគ្រួសារហ្នឹងចាស់។

6 [១៥:១៦:៣៥]

7 **ស៖** លោកស្រីបាននិយាយថា កូនប្រុសនោះបានមកស្នាក់នៅផ្ទះលោកស្រី តើលោកស្រីចាំទេ
8 ថាកូនប្រុសហ្នឹង ឬក៏បុរសម្នាក់ហ្នឹងមកស្នាក់នៅផ្ទះលោកស្រីហ្នឹងនៅឆ្នាំណាដែរ? ចាប់តាំងពីពេល
9 ណាមកដែរ?

10 **ឆ៖** វាមកនៅថ្នាក់ទី៤ វាមក វាចូលថ្នាក់ទី៤នៅសាលាក្បាលថ្នល់ ហើយដល់ពេលថ្នាក់ទី៥ វា
11 បែកអីចឹងទៅ អំ! ទី៤ ហើយទី៣។ កាលជំនាន់នឹង វាអត់ទាន់បានប្រលងឪប្អូមផងចាស់ វាត្រូវបែក។
12 ដូច្នោះវាមកនៅរយៈជាមួយខ្ញុំតែប្រហែលជាង១ឆ្នាំហ្នឹង ឬក៏ជិត២ឆ្នាំហ្នឹងចាស់។ ថ្នាក់ទី៤ ហើយនិង
13 ទី៣ ដើម្បីប្រលងឪប្អូមចាស់។ ប្រហែលជាឆ្នាំ៧០ សូមទោស ចិតសិបប៉ុន្មានអីចេះកូនខ្ញុំចូល ប្រហែល
14 ជាឆ្នាំ៧៤ វាមកហ្នឹង កូនហ្នឹង។ វាមកក្នុងឆ្នាំ៧៤ ហ្នឹង ៧៥បែក ចាស់។ តែប៉ុណ្ណឹងបានទេ លោក
15 ជម្រាបលោកមេធាវី?

16 [១៥:១៧:៥៥]

17 **ស៖** សូមអរគុណលោកស្រីដែលបានឆ្លើយ។ លោកស្រីក៏បានបញ្ជាក់អំពីមនុស្សដទៃទៀតដែល
18 មកស្នាក់នៅផ្ទះលោកស្រី ដែលមកពីទួលគោក តើលោកស្រីចាំដែរឬទេ ថាពួកគាត់ហ្នឹង គាត់មកស្នាក់
19 នៅផ្ទះលោកស្រីហ្នឹងនៅឆ្នាំណាដែរ?

20 **ឆ៖** ចាស អ្នកមកពីទួលគោកហ្នឹង គឺថ្ងៃ១៦ មេសា គឺបានមកសម្រាកតែ១យប់ទេ ដែលបែក
21 ខ្សែកគ្នាអស់ទៅហ្នឹង។ នេះមកជ្រកកោនដោយសារអង្គាល់ហ្នឹង គេដីពីខាងជើងនឹងមកខ្លាំង វាមាន
22 ប្រយុទ្ធគ្នាខាងកប់ស្រូវ ខាងអី គេទម្លាយខ្សែត្រៀមខាងហ្នឹងហើយ គ្នានៅៗគេហៅបឹងប៉ាយហ្នឹងត្រូវ
23 រត់មកនៅខ្ញុំពីថ្ងៃ១៦។ ចាស ១៦ ទេ ចាស។ បានមួយរយៈ បាន១ថ្ងៃ១យប់ទេ។

24 **ស៖** នៅក្នុងតំបន់ដែលលោកស្រីរស់នៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញនោះ ថាមានមនុស្ស ឬក៏មានជន
25 ភៀសខ្លួនជាច្រើនដែលគាត់មកស្នាក់នៅ គឺអ្នកមកពីខេត្តមកស្នាក់នៅតំបន់លោកស្រីហ្នឹង តើមានមនុស្ស

1 ច្រើនដែរឬទេ?

2 [១៥:១៩:២១]

3 **ឆ៖** បាទ លោកមានមនុស្សច្រើន ប៉ុន្តែមិនមែននៅនឹងផ្ទះខ្ញុំទេ គេទៅជួលផ្ទះក្បែរហ្នឹងនៅទៅ។
4 ព្រោះមិនអាចធ្វើការរកស៊ីអីកើតទៀតទេ ពេលសង្គ្រាមនៅខាងត្រាំខ្នារ នៅខាងអីហ្នឹង វាកាន់តែសន្ទាប់
5 ហើយខ្លាចផង នាំគ្នាមកទៅ។ អ្នកណាមានលទ្ធភាពទៅជួលផ្ទះគេនៅក្បែរៗហ្នឹងទៅ មកព្រោះមាន
6 ឪពុកមាននៅម្តុំហ្នឹងហើយ គ្នាជាទីពឹងហើយ ប្រាប់ថាទៅជួលនេះនៅទៅ ឯងធ្វើម៉េចធ្វើឲ្យបានស្រួល
7 ទៅ។ ក៏គេអត់នៅលើដីបូលផ្ទះជាមួយខ្ញុំ ក្នុងផ្ទះជាមួយខ្ញុំបានដែរ។ អីចឹងគេនៅតាមផ្ទះផ្សេងទៀត។
8 ច្រើនៗណាស់បាទ មិនតិចទេបាទ។ រត់មក មិនមែនតែពីត្រាំខ្នារ ពីកោះធំ ពីអីក៏មានដែរ ឡើងមក
9 នៅហ្នឹង ម្តុំៗហ្នឹង អ្នកប្លែកៗ។

10 **ស៖** លោកស្រីបាននិយាយថា មានមនុស្សមកពីក្រៅទីក្រុងភ្នំពេញ មកស្នាក់នៅជាមួយសាច់
11 ញាតិនៅទីក្រុងភ្នំពេញ។ ហើយលោកស្រីក៏បានបញ្ជាក់ថា អ្នកដែលមកពីក្រៅទីក្រុងភ្នំពេញហ្នឹងបាន
12 មកជួលផ្ទះនៅភ្នំពេញផងដែរ។ តើលោកស្រីដឹងដែរឬទេ ថាមានជនភៀសខ្លួនដែលគ្មានលុយជួលផ្ទះ
13 ឬក៏មិនមានសាច់ញាតិនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ដើម្បីមកស្នាក់នៅជាមួយនោះ ដូច្នោះហើយពួកគាត់ត្រូវរស់នៅ
14 ក្នុងស្ថានភាពផ្សេងៗ តើលោកលោកស្រីដឹងថាមានមនុស្សបែបនោះដែរឬទេ?

15 [១៥:២០:៥៤]

16 **ឆ៖** បាទ ប្រាកដជាមានលោក។ អ្នកខ្លះមកស្រាវរកជាក់ស៊ីក្លូ ដើម្បីបានលុយចិញ្ចឹមមាត់រាល់
17 ថ្ងៃទៅ ទិញម្ហូប ទិញអីទៅ អត់មានសម្បត្តិទ្រព្យអីច្រើនមកទេ។ មកទទេខ្លួនហ្នឹង ពេលដែលមកផ្តាស់
18 ខ្លួនមកនៅម្តុំហ្នឹងបាទ។ មកនៅម្តុំហ្នឹង ជាសាច់ញាតិខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងថាបងមួយហ្នឹង គាត់ជាក់ស៊ីក្លូយកលុយ
19 ទប់ទល់ ព្រោះវាសង្គ្រាមហ្នឹងវាផ្ទុះផ្ទុះហើយ គ្នាអត់បានយកដើមឈើ ដើមព្រៃមកកើតទេ ពីព្រោះ
20 អ្នកស្រែមានតែអីចឹង។ ដល់អីចឹងពិបាកណាស់ ជួនកាលផ្ទះយើងអាចចែករំលែកអីបន្តិចបន្តួចទៅឲ្យគ្នា
21 វិញបាន ក៏ឲ្យទៅ។ ដូចចេញពីភ្នំពេញអីហ្នឹង អង្ករអីមកទិញយកពីខ្ញុំដោយសារវា ខ្ញុំទិញទុកហើយ
22 ដល់ពេលចេញទៅ ខ្ញុំថាអ្នកណាយកបានទៅយកទៅកូន។ ដឹកឲ្យតែរួចទៅ យកទៅស៊ីតាមផ្លូវ អាហ្នឹង
23 ជាអង្ករដែលខ្ញុំទិញទុក មានតែជួយចែករំលែកគ្នាប៉ុណ្ណឹងទេ។ ហើយគេរស់នៅពិបាកណាស់ អ្នកដែល
24 រត់មកហ្នឹងបាទ។

25 [១៥:២២:០១]

1 **ស៖** ខ្ញុំសាកសួរលោកស្រី ថាតើលោកស្រីដឹងដែរឬទេថាមានមនុស្សដែលមកពីភូមិ ឬក៏មកពី
2 ឃុំដែលនៅក្រៅភ្នំពេញ ហើយគាត់មិនអាចយកអ្វីមកតាមខ្លួនចូលទីក្រុងភ្នំពេញទេ? តើពួកគាត់ហ្នឹង
3 អាចយកស្រូវអង្ករពីជនបទ យកមកតាមខ្លួនចូលមកភ្នំពេញបានដែរឬទេ?

4 **ឆ៖** ចំពោះអ្នកណាដែលជាមិនមែនក្រុមញាតិបងប្អូនដែលមកក្បែរខ្ញុំអី ក៏ខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ ប៉ុន្តែ
5 គ្រាន់ឃើញមនុស្សជនភៀសខ្លួនពីក្រៅចូលមកក្នុងមានច្រើន ត្រង់គេរស់នៅស្ថានភាពប៉ុន្មាន ខ្ញុំអត់ដឹង
6 ដែរ ព្រោះខ្ញុំជាប់តែមើលការខុសត្រូវ ហើយនិងរៀនសូត្រអីខ្លួនដែរ។ ខ្ញុំជួយបានតែអាកូនប្រុស និង
7 បងស្រីហ្នឹង ហើយនិងមួយយប់ដែលគេរត់មកហ្នឹង។ យើងឱ្យមុង យើងឱ្យសម្លៀកបំពាក់គេទៅ
8 អាមួយយប់មុនបែកហ្នឹង ដូច្នោះ ខ្ញុំមិនដឹងទាំងអស់ទេ ការខ្វះខាតរបស់គេចាស។

9 **ស៖** នៅពេលដែលលោកស្រីនិយាយថា លោកស្រីចែករំលែកអង្ករជាមួយមនុស្ស -- ជាមួយ
10 អ្នកដទៃហ្នឹង គឺថាដោយសារពួកគាត់មិនមានស្រូវអង្ករខ្លួនឯង ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

11 **ឆ៖** គាត់អត់មានអង្ករយកពីស្រែមកច្រើនទេ យ៉ាងច្រើនគាត់បានដូចជាមួយការ៉ុង កន្លះការ៉ុង
12 អី។ រួចមករាប់ខែទៅ វាតែងតែញ៉ាំអស់ហើយ។ ដូច្នោះ គាត់ត្រូវប្រឹងប្រែងស្រាវរកដោយខ្លួនគាត់។ ខ្ញុំ
13 ក៏ជាជីវភាពជាមន្ត្រីកណ្តាលទេ។ ដូច្នោះវាអាច ខ្ញុំ គេអត់មានសុំយើងទេ គេខំរកៗដោយខ្លួនគេ។ ខ្ញុំជួយ
14 ចិញ្ចឹមកូនបានមួយអីអីចឹង ហើយអ្នកផ្សេងទៀត យើងមិនមែនបានយកទៅឱ្យគេគ្រប់គ្នាទេ ខ្ញុំអត់មាន
15 លទ្ធភាពទេចាស។

16 [១៥:២៤:២៧]

17 **ស៖** ខ្ញុំយល់អំពីបញ្ហាទាំងអស់នេះ។ មនុស្សជាច្រើនបានផ្តល់សក្ខីកម្មអំពីបញ្ហាតម្លៃអង្ករដែល
18 វាកើនឡើងខ្ពស់មុនថ្ងៃ១៧ មេសា ឆ្នាំ១៩៧៥នោះ។ តើលោកស្រីអាចប្រាប់បានដែរឬទេ តាមការចងចាំ
19 របស់លោកស្រី ថាតើតម្លៃអង្ករពិតជាបានកើនឡើងខ្ពស់មុនខែមេសា ឆ្នាំ៧៥មែនទេ? តើមែនដែរឬទេ?

20 **ឆ៖** ចាស លោកមិនមែនតែអង្ករទេ អ្វីក៏ឡើងខ្លាំងដែរក្នុងពេលដែលស្រុកសង្ក្រាមជាប់ដៃគ្នា គឺ
21 អង្ករហ្នឹងប្រាកដជាឡើង ប៉ុន្តែខ្ញុំវាមានមុខការខ្ញុំជាអ្នកធ្វើការ គេបើកមកតាមអីឡូ។ អីឡូហ្នឹងប្រជាជន
22 ទៅទិញតាមអីឡូហ្នឹង។ គេហៅថា អីឡូហ្នឹងជាប្តូក ព្រោះជំនួយអាមេរិកាំងមក គេឱ្យចែកតាមក្រុម
23 ១០ខ្នង ៥០ខ្នងអីហ្នឹង គេទិញយកមក។ ហើយខ្ញុំទិញនៅតាមសាលាក៏ទិញ ហើយទិញអាអីឡូហ្នឹងបាន
24 ខ្លះៗតាមបញ្ជីគ្រួសារហ្នឹង ខ្ញុំមាននៅសល់ប្រហែលអង្ករពីរបីបាវហ្នឹងដែលនៅលើផ្ទះចាស។ ដូច្នោះវាថ្លៃ
25 ពិតជាថ្លៃហើយ សូមលោកជ្រាប។ ថ្លៃណាស់ ស្រុកសង្ក្រាម។

1 **ស៖** តើលោកស្រីចង់បញ្ជាក់ថា លោកស្រីទិញអង្ករដែលគេបែងចែកដោយពួកអាមេរិកាំង
2 តើលោកស្រីចង់មានប្រសាសន៍បែបនេះមែនដែរឬទេ?

3 [១៥:២៦:១២]

4 **ឆ៖** បាទ ខ្ញុំចង់ថាដែលគេបែងចែកអង្ករតាមក្រុម ១០ខ្នង វានៅក្នុងភ្នំពេញហ្នឹង មានក្រុម
5 ១០ខ្នង ៥០ខ្នង ហើយយើងនៅក្នុងក្រុមណា គេទៅទិញពីក្រុមហ្នឹង អង្ករហ្នឹង។ ហើយបើយើងចង់ទិញ
6 ក្រៅជាងកជនផ្សេងៗទៀត សុទ្ធតែលួចលាក់ អូ! មិនមែនលួចលាក់ទេដូចថា ស្គាល់គេអ្នកណាមាន
7 លុយច្រើនទិញបានច្រើន ស្រេចតែគេ។ អាហ្នឹងអីចឹង។ ហើយខ្ញុំវាមានពេលខ្លះក៏ទិញតាមអ៊ីឡូ ពេលខ្លះ
8 ខ្ញុំដឹកពីសាលារៀន បើកតាមសាលារៀនហ្នឹង បើកហ្នឹងប្រាក់ខែយើងបង់ឱ្យទៅ កាត់តាមហ្នឹងមក។
9 អីចឹងខ្ញុំក៏គ្មានអ្វីក្រៅជម្រាបបន្ថែមពីហ្នឹង ខ្ញុំដឹងអត់អស់ទេពីរឿងការបែងចែកហ្នឹង អាហ្នឹងដឹងថាវាផ្ទៃ
10 អីចឹងហើយអង្ករ។ បាទ អង្ករ ប្រេងកាតក៏ផ្ទៃ អំ! ប្រេងសាំង -- ប្រេងកាត នាំគ្នាទៅបន្តកន្ទុយគ្នាទិញ
11 ប្រេងកាត។ បាទ សូមទោស វាច្រើនមុខណាស់បាទ។

12 **ស៖** ឥឡូវនេះ ខ្ញុំយល់ច្បាស់ជាងមុន ដែលថាមានទីតាំងជាច្រើននៅក្នុងប្រទេសមួយៗ ដែលគេ
13 លក់អង្ករនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំលោកស្រីនិយាយថាប្លុក ប្លុកតំបន់នីមួយៗគឺបង្កើតឡើងដោយពួក
14 អាមេរិក។ ដូច្នេះសំណួររបស់ខ្ញុំចង់សួរថា ថាតើចំណុចៗដែលលក់អង្ករហ្នឹង គឺបង្កើតឡើងដោយពួក
15 អាមេរិក ឬមួយក៏ទីតាំងហ្នឹងនេះគេលក់អង្កររបស់អាមេរិក?

16 [១៥:២៨:០៥]

17 **ឆ៖** តាមដែលខ្ញុំទិញមកមានអង្ករហ្នឹងជាជំនួយរបស់ -- គ្រាប់អង្ករមកពីក្រៅ មិនមែនអង្ករ
18 អ្នកបាត់ដំបងទេ អង្ករជំនួយ គេហៅ “អង្ករជំនួយ” ៗបាទ។ ហើយគេបែងចែកលក់ដូរមិនដឹងមកពី
19 អាមេរិកាំងអ្នកបែងទេ ខ្ញុំអត់យល់ទេ ខ្ញុំអត់ដឹងទេ ខ្ញុំដឹងតែមានក្រុមអ៊ីឡូហ្នឹងនៅត្រង់ណា យើងទិញ
20 តាមត្រង់ហ្នឹង គេឱ្យយើងទិញតាមត្រង់ហ្នឹងបាទ។

21 **ស៖** លោកស្រីបានបញ្ជាក់ច្បាស់ហើយ ដូច្នេះសូមអរគុណលោកស្រី។ លោកស្រីបានមាន
22 ប្រសាសន៍ថា “លោកស្រីមានការងារល្អមុនពេលជម្លៀសពីទីក្រុងភ្នំពេញ។ លោកស្រីមានលុយកាក់
23 គ្រប់គ្រាន់ ហើយលោកស្រីអាចទិញអង្ករ ទិញម្ហូបអាហារ ទិញប្រេងកាត ប្រេងសាំង ទោះបីថាតម្លៃវា
24 ឡើងខ្ពស់ក៏ដោយ។ គឺថាទោះបីថាតម្លៃនោះវាខ្ពស់កប់ពពកក៏ដោយ”។ តើខ្ញុំសន្និដ្ឋានដែលថាជនភៀស
25 ខ្លួនភាគច្រើនដែលមកពីខេត្ត មកពីក្រៅទីក្រុងភ្នំពេញហ្នឹង គឺមិនមានហិរញ្ញវត្ថុ មិនមានលុយកាក់ដើម្បី

1 ទិញស្រូវ អង្ករនោះដែរឬទេ?

2 ដោយសារព្រះរាជអាជ្ញាគាត់ដើបឈរដូច្នោះខ្ញុំស្នើសុំឱ្យលោកស្រីផ្អាកបន្តិចសិន ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឱ្យ
3 លោកស្រីផ្តល់យោបល់ ផ្តល់ចម្លើយក្នុងនាមជាបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់លោកស្រី មិនមែនជាសាក្សី
4 នោះទេ។

5 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

6 សូមអញ្ជើញតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញា!

7 [១៥:២៩:៥៦]

8 **លោក ឌេល លីសាក់៖**

9 ខ្ញុំសូមជំទាស់ទៅនឹងសំណួរនេះ ព្រោះថាគាត់ប្រើប្រាស់ពាក្យដែលថា តើអាចសន្និដ្ឋានបានដែរ
10 ឬទេ ហើយគាត់ស្នើសុំឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីគាត់ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានទៅលើជនភៀសខ្លួនដទៃទៀត
11 ដូច្នោះ ខ្ញុំគិតថាគួរតែជាការកត់សម្គាល់។ ប្រសិនបើជាការកត់សម្គាល់របស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
12 ខ្ញុំមិនមានការជំទាស់អ្វីនោះទេ។

13 **លោក ហ្សាស្តី ប៉ៅ៖**

14 ខ្ញុំសូមរៀបចំសំណួរខ្ញុំសាជាថ្មី។

15 **សួរដោយលោក ហ្សាស្តី ប៉ៅ៖**

16 **ស៖** លោកស្រី សុខា លោកស្រីបានពិពណ៌នាអំពីការទំនាក់ទំនង -- អំពីទំនាក់ទំនងរបស់
17 លោកស្រី ជាមួយនឹងជនភៀសខ្លួនដែលមកពីក្រៅទីក្រុងភ្នំពេញ ហើយលោកស្រីបានចែករំលែកនូវស្រូវ
18 អង្ករ ហើយចែករំលែកនូវមុងជាមួយពួកគាត់។ ដូច្នោះ បានន័យថាលោកស្រីបានធ្វើទំនាក់ទំនង
19 លោកស្រីធ្លាប់និយាយជាមួយប្រជាជនដែលជម្លៀសចូលមកទីក្រុងភ្នំពេញនោះ។ ផ្អែកទៅតាមការ
20 ដឹងរបស់លោកស្រីផ្ទាល់ តើលោកស្រីអាចនិយាយបានដែរឬទេថា ប្រជាជនដែលគេចូលមកទីក្រុង
21 ភ្នំពេញហ្នឹង គាត់មានលទ្ធភាពទិញស្រូវអង្ករ ទិញម្ហូបអាហារដែលមានតម្លៃខ្ពស់កប់ពពកនោះបានដែរ
22 ឬទេ?

23 [១៥:៣១:១៦]

24 **ឆ៖** លោកមានប្រសាសន៍សួរមកខ្ញុំ ខ្ញុំមិនច្បាស់ទេ ពីព្រោះខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកគ្រប់គ្រងអ្នកភៀស
25 ខ្លួនទេ ខ្ញុំគ្រប់គ្រងតែព្យាបាលតិចតួចមកពីនេះមួយគ្រូ ពីរគ្រូ អីចឹងខ្ញុំចេះតែចែកបាន ដូចជា អាវី មួយដែល

1 គ្មានតំណែងទៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ខ្ញុំឱ្យមុខមួយទៅ មុខផ្ទះខ្ញុំហ្នឹង ដែលខ្ញុំធ្លាប់ប្រើហ្នឹង។ ខ្ញុំមិនមែនទៅបានរបស់
 2 ច្រើន អីទៅចែកគេទេ គឺថាគ្មានអត់មានអារទម្ងន់មក ខ្ញុំទៅរើអារទម្ងន់របស់ខ្ញុំឱ្យទៅគ្នាពាក់ទៅ។
 3 អាហ្នឹងខ្ញុំ ចែករំលែកបែបហ្នឹង។ ចាស ខ្ញុំមិនបានអង្គរណារាប់តោនអី រាប់បាវអីទុកឱ្យទេ ប៉ុន្តែ
 4 ដល់ថ្ងៃចេញនេះ! ថ្ងៃចេញពីភ្នំពេញនេះ! ដែលខ្ញុំបានឱ្យ អាខន អ្នែង បងប្អូនអ្នែង ប្រាំមួយ-ប្រាំពីរនាក់,
 5 ប្រាំ-ប្រាំមួយនាក់ អ្នែងហ្នឹង អ្នែងយកទៅមួយបាវទៅ។ អ្នែងដាក់ដឹកកង់ធ្វើម៉េចឱ្យតែបាន។ ចំពោះ
 6 ខ្ញុំយកប៉ុណ្ណោះ ខ្ញុំគ្មាន កម្លាំងយកច្រើនទេ សម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំ។ ខ្ញុំអាណិតវា ព្រោះម្តាយវាដាច់ជើងដោយសារ
 7 គ្រាប់ឆ្កែងពេលព្រឹក ថ្ងៃ១៧ ហ្នឹង។ ប្អូនឈឺទៀត ហើយអត់មានលុយច្រើនទៀត ឪពុកធ្លាក់ស៊ីក្លូទៀត
 8 អីចឹងយកទៅ ចែករំលែកបានតែប៉ុន្មានហ្នឹងទេ អត់មានអ្វីច្រើនទេ ខ្ញុំជាគ្រូបង្រៀន ប្តីជាសាស្ត្រាចារ្យ
 9 មានមែន ប៉ុន្តែមិនមែនចាក់ចូលហូរហៀរទេ គឺលុយសម្រាប់គ្រប់គ្រងគ្រួសារខ្ញុំ តែចែករំលែកឱ្យគេ
 10 ផងដែរ។

11 [១៥:៣២:៣២]

12 ដល់ពេលគាត់ដាច់ជើង ខ្ញុំចែករំលែកលុយ ព្រោះគាត់គ្មានលុយឱ្យពេទ្យមកដេរជើងឱ្យគាត់។
 13 ត្រង់ហ្នឹងសូមលោកមេធាវីមេត្តាប្រាប់ ចាស។ ខ្ញុំមិនដឹងអ្នកណាទិញបានស្តីញ៉ាំ មិនបានអីញ៉ាំគ្រប់គ្នាទេ
 14 នៅក្រៅពីផ្ទះខ្ញុំ នៅក្រៅពីដំបូលផ្ទះខ្ញុំ។ ដែលគេរត់មក គេនៅអីណាអីណា ខ្ញុំអត់ទៅចែកគេឯណាឆ្ងាយ
 15 ពីផ្ទះខ្ញុំហ្នឹងទេ។ ដែលផ្ទះខ្ញុំក្នុងរង្វង់គ្រួសារហ្នឹងដែលខ្ញុំចែករំលែកបាន ព្រោះគ្មានសមត្ថភាពដែរដូចគ្នា
 16 តែខ្ញុំត្រូវតែមានប្រាក់ខ្លះៗសន្សំសំចៃបន្តិចបន្តួចៗ បង្ការការខ្វះខាតៗ។ ចាស ជម្រាបប្រសាសន៍លោក
 17 ប៉ុណ្ណឹង។

18 **ស៖** សូមអរគុណលោកស្រី ខ្ញុំយល់អ្វីដែលលោកស្រីចង់និយាយ។ ខ្ញុំមានសំណួរពីរបីបន្ថែម
 19 ទៀតទាក់ទងទៅនឹងជនភៀសស៊ីក នៅពេលនោះតើលោកស្រីមានបានឮអំពីជនភៀសស៊ីកដែលស្នាក់
 20 នៅសណ្ឋាគារកាំបូឌីយ៉ាណាដែរឬទេ?

21 **ឆ៖** ដែលៗចាស ឮដែលឮម្តង ឮដូចជាមានភៀសស៊ីកមកដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំអត់មានលទ្ធភាពច្រើន
 22 យកទៅចែកនៅប្តុកនុងទេ ខ្ញុំអត់មានទេ។ មានតែយកទៅវត្តប្រយូរវង្ស ជនភៀសស៊ីក ម្តាយខ្ញុំថាកូន
 23 អើយមានអីបន្តិចៗយកមក ដល់អីចឹងខ្ញុំឱ្យគាត់ទៅៗ ទៅវត្តប្រយូរវង្សហ្នឹងចែកទៅ បានជាអារម្មណ៍
 24 ជាអារពីរអីស្រេចតែហ្នឹងទៅ គាត់ថាធ្វើបុណ្យអីចឹង។ ដូច្នោះ ខ្ញុំអត់មានសោហ៊ុយណាច្រើនទៅទេ មាន
 25 តាមលទ្ធភាពរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំសូមជម្រាបតែប៉ុណ្ណឹង។

1 [១៥:៣៤:១៨]

2 **ស៖** សូមអរគុណ។ មុនពេលដែលខ្ញុំបន្តទៅចំណុចមួយទៀត ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់។
 3 ខ្ញុំមិនមែនចង់និយាយថាលោកស្រីមិនបានជួយដល់ប្រជាជននោះទេ ប៉ុន្តែលោកស្រីបានជួយទៅតាមអ្វី
 4 ដែលលោកស្រីអាចជួយទៅបាន។ នេះគឺជារឿងដ៏ល្អបំផុត។ អ្វីដែលខ្ញុំចង់សាកសួរលោកស្រី គឺគ្រាន់តែ
 5 ចង់ដឹងអំពីទិដ្ឋភាពជាទូទៅ ចង់ដឹងពីស្ថានភាពជាទូទៅរបស់ជនភៀសសិកដែលមកនៅទីក្រុងភ្នំពេញ
 6 ដូច្នោះ សូមលោកស្រីមេត្តាកុំគិតថា ការសាកសួររបស់ខ្ញុំជាការចោទប្រកាន់ ឬក៏ជាការវាយតម្លៃទៅ
 7 លើអាកប្បកិរិយា ឬក៏សន្តានចិត្តរបស់លោកស្រីអ្វីឱ្យសោះ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ឱ្យលោកស្រីយល់
 8 អំពីចេតនារបស់ខ្ញុំ។ ពាក់ព័ន្ធនឹងជនភៀសសិកនៅសណ្ឋាគារកាំបូឌីយ៉ាណានោះ លោកស្រីបាន
 9 និយាយថា លោកស្រីបានឮអំពីបញ្ហាទាំងអស់នេះ។ តើលោកស្រីបានឃើញអំពីស្ថានភាពរបស់នៅ
 10 របស់ពួកគេ នៅក្នុងសណ្ឋាគារកាំបូឌីយ៉ាណា ឬក៏នៅជុំវិញសណ្ឋាគារកាំបូឌីយ៉ាណាហ្នឹងដែរឬទេ?

11 **ឆ៖** បាទ ខ្ញុំអត់បានទៅដល់កាំបូឌីយ៉ាណា ទេ ព្រោះផ្ទះខ្ញុំនៅទួលទំពូង មានតែម្តាយខ្ញុំទៅធ្វើ
 12 បុណ្យនៅវត្តប្រយុវវង្ស គាត់ប្រាប់ថា “ជនភៀសសិកច្រើនណាស់ កូនហើយ អត់ណាស់”។ អីចឹង ក៏ខ្ញុំ
 13 ពេលគាត់ទៅវត្ត ឱ្យទៅ គាត់យកទៅចែកយ៉ាងម៉េចៗស្រេចលើកគាត់។ ហើយខ្ញុំអត់បានទៅខ្លួនឯង
 14 ព្រោះខ្ញុំខ្លាចខ្លាំងណាស់ ដែលពេលគេផ្តោងគេអី ខ្ញុំមិនសូវបានចេញទៅណា ណាមួយខ្ញុំជាប់រៀនផង
 15 ចាស។ ក្នុងឆ្នាំនឹង គឺខ្ញុំកំពុងប្រឹងប្រែងរៀនសូត្រទេ មិនមានឱកាសដើរលេង ទៅអើតនេះបន្តិច ទៅអើត
 16 នោះបន្តិច ខ្ញុំអត់មានអីចឹងទេ។

17 [១៥:៣៦:១៣]

18 **ស៖** តើលោកស្រីដឹងដែរឬទេ ថាមានការជួយ ឬក៏ភ្នាក់ងារសង្គ្រោះដែលធ្វើការងារដើម្បីធ្វើ
 19 ជួយសង្គ្រោះជនភៀសសិកនៅទីក្រុងភ្នំពេញដែរឬទេ នៅពេលនោះ?

20 **ឆ៖** សូមទោស កន្លែងហ្នឹង ខ្ញុំដូចអត់ដឹងគេចាត់ចែងយ៉ាងម៉េចទេ ខាងផ្នែកសុខាភិបាល ខាង
 21 ផ្នែកក្រសួងកាកបាទក្រហមអី គេមិនដឹងចែកយ៉ាងម៉េចទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែថា មានប្រកាសតាមវ៉ាដូ រក
 22 អំណោយឈាម អ្នកណាបានធ្វើអំណោយឈាម ព្រោះត្រូវរបួស ត្រូវអីអីចឹង គេទៅធ្វើអំណោយ
 23 ឈាមទៅ។ គេអ្នកណាមានលទ្ធភាព គេក្លាហាន ហើយក៏សុខភាពគេល្អ គេធ្វើអំណោយឈាម ប៉ុន្តែ
 24 ត្រង់ថា តើមានរចនាសម្ព័ន្ធណាទៅជួយហ្នឹង គឺខាងកាកបាទក្រហម ឬក៏ក្រសួងសង្គមកិច្ចអីទេ។ ខ្ញុំខាង
 25 គ្រូបង្រៀន ចាស។

1 **ស៖** លោកស្រីបានបញ្ជាក់ថា សមាជិកគ្រួសាររបស់លោកស្រីបានឃើញជនភៀសសឹកនៅ
2 តាមវត្តមួយចំនួន ហើយនិងជនភៀសសឹកដែលនៅជុំវិញសណ្ឋាគារកាំបូឌីយ៉ាណា តើលោកស្រីដឹងដែរ
3 ឬទេ ថាមានទីតាំងណាផ្សេងទៀតដែលមានជនភៀសសឹកស្នាក់នៅ ក្រៅពីទីតាំងពីរដែលខ្ញុំរៀបរាប់ពី
4 ខាងលើកនោះ តើមានទីតាំងផ្សេងទៀតទេ ក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ?

5 **ឆ៖** ខ្ញុំអត់សូវដឹងផង ចាស រឿងហ្នឹង។ អាហ្នឹងខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ វាច្រើនរឿងទៅ ខ្ញុំក៏មិន
6 បានតាមដានអីថា កន្លែងណាខ្លះៗ ប៉ុន្តែដឹងថាមនុស្សភៀសមកហ្នឹង វាកន្លែងសង្គ្រាម ដល់ពេលចប់ទៅ
7 គេត្រឡប់ទៅវិញ អ្នកខ្លះមានលទ្ធភាព គេទិញដីមួយដុំនៅក្នុងភូមិហ្នឹងទៅ គេអត់ទៅវិញទេ។ ចាស
8 សូមជម្រាបប៉ុណ្ណឹង ខ្ញុំមិនដឹងថា មានប៉ុន្មានកន្លែងជំរុំភៀសខ្លួនទេ អង្គាល់នៅភ្នំពេញហ្នឹង។

9 [១៥:៣៨:៣៩]

10 **ស៖** តើលោកស្រីខ្លួនឯងផ្ទាល់ តើលោកស្រីមានស្គាល់អ្នកណាម្នាក់ដែលគាត់ធ្វើការងារពាក់
11 ព័ន្ធនឹងការជួយសង្គ្រោះដល់ជនភៀសសឹកដែលគេ ដែលអ្នកធ្វើការហ្នឹង ដែលគាត់ដឹងអំពីស្ថានភាព
12 ជនភៀសសឹកហ្នឹង។ ខ្ញុំចង់សួរថា ជាឧទាហរណ៍អ្នកដែលធ្វើការជាមួយភ្នាក់ងារសង្គ្រោះ ឬក៏ធ្វើការ
13 ជាមួយក្រសួងសុខាភិបាល ឬក៏ក្រសួងនានា ដែលធ្វើការងារផ្នែកជួយសង្គ្រោះដល់ជនភៀសសឹកនោះ
14 តើលោកស្រីមានស្គាល់អ្នកណាម្នាក់ដោយផ្ទាល់ដែរឬទេ?

15 **ឆ៖** ខ្ញុំដូចអត់បានស្គាល់អ្នកណាផង ចាស។ ព្រិត្តថាខាងសាលារៀន ឆ្នាំ៧០ គេមានមក
16 បង្រៀន *ស៊ីគ្រីស* ដល់ពួកសាលារៀនឱ្យជួយ ក្រែងលោកមានអ្នកបាក់ដៃបាក់ជើងអី ជួយសង្គ្រោះគេបាន
17 ប៉ុន្តែត្រង់ជីវភាព ជាបែងចែកអង្គរ ជាបែងចែកស្តីជួយហ្នឹង អត់មានអ្នកណា ខ្ញុំអត់ស្គាល់អ្នកណាទេ
18 មានតែ -- គេហៅថាលះបង់ដោយឡែកៗពីគ្នា ដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ឬក៏ដោយគ្រួសារណាគេផ្ទាល់
19 អត់មានប្រជុំគ្នា ថាយកទៅចែកឯណោះ យកទៅចែកឯណោះទៀតទេ ខ្ញុំអត់ដឹងទេ កន្លែងហ្នឹង។

20 **ស៖** ខ្ញុំយល់ថា ខ្ញុំយល់អំពីអ្វីដែលលោកស្រីបាននិយាយ។ ដូច្នោះតើខ្ញុំអាច តើអាចនិយាយបាន
21 ដែរឬទេថា លោកស្រីធ្លាប់មានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងជនភៀសសឹកដែលមកទីក្រុងភ្នំពេញ ប៉ុន្តែលោក
22 ស្រីមិនដឹងអំពីទិដ្ឋភាពជារួម ឬក៏ទិដ្ឋភាពទាំងស្រុងនៃស្ថានភាពរបស់លោកស្រីភៀសសឹក ដែលមកទី
23 ក្រុងភ្នំពេញមុនខែមេសា ឆ្នាំ៧៥ ទេ? តើខ្ញុំអាចនិយាយបែបនេះបានដែរឬទេ?

24 **ឆ៖** ចាស លោកអាចនិយាយបាន ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ជម្រាបលោកថា ខ្ញុំដឹងតែបងប្អូនដែលរត់មកលើ
25 ផ្ទះយើង មកកន្លែងយើង ត្រង់ថានៅទីណាផ្សេងពីក្រៅពីគ្រួសារខ្ញុំ ខ្ញុំអត់ដឹងអស់ទេ គ្រាន់តែឃើញថា

1 មនុស្សជាច្រើនបានរត់ហើយ បានរត់ពីក្រៅមក បានដំណាំ ដូចជាដំណាំដំណោចអីញ៉ាសុទ្ធឡើងថ្លៃទាំង
2 អស់។ មនុស្សច្រើនចូលមកហ្នឹង។ ខ្ញុំមិនដឹងទៅខាងណាទេ ខ្ញុំអត់មានឱកាសដើរទៅស្រាវជ្រាវទេ
3 ណាលោក។ ខ្ញុំដឹងក្នុងគ្រួសារខ្ញុំហ្នឹងទេ ដែលបងប្អូនមកពីណា បងរត់មកពីណា ជិតខាងអីដល់ថ្ងៃ១៧
4 ហ្នឹងបែកគ្នាអស់វិញទៅ។ មានតែគ្រួសារអ្នកកំពង់ស្ពឺហ្នឹងមួយទេ ព្រោះកូនគាត់មកនៅញ៉ាបាយរៀន
5 ជាមួយខ្ញុំហ្នឹងក៏ទៅជាមួយគ្នាហ្នឹង។

6 [១៥:៤១:៣៥]

7 **ស៖** សូមអរគុណលោកស្រី។ ខ្ញុំនឹងបន្តទៅប្រធានបទបន្តទៀត ហើយខ្ញុំសូមអភ័យទោសដែល
8 ខ្ញុំសួរលោកស្រីមានរយៈពេលវាងយូរបន្តិច ព្រោះថារឿងរ៉ាវដែលកើតឡើងគឺវាមានលក្ខណៈគួរឱ្យចាប់
9 អារម្មណ៍។ ដូច្នេះហើយទើបខ្ញុំសួរឱ្យលោកស្រីធ្វើការពន្យល់ឱ្យបានច្បាស់។ ខ្ញុំមានសំណួរមួយទៀត
10 ដែលត្រូវសួរបន្ត។ បន្ទាប់ពីលោកស្រីចាកចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញនៅថ្ងៃ១៧ មេសា ៧៥ លោកស្រីធ្វើ
11 ដំណើរអស់រយៈពេលច្រើនថ្ងៃ ហើយចុងក្រោយលោកស្រីមកដល់ភូមិមួយ។ ខ្ញុំលោកស្រីបាននិយាយ
12 ថា គឺព្រឹកនេះលោកស្រីនិយាយថា “ប្រជាជនមូលដ្ឋានអាចផ្តល់អង្ករ និងម្ហូបអាហារដល់លោកស្រី”។
13 តើខ្ញុំស្តាប់លោកស្រីហ្នឹងច្បាស់ដែរឬទេ? គឺថាតើអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយហ្នឹង វាដូចអ្វីដែលលោកស្រីបញ្ជាក់
14 កាលពីព្រឹកដែរឬទេ?

15 **ឆ៖** បាទ ត្រឹមត្រូវហើយ ខ្ញុំទៅដល់ហ្នឹង គឺផ្ទះដែលខ្ញុំចូលនៅហ្នឹង គេឱ្យយើងៗញ៉ាំ ផ្តល់ឱ្យ
16 យើងញ៉ាំ ជួនកាលទីគាស់ដំឡូងអីបានដំឡូងឈើ ដំឡូងអីឱ្យយើងញ៉ាំ។ យើងថាយើងឃ្នានភ្លេចអីគាត់
17 កាប់ហ្នឹងក្នុងនាមជាបងប្អូន។ ដំបូងឡើងហ្នឹងមិនទាន់ៗធ្វើសហការណ៍រួមអីទេ គឺមកផ្ទះគាត់ហើយ គាត់
18 ជួនកាលគាត់មកបើកកែវខ្ញុំ គាត់ឃើញមានផ្កកសល់ ឱ្យបងមក ហ្នឹងក្នុងនាមជាបងប្អូន។ គាត់មកសុំ
19 យើង យើងសុំគាត់។ ដូច្នេះជាការផ្តល់គ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងមនោសញ្ចេតនាសាច់ញាតិហ្នឹងបាទ ដំបូង
20 ពេលមកដល់ភូមិផ្តល់ដាច់។

21 [១៥:៤៣:៣៥]

22 **លោក ហ្សូស្តី ប៉ៅ៖**

23 ខ្ញុំមិនមានសំណួរអ្វីបន្ថែមទៀតទេ ចំពោះលោកស្រី សុខា។ ខ្ញុំក្នុងនាមឱ្យមេធាវីការពារក្តីលោក
24 នួន ជា សូមជូនពរឱ្យលោកស្រីធ្វើដំណើរទៅវិញប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ហើយខ្ញុំសូមប្រគល់វេទិកាបន្ត
25 ទៅដល់មេធាវីការពារក្តីក្រុមផ្សេងទៀត។ សូមអរគុណ លោកស្រី សុខា។

1 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

2 បាទ អរគុណ។ ជាបន្តអង្គជំនុំជម្រះសូមផ្តល់វេទិកាជូនទៅក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក អៀង
3 សារី ដើម្បីមានឱកាសតាំងសំណួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្តឹងរូបនេះ។

4 **លោក អាង ឧត្តម៖**

5 សូមគោរពលោកប្រធាន សូមគោរពលោក លោកស្រីចៅក្រម ស្នងតំណាងអយ្យការ ស្នង
6 សហភាពា ហើយស្នងលោកអ្នកទាំងឡាយដែលចូលរួមសវនាការនៅក្នុងបន្ទប់ និងនៅក្រៅបន្ទប់។
7 ស្នងអ្នកស្រី ទីង សុខា! ខ្ញុំ អាង ឧត្តម ហើយខាងស្តាំខ្ញុំគឺលោក ម៉ែខល កាណាវាស។ យើងខ្ញុំ
8 ទាំងពីរនាក់ជាសហមេធាវីការពារក្តីលោក អៀង សារី។ នៅពេលនេះ យើងខ្ញុំមិនមានសំណួរនឹងសួរ
9 អ្នកស្រីទេ។ ប៉ុន្តែយ៉ាងណាក្តី តាងនាមលោក អៀង សារី យើងខ្ញុំសូមផ្តល់អំណរគុណលោកស្រីដែល
10 បានឡើងមកផ្តល់សក្ខីកម្មយុត្តិធម៌ក្នុងការស្វែងរកការពិត។ សូមលោកស្រីបានសេចក្តីសុខសប្បាយ
11 ពេលត្រឡប់ទៅវិញ។ ហើយសូមអរគុណលោកប្រធាន។

12 [១៥:៤៤:៥៩]

13 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

14 អរគុណ។ ជាបន្តអង្គជំនុំជម្រះសូមផ្តល់វេទិកាជូនទៅក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន!

15 **លោក គង់ សំអុន៖**

16 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ក្នុងនាមលោក ខៀវ សំផន ក្រុមមេធាវីលោក ខៀវ សំផន អត់
17 មានសំណួរសម្រាប់អ្នកស្រី ទីង សុខា ទេ។ បាទ សូមអរគុណ។

18 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

19 បាទ អរគុណច្រើន។
20 អង្គជំនុំជម្រះ ចុងក្រោយនេះគឺសូមផ្តល់វេទិកាជូនទៅលោកស្រី ទីង សុខា ដើម្បីមានឱកាសក្នុង
21 ការផ្តល់រឿងរាប់អំពីទុក្ខសោកវេទនា ឬក៏ព្យាបាទដែលលោកស្រីបានជួបប្រទះនៅក្នុងអំឡុងកម្ពុជា
22 ប្រជាធិបតេយ្យ។ ដូចអ្វីដែលលោកអង្គជំនុំជម្រះបានជម្រាបជូនលោកស្រីរួចហើយ ប្រសិនបើលោក
23 ស្រីមានបំណងធ្វើដូច្នោះ។

24 [១៥:៤៥:៥៦]

25

1 **លោកស្រី ទីង សុខា៖**

2 ចាស សូមអរគុណលោកប្រធាន សូមអរគុណសហព្រះរាជអាជ្ញា ព្រមទាំងលោក លោកស្រី
3 មេធាវីទាំងអស់ដែលបានតាមដានសវនាការក្នុងពេលថ្ងៃនេះ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំមានសេចក្តីត្រេកអរដែលលោក
4 ប្រធានតុលាការមេត្តាឱ្យខ្ញុំធ្វើសេចក្តីផ្តេងការណ៍ខ្លះអំពីព្យួសនកម្មដែលខ្ញុំទទួលរងនៅចន្លោះឆ្នាំ១៩៧៥
5 មកដល់ឆ្នាំ១៩៧៩ និងបង្កឡើងដោយរបបខ្មែរក្រហម។

6 ខ្ញុំសូមជម្រាបដល់លោកប្រធានថា ពាក្យពេចន៍ទាំងអស់ដែលរៀបរាប់នៅក្នុងសេចក្តីផ្តេង
7 ការណ៍នេះ គឺសុទ្ធសឹងជាការពិត សុទ្ធសឹងតែជាពាក្យសច្ចៈ ដោយគ្មានការបំផ្លើសណាមួយឡើយ។
8 ផ្ទុយទៅវិញ គឺខ្ញុំ នាងខ្ញុំទៅវិញទេដែលបានព្យាយាមបំភ្លេចចោលនូវរឿងរ៉ាវជាច្រើន ដោយសារថា ពុំ
9 នោះសោតទេ វានឹងវែងពេក វាធ្ងន់ធ្ងរពេក សាហាវពេក និងគួរឱ្យអៀនខ្មាសខ្លាំងណាស់ផង។

10 [១៥:៤៧:១១]

11 វាគឺជាមហាវិនាសកម្មមួយដែលគួរឱ្យសោកស្តាយ ហើយវាពិតជាពិបាកក្នុងការស្វែងរកពាក្យ
12 ណាមកដាក់ឱ្យសមល្មម ដើម្បីរៀបរាប់អំពីព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់នោះ ដែលយើងបានឆ្លងកាត់។ វាគឺជា
13 រឿងមួយដែលហួសពីការស្រមៃ និងពុំអាចទទួលយកបាន។ យើងបានខិតខំរស់នៅក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩
14 មកទៀត យើងបានជួបជុំបងប្អូនសាច់ញាតិរបស់យើងខ្លះ ប៉ុន្តែយើងក៏បានទទួលដំណឹងជាពិសេសអំពី
15 ការបាត់បង់បងប្អូនរបស់យើង ដែលត្រូវបានគេសម្លាប់ វាយធ្វើបាប បង្អត់អាហារ និងធ្វើទារុណកម្ម
16 នៅទីកន្លែងផ្សេងៗដែលពួកគេជម្លៀសយកទៅទាំងដំណាក់កាលទី១ និងទាំងដំណាក់កាលទី២ទៅវិញ។

17 នៅពេលដែលមានការជម្លៀសចេញពីភ្នំពេញនៅថ្ងៃ១៧មេសា ៧៥ ពេលនោះវាប្រៀបបានទៅ
18 នឹងគ្រាប់បែកខ្យល់ផ្តោងមកបំបែកក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកភ្នំពេញអីចឹង។ ពួកយើងរង្វេងគ្នា ពួកយើងត្រូវ
19 បែកបាក់គ្នាក្នុងរយៈពេលមួយប៉ប្រិចភ្នែក។ ពួកយើងបែកពីបងប្អូន ពីមិត្តភក្តិ ហើយយើងខ្ញុំបានបាត់
20 បងនូវទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់មួយរំពេច។ យើងបាត់ដឹងដំណឹងរបស់ពួកគេរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។

21 [១៥:៤៨:៣៧]

22 ដំណាក់កាលទី២នៃការជម្លៀស គឺប្រហែលជាខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៧៥ ខ្លួនទទេ ឃ្លាតឆ្ងាយពីស្រុក
23 ភូមិកំណើត ពីញាតិសន្តាន និងពីមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធ គេបានឱ្យពួកយើងទៅនៅក្នុងព្រៃលិចទឹក មិនស្គាល់
24 ទីតាំង ហើយគ្មានអ្វីហូបទេ គ្មានផ្ទះ គ្មានជម្រក អត់ស្គាល់អត់ភូមិចាស់ណាម្នាក់សោះ។

25 កាលពីដំបូង ពួកយើងរស់នៅតាមដងផ្លូវថ្នល់នៅគោកត្រុំ។ ពួកយើងគ្មានសម្ភារៈដើម្បីកាប់

1 គាស់ព្រៃទេ។ ពេលនោះចំពេលរដូវភ្លៀង ហើយភ្លៀងធ្លាក់យ៉ាងពេញបន្ទុក។ យើងគ្មានសិទ្ធិសេរីដើរ
2 ហើរទេ។ ពួកយើងរស់នៅក្នុងចំណោមអ្នកជម្លៀសដូចៗគ្នា ហើយពួកយើងជាអ្នកអត់ដូចគ្នាទៀត។
3 ដូច្នេះពួកយើងទាំងអស់គ្នាស្លាប់ដោយគ្មានបាយហូប។ ស្លាប់ដោយជំងឺគ្នាថ្នាំសង្កូវអ្វីសោះតែម្តង។
4 ដំណាក់កាលនេះ ខ្ញុំកាន់តែមើលឃើញច្បាស់ហើយ គិតថា វាជាវិធីសម្លាប់រង្គាល ជាពិសេសគឺសម្លាប់
5 ជនជម្លៀសពីភ្នំពេញដោយយកទៅចាក់ចោលឱ្យលំបាកវេទនា និងទុកស្លាប់ក្នុងព្រៃនេះតែម្តង។

6 [១៥:៤៩:៥៦]

7 ពួកគេឱ្យយើងស្លាប់ដោយគ្មានចេញឈាម ពួកយើងមានសភាពស្លែកស្លាំង និងស្ងួតក្រញ៉ងតែ
8 ម្តង។ យើងរស់នៅដូចជាសត្វព្រៃ ស៊ីសត្វម្រឹមព្រះ ស៊ី -- មានពេលខ្លះស៊ីជីងចក់ ឬដើមប្រោះស្វា ស៊ី
9 គល់ត្រកួន ឬសកំប្លោក។ល។ ពួកគេ -- យើងរស់នៅ -- និយាយឱ្យខ្លីឱ្យតែជួបអ្វីក៏ហូបឱ្យបានតែពេញ
10 ពោះ ស្លឹកថ្លឹងដែលមានរសជាតិជួរ បែរជាមានរសជាតិផ្អែម។ យើងឃ្នានស្ទើរស្លាប់ ភ្នែកប្រៃល្អក់មាន
11 សភាពដូចសាកសព សំឡេងខ្សោយព្យុទ្ធវ័យ។ នេះគឺមហាគុកតតជញ្ជាំងមួយ លើសពីសត្វព្រៃនៅ
12 ភ្នំតាម៉ៅ ដែលគេចិញ្ចឹមគេឱ្យសាច់ គេឱ្យអាហារជានិច្ច។ វាពិតជាសាហាវយោរយោឱ្យខ្លាំងណាស់។
13 នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៦ ខ្ញុំបានបាត់បង់កូនស្រី បាត់បង់ឪពុកក្មេក ប្អូនថ្លៃពីរនាក់ ប្តីខ្ញុំធ្វើអត្តឃាត កូនស្រី
14 របស់ខ្ញុំម្នាក់ទៀតបាត់បង់សំឡេង គឺគ។

15 [១៥:៥១:២២]

16 ដូច្នេះដំណាក់កាលទី២ នេះគឺ -- នៃការជម្លៀសនេះគឺពិតជាមានការលំបាកខ្លាំងណាស់។ ខ្លាំង
17 លើសពីកាលលើកទី១ទៅទៀត។ ការជម្លៀសទាំងពីរលើកនេះ គឺពិតជាមានមហាទុក្ខហួសប្រមាណ
18 ពួកយើងមានសភាពទ្រុឌទ្រោម រាងកាយ កម្លាំងខ្សោយ ទាំងស្មារតី ទាំងកម្លាំង វាជាមហាទុក្ខសោក
19 ដែលបានដក់ទុកក្នុងខួរក្បាលរបស់ខ្ញុំ។ នៅពេលដែលខ្ញុំបាត់បង់កូនស្រី គឺជាពេលខ្លោចផ្សាបំផុត
20 សម្រាប់ខ្ញុំស្ទើរឱ្យខ្ញុំស្ទើរឆ្កួតរង្វេងស្មារតី។ កូនខ្ញុំបានស្រែកហៅខ្ញុំ ពីរម៉ាត់ប៉ុណ្ណោះមុននឹងផុត។ មុននឹង
21 ៗស្លាប់។ ពេលដែលខ្ញុំឃើញគេមកវេសយកសាកសពកូនស្រីរបស់ខ្ញុំ មិនដឹងជាគេ -- ខ្ញុំមិនដឹងជា
22 និយាយអ្វីកើតឡើយ ខ្ញុំមិនដឹងជារៀបរាប់ប្រាប់ទៅកាន់អ្នកណាឡើយ ពីព្រោះជាការឈឺចាប់របស់ --
23 ចំពោះការឈឺចាប់របស់ខ្ញុំនេះ។ គេដាក់កូនស្រីខ្ញុំក្នុងអង្រឹងតែមួយដែលមានខ្លោចប្រាំបីនាក់។ ពេលដែល
24 ស្វាមីរបស់ខ្ញុំបានធ្វើអត្តឃាត ខ្ញុំសែនរន្ធត់ខ្លាំងណាស់ ព្រោះឃើញសាកសពគាត់ព្យួរនៅដំបូលផ្ទះ យួរ
25 បន្លែតក្នុងខ្យល់។ ខ្ញុំយំៗ ដោយគ្មានទឹកភ្នែកហូរ។ ខ្ញុំចង់យំឱ្យស្រាកស្រាន្តនូវការឈឺចាប់របស់ខ្ញុំខ្លាំង

1 ណាស់ ប៉ុន្តែខ្លាចគេដឹង។ យើងក៏អាចស្តាប់ទៀតដោយគេអាចចោទយើងពីរឿងអ្វីមួយ។ ខ្ញុំរន្ធត់លើស
2 ពេលណាៗទៅទៀត ខ្ញុំស្ទើរតែឆ្កួតទៅហើយ។ ការឈឺចាប់ទាំងអស់នេះបានដក់ជាប់នៅជាមួយខ្ញុំរហូត
3 ដល់ថ្នាក់ខ្ញុំខ្លួនឯងផ្ទាល់ក៏ចង់សម្លាប់ខ្លួនឯងដែរ ខ្ញុំខឹងនឹងខ្លួនឯងដែលអស់មត៌ភាព មិនអាចជួយបងប្អូន
4 បាន។

5 [១៥:៥៣:១៩]

6 ពុំមានការសង្ឃឹម -- ខ្ញុំមានការអស់សង្ឃឹមជាខ្លាំង។ កាលពីមុន ខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់ខ្លួនឯងថា
7 “ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីមើលថែរក្សាកូនរបស់ខ្ញុំឱ្យបានល្អ” ក៏ប៉ុន្តែនៅទីបំផុតកូនរបស់ខ្ញុំស្លាប់នៅ
8 នឹងដៃ នៅនឹងភ្នែករបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំថែមទាំងបានសុំឱ្យប្តីរបស់ខ្ញុំសម្លាប់ខ្ញុំទៀតផង ខ្ញុំមិនចង់រស់នៅក្នុង
9 ស្ថានភាពលំបាកឃោរឃៅបែបនេះទៅទៀតទេ។ ប្តីខ្ញុំបានឱបខ្ញុំហើយប្រាប់ខ្ញុំថា “ខ្លួនសុទ្ធតែឆ្អឹង”
10 បានន័យថាបន្តិចទៀតគង់តែស្លាប់ដែរ បែបចង់មានប្រសាសន៍អីចឹង។

11 សូមលោកប្រធានមេត្តាជ្រាប នេះគ្រាន់តែជារឿងសង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ។ ដោយសារថាខ្ញុំមិនអាច
12 រៀបរាប់សាច់រឿងទាំងអស់នេះនៅពេលនេះបានទេ។ រួមសេចក្តីមក ស្មារតីរបស់ខ្ញុំមានការប៉ះទង្គិច
13 ខ្លាំងបំផុត។ ខ្ញុំពិតជាមិនចង់រស់នៅក្នុងស្ថានភាពឈឺចាប់ជាថ្មីម្តងទៀតទេ។ ប៉ុន្តែស្លាកស្នាមទាំងអស់
14 នោះមិនអាចរលត់បាត់ពីការចងចាំរបស់ខ្ញុំសោះឡើយ។ ការចងចាំរបស់មនុស្សមិនមែនដូចជាការលុប
15 សំឡេងពីខ្សែអាត់ដែលយើងអាចលុបបានដោយងាយៗនោះទេ។ ខ្ញុំនៅតែដេកស្រក់ទឹកភ្នែក ពេលណាខ្ញុំ
16 នឹកដល់កូន នឹកដល់ឪពុកម្តាយដែលបែកទៅ ខ្ញុំនៅតែញ័រចំប្រប់។ ពេលខ្លះខ្ញុំយំទោះជានៅទឹកភ្លែងណាក៏
17 ដោយ។ ខ្ញុំបានងាកទៅរកធម៌ព្រះពុទ្ធដើម្បីជួយសម្រាលទុក្ខសោករបស់នាងខ្ញុំមួយខណៈៗបានតែ
18 ប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែនិយាយអំពីការបាត់បង់ជាសម្ភារៈវិញ ខ្ញុំបានបាត់បង់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់ខ្ញុំ បូក
19 រួមទាំងផ្ទះរបស់ខ្ញុំមួយផង ទាំងអស់មានតម្លៃ ៩២៥,១ តម្លឹងមាស។ ខ្ញុំបាត់បង់កូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ឪពុក
20 ម្តាយ បងប្អូន សរុបចំនួនប្រាំបីនាក់។ បងប្អូនជីដូនមួយសរុបចំនួន ២៥នាក់ ផុតពូជ។ ជីទួតមួយសរុប
21 ចំនួន ប្រាំបីនាក់ មិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធ សរុបចំនួនប្រាំបីនាក់។

22 [១៥:៥៥:៤៣]

23 ក្រោយពេលចប់របបខ្មែរក្រហម ខ្ញុំស្ទើរតែអស់សមត៌ភាព ក្នុងការបំពេញកិច្ចការ ធ្វើការងារ
24 តែដដែលៗ ដោយមិនអាចអភិវឌ្ឍន៍ខ្លួនបាន។

25 ខ្ញុំនៅតែយល់សប្តិអាក្រក់ មមើមមាយ ដើមទ្រូងញ័រ ថប់ដង្ហើម អស់សេចក្តីក្លាហាន។ ចង់គេង

1 លុះត្រាតែមានថ្នាំទើបខ្ញុំអាចគេងលក់។ ខ្ញុំចង់ឱ្យដំណើរការក្តីនេះអាចឱ្យមនុស្សជំនាន់ក្រោយចងចាំ និង
2 យល់ឱ្យច្បាស់អំពីសម័យនោះ។

3 នៅទីបញ្ចប់នេះ នាងខ្ញុំសូមលោកប្រធាននៃអង្គជំនុំជម្រះដ៏ស័ក្តិសិទ្ធិ ជួយផ្តល់នូវយុត្តិធម៌ឱ្យដល់
4 នាងខ្ញុំ ដល់ក្រុមគ្រួសារនាងខ្ញុំ និងដល់ជនរងគ្រោះទាំងឡាយ ទាំងអ្នកនៅរស់រានមានជីវិត និងទាំងអ្នក
5 ដែលបាត់បង់ជីវិតទៅ ឱ្យគេមាន -- ឱ្យគេបានអស់ចិត្ត ឱ្យបានពេញចិត្ត និងឱ្យបានសុខស្ងប់តរៀង
6 ទៅ។ សូមអរគុណ។ សូមជម្រាបលា។

7 [១៥:៥៦:៥៧]

8 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

9 បាទ អង្គជំនុំជម្រះសូមអរគុណចំពោះលោកស្រីទីង សុខា។ ការស្តាប់សក្ខីកម្មរបស់លោកស្រី
10 រហូតដល់ពេលនេះបានចប់ហើយ។ ហើយវត្តមានរបស់លោកស្រីនៅអង្គជំនុំជម្រះនៃ អ.វ.ត.ក នេះ
11 លែងមានភាពចាំបាច់ទៀតហើយ។ សក្ខីកម្មរបស់លោកស្រី នឹងអាចរួមវិភាគទានក្នុងការស្វែងរក
12 ការពិតក្នុងរឿងក្តីនេះ។

13 លោកស្រី ទីង សុខា អាចវិលត្រឡប់ទៅកាន់លំនៅដ្ឋានរបស់លោកស្រី ឬក៏គោលដៅណាដែល
14 លោកស្រីមានបំណងចង់ទៅបានហើយ។ សូមលោកស្រីជួបតែសំណាងល្អ មានសេចក្តីសុខ សេចក្តី
15 ចម្រើន ហើយធ្វើដំណើរវិលត្រឡប់ទៅវិញប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។

16 ហើយអង្គជំនុំជម្រះក៏សូមជម្រាបដែរថា នៅថ្ងៃស្អែកនេះ អង្គជំនុំជម្រះនឹងធ្វើសវនាការស្តាប់
17 សក្ខីកម្មសាក្សី អំ! ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានរហស្សនាម TCCW-108។ សូមភាគី និង
18 សាធារណជនជ្រាប។

19 មន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការ សម្របសម្រួលជាមួយនឹងមន្ត្រីនៃអង្គភាពគាំពារសាក្សី និងអ្នកជំនាញ
20 ក្នុងការជូនដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ វិលត្រឡប់ទៅកាន់លំនៅដ្ឋានរបស់គាត់វិញចុះ។ ហើយដូចគ្នា
21 នេះដែរ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបម្រុងដែលមានរហស្សនាម TCCW-108 ឱ្យជូនគាត់វិលត្រឡប់ទៅ
22 កាន់លំនៅដ្ឋាន ឬក៏កន្លែងដែលគាត់ស្នាក់នៅវិញ ហើយនិងឱ្យអញ្ជើញគាត់ត្រឡប់មកកាន់បន្ទប់រង់ចាំ
23 សម្រាប់សាក្សី អ្នកជំនាញ នៅព្រឹកថ្ងៃស្អែកនេះឱ្យបានមុនម៉ោងប្រាំបួន។

24 លោកស្រី ទីង សុខា អាចចាកចេញពីបន្ទប់សវនាការវិលត្រឡប់ទៅវិញបានហើយ!
25 (ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចាកចេញបន្ទប់សវនាការ)

1 [១៥:៥៨:៤៦]

2 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

3 ជាចុងក្រោយនេះ សម្រាប់ថ្ងៃនេះ អង្គជំនុំជម្រះសូមផ្តល់វេទិកាជូនទៅភាគីណាដែលមាន
4 បំណងធ្វើការកត់សម្គាល់លើសក្ខីកម្មរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ទីង សុខា ដែលបានផ្តល់សក្ខីកម្ម
5 នៅក្នុងថ្ងៃនេះ។ ប្រសិនបើមានបំណងគឺសូមអញ្ជើញ។

6 បាទ ទំនងជាមិនមានទេ។ កិច្ចដំណើរការសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនេះ ដល់ពេលសមល្មមត្រូវ
7 សម្រាកហើយ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសផ្អាកកិច្ចដំណើរការសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនេះត្រឹមនេះ សវនាការ
8 ត្រូវលើកទៅបន្តធ្វើនៅថ្ងៃស្អែក ថ្ងៃពុធ ទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ដប់--

9 សូមអញ្ជើញលោកចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវ៉ែន!

10 **ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវ៉ែន**

11 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ យើង មុននឹងយើងបញ្ចប់សវនាការនេះ ខ្ញុំមានសំណួរមួយ ដើម្បី
12 សុំការបំភ្លឺអំពីសហមេធាវីនាំមុខតំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ នៅក្នុងរបៀបវារៈដែលបានគ្រោង
13 ទុកសម្រាប់សប្តាហ៍នេះ អង្គជំនុំជម្រះគ្រោងនឹងស្តាប់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូប ដែលមាន TCCP-213
14 ដែលត្រូវបានចាត់ទុកថា TCW-527។ ដើម្បីរៀបចំឯកសារសម្រាប់សក្ខីកម្មរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-
15 វេណីរូបនេះ ខ្ញុំសួរសំណួរមួយពាក់ព័ន្ធនឹងភាពពាក់ព័ន្ធនៃសក្ខីកម្មនៃដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ។

16 ចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលស្នើឡើងដោយសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-
17 វេណីនោះ ខ្ញុំចង់ដឹងថា តើនៅដំណាក់កាលនៃនីតិវិធីនេះ ខ្លួននៅតែចាត់ទុកថា មានភាពពាក់ព័ន្ធក្នុងការ
18 ស្តាប់បុគ្គលរូបនេះដែរឬទេ? ពីព្រោះថា យើងមានដីកាបំបែកនីតិវិធីហើយ ហើយយើងក៏សវនាការតែ
19 លើសំណុំរឿង០០២/០១។ ដូច្នេះ សូមឱ្យសហមេធាវីនាំមុខបំភ្លឺអំពីចំណុចនេះ។

20 **លោកស្រី អេលីហ្សាបេត ស៊ីម៉ុនណូហ្វត**

21 លោកចៅក្រម ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំប្រហែលមិនអាចបំភ្លឺអ្វីបានច្រើនទេ ពាក់ព័ន្ធនឹងចំណុចនេះ នៅ
22 ថ្ងៃនេះ នោះ។ ពីព្រោះថា ខ្ញុំមិនមែនជាមេធាវីដែលនឹងសួរដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះនោះទេ។ ប៉ុន្តែ
23 នៅពេលដែលលើកបញ្ហា ខ្ញុំព្យាយាមបំភ្លឺ ហើយនៅពេលស្តែកព្រឹកនោះ យើងនឹងផ្តល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ
24 ទៅនឹងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ។ ដូច្នេះ យើងធ្វើតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន នៅស្តែកព្រឹកនេះ
25 លោកចៅក្រម។

1 **ចៅក្រម ហ្វ្រង់ម៉ាក ឡាវ៉ែន៖**

2 ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា យើងមិនចំណាយពេលមួយថ្ងៃសម្រាប់តែសាក្សីរូបនោះទេ។ យើងធ្វើម៉េច
3 ដើម្បីឱ្យទទួលបានព័ត៌មានឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដើម្បីកុំឱ្យមានការចំណាយពេល ខាតពេលវេលាច្រើន។
4 សូមអរគុណ។

5 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

6 បាទ អរគុណលោកចៅក្រម។
7 បាទ ដំណើរការសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនេះ ដល់ពេលសមណ្ណមសម្រាកហើយ អង្គជំនុំជម្រះ
8 ប្រកាសផ្អាកកិច្ចដំណើរការសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនេះ ត្រឹមនេះ។

9 [១៦:០២:២៦]

10 សវនាការលើកទៅបន្តធ្វើនៅថ្ងៃស្អែក ថ្ងៃពុធ ទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ ចាប់ផ្តើមពីម៉ោងប្រាំបួន
11 ព្រឹកទៅ ហើយនៅព្រឹកថ្ងៃស្អែកនេះ អង្គជំនុំជម្រះនឹងធ្វើសវនាការស្តាប់សក្ខីកម្មដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
12 ដែលមានរហស្សនាម TCCP-108 ដូចបានជម្រាបអម្បាញ់មិញនេះ។ ហើយបង្គាប់ឱ្យអនុរក្សមន្ត្រី
13 ឃុំឃាំងនាំខ្លួនជនជាប់ចោទទាំងបីរូប ត្រឡប់ទៅកាន់មន្ទីរឃុំឃាំងនៃ អ.វ.ត.ក វិញចុះ និងឱ្យនាំខ្លួន
14 គាត់ត្រឡប់មកកាន់បន្ទប់សវនាការនេះវិញ នៅព្រឹកថ្ងៃស្អែកឱ្យបានមុនម៉ោងប្រាំបួន។ ដោយឡែក
15 លោក អៀង សារី ទុកឱ្យគាត់នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួន នៅក្រោមសាលសវនាការនេះ ដែលមានរៀបចំ
16 ឧបករណ៍សោតទស្សន៍សម្រាប់គាត់អាចចូលរួម និងតាមដានសវនាការពីចម្ងាយ។
17 សម្រាកចុះ។

18
19
20
21
22
23
24
25

(សវនាការផ្អាកនៅម៉ោង ១៦:០៣ នាទី)